

மே 2019

நானாம்

கலை தைக்கியச் சஞ்சிகை

228

விலை:
ரூபா 100/-

பவளவிழா நாயகர்
அந்தனி ஜீவா
நேர்காணல்

எழுத்துக் தமிழ் ஓடகத்துறையில்
இரு கல்வியாளர்: மணிவிழாக் காணும்
அருள்திரு ரூபன் மரியாம்பிள்ளை

டூனி:19
கட்ட:12

228

ஞானம் முலங்கிளியில் வீரவுஷ் இழையும் பறவது ரூணம்!

வெள்ளத்தின் பருக்கக்கொப்பால் கலைப்பயநக்கும்
கவியிலையுந்தகும் மேவயாசின்,
பள்ளத்தில் விழந்திருக்கும் குருட்ரெல்லாம்
விழிவற்றும் பதவிகாள்வர்.

ஆசிரியர் குழும

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்

இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நீர்வாக ஆசிரியர் : ஞானம் பாலச்சந்திரன்

தொடர்புகளுக்கு

தொ.பேசி. ☎ 0094-11-2586013
0094-77-7306506

தொ.நகல் ☎ 0094-11-2362862

இணையம் ☎ www.gnanam.info
www.gnanam.lk

தாம்.ஞானம்.கிளங்கை

மின்னாஞ்சல் ☎ editor@gnanam.info

editor@gnanam.lk

அஞ்சல் ☎ 3B-46th Lane, Colombo-6,
Sri Lanka

வங்கி விபரம் ☎ T. Gnanasekaran
Acc. No. - 009010344631
Hatton National Bank,
Wellawatha Branch.
Swift Code : HBLILK LX
(மனியோடர்லஸம் சந்தா அனுப்பு
பவர்கள் வெள்ளவத்தை தபாற்
கந்தோரில் மாற்றக்கூடியதாக
அனுப்புதல் வேண்டும்)

சந்தா விபரம் ☎ Sri Lanka
ஓரு வருடம் : ரூ 1,000/-
நூறு வருடம் : ரூ 5,000/-
நூயுள் சந்தா : ரூ 20,000/-

ஓரு வருடம்

Australia (AU\$) 50

Europe (€) 40

India (Indian Rs.) 1250

Malaysia (RM) 100

Canada (\$) 50

UK (£) 40

Singapore (Sin. \$) 50

Other (US \$) 50

ஓ.ஞானம் சஞ்சிதையில் விரசுரமாகும் படைப்பு
களின் நகுத்துக்கணக்கு அவற்றை ஏழ்திய
ஆசிரியர்களே பொறுப்பாகவர்கள்.

ஓ.புதைப்பயிற் எழுதுவார்கள் தமது சொந்
தப் பொயர், நூத்தைப்புச் சென், முகவரி, ஆகிய
வற்றை ஒவ்வாக ஒத்தைத்தலேவேண்டும்.

ஓ. விரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச்
சொல்வதற்குத் தீவிரியாகும் உரிமையுறு.

ஓ. படைப்புகள் கணினியில் தட்டச்சு செய்யப்பட்ட
மின்னாஞ்சலில் அனுப்பப்பட வேண்டும்.

இத்தினாள்தே.....

● கவிதைகள்

குர்யா	07
காப்பியக்கோ	14
புலோலியூர் வேல்நந்தன்	18
இ.ஜீவகாருண்யன்	39
கலாடூஷனம் மொழிவரதன்	42

● சிறுகதைகள்

ச.முருகானந்தன்	15
இராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம்	25
வேல் அமுதன் (குறுங்கதை)	33

● கட்டுரைகள்

என்.செல்வராஜா	09
பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா	19
கலாநிதி சண்முகச்சுர்மா ஜெயப்பிரகாஷ்	34
வீ.கமால் அஹமட்	40

● கெள்வி ஞானம்

24

● நூர்காணல்

அந்தனி ஜீவா / ஞானசேகரன்	03
-------------------------	----

● பத்தி

அந்தனி ஜீவா	23
பேராசிரியர் துரை மனோகரன்	44

● வாசகர் பேசுகிறார்

47

அட்டைப்பட ஓவியம் : மும்தாஸ் ஹபீஸ்

இந்தியர் பக்கம்

உயிர்த்த ஞாயிறு தனத்தில் இடம்பெற்ற அனர்த்தம் – அரசாங்கத்தின் அசமந்தம்!

21-04-2019 அன்று உயிர்த்த ஞாயிறு தினத்தில் நாட்டில் எட்டுப் பிரதேசங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட கொழுரக் குண்டுத் தாக்குதல்களில் 253பேர் கொல்லப்பட்டுள்ளார்கள். 400க்கும் மேற்பட்டோர் காயமடைந்துள்ளார்கள். வெளிநாட்டுச் சுக்திகளுடன் இணைந்து குறிப்பிட்ட ஒரு குழுவினர் மேற்கொண்ட காட்டுமிராண்டித்தனமான செயற்பாடுகளினால் நமது நாடும் நாட்டுமக்களும் அச்சும் பீசியும் வேதனையும் அடையும் நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது. சிறு குழுக்கள் எடுக்கும் பயங்கரவாத நடவடிக்கைகள் காரணமாக உயிர் உடமைகளுக்குப் பெரும் சேதம் ஏற்பட்டுள்ளது. உயிர்த்த ஞாயிறு தாக்குதலை நடத்தியவர்களின் குழவைச் சேர்ந்தவர்கள் பழவாங்கும் நடவடிக்கையாக மேலும் தாக்குதல்கள் நடத்தக்கூடும் என்ற பயம் நாட்டுமக்களை வாட்டிக்கொண்டிருக்கிறது.

ஜ.எஸ் தீவிரவாத அமைப்பின் தலைவர் அபுக்கர் அல்-பாகதாநியின் பேசும் விடையோலை அந்தத் தீவிரவாத அமைப்பு வெளியிட்டிருந்தது. “சிரியாவில் உள்ள பாகாப் நகரில் போர்முடிந்து விட்டது. ஆனால் அங்கு மூலில் சமூகத்திற்கு எதிராகச் சிலிரின் செயல்கள் முர்க்கக்கணமும் காட்டுமிராண்டித்தனமும் கொண்டவை. அதற்குப் பதிலாடியாகவே இலங்கையில் நாம் ஈஸ்டர் பண்டிகையின்போது தாக்குதல் தொழுத்தோம். பர்சின பாலோ, மாவி, சூடான் அல்ஜீரியா ஆகிய நாடுகளில் உள்ள தீவிரவாதிகளுடன் பேச்க நடத்தி ‘ஜிகாநிதான்’ உண்மையான நீர்வு என்று புரியவைக்கப்பட்டு போர் நடத்தப்படும். அதுத்த தாக்குதல் தொடரும்” என்று அவர் கூறியுள்ளார்.

முப்பகுதிகளின் தேவூதல்களின்போதும் மற்றும் சுற்று வகைப்படகளின்போதும் சந்தேகத்துக்கு இடமான பொருட்களும் ஆயுதங்களும் கைப்பற்றப்பட்டு வருகின்றமையால் எச்சரிக்கைகளை உதாசீனம் செய்ய முடியாத நிலைமையும் உள்ளது.

இலங்கை மூல்லிம்களில் ஒரு சிறு குழுவினர் ஜ.எஸ்.பயங்கரவாத அமைப்புக்குள் சிக்கியுள்ளனர் என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. மூனைச்சலவை செய்யப்பட்ட சிலாது மத்தியைன தீவிரவாத சிந்தனைக்கு உப்பட - பின்னிலைவுகள் பற்றிச் சிந்திக்காத ஒரு கும்பலால் மேற்கொள்ளப்பட்ட தாக்குதல் இது. இந்தக் கொடுமையான தாக்குதல்களுக்காக, இல்லாமிய மார்க்கத்தை தவறான கண்ணோட்டத்தில் நோக்குவது தவறாகும். சாதாரண மூல்லிம்களை சந்தேகக் கண்கொண்டு பார்க்கக்கூடாது. இந்தத் தற்கொலைத் தாக்குதலை ஜ.எஸ். பயங்கரவாத அமைப்பு பொறுப்பேற்ற நிலையில், இதனைச் சர்வதேசப் பயங்கரவாதத்தின் செயற்பாடாகத்தான் பார்க்கவேண்டும். அதனைவிடுத்து இல்லாமியப் பயங்கரவாதச் செயற்பாடாகப் பார்க்கும் மனநிலை இலங்கை மக்கள் பலரது மத்தியில் ஏற்பட்டுள்ளதை அவதானிக்கமுடிகிறது. இதனால் தாக்குதல்களுடன் எவ்விதத் தொடர்புமற்ற எவ்விதக் குற்றமும் இழைக்காத பெரும்பாலான இல்லாமியச் சகோதரர்கள் குற்ற உணர்ச்சிக்கு உள்ளாகும் நிலைக்குத் தனிலைப்பட்டுள்ளனர்.

நாட்டின் பொருளாதார நிலைமையும் சீர்குலைந்துள்ளது. உல்லாசப் பயணத்துறை முற்றாகச் சீர்குலைந்துடன் நடச்சத்திர வேறாட்டல்கள் பல முடப்பட்டுள்ளன. தனியார் நிறுவனங்கள் மற்றும் வர்த்தக நடவடிக்கைகளிலிரும் பின்னடைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதன் தாக்கத்தை நாட்டுமக்கள் அனைவரும் சமக்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

ஏற்கால் நீக்கி தேவாலயங்கள் மற்றும் பொதுமக்கள் கூரும் இடங்களிலும் உல்லாசப்பயணிகள் கூரும் இடங்களிலும் தாக்குதல் நடத்தப்படலாம் என்று முன்கூட்டியே இந்தியப் புலனாய்வுத்துறை இலங்கை அரசாங்கத்தை எச்சிரித்திருந்தது. அரசாங்கத்துக்குப் புலனாய்வுத் தகவல்கள் கிடைத்த நிலையிலும் எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் அமைந்தப் போக்குடன் இருந்தமையாலும் அதுத் தேர்தலப்பற்றிய சிந்தனையுடன் தமது செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்ததன் காரணமாகவும் ஜனாதிபதிக்கும் பிரதமருக்குமிடையிலான கருத்துமோதல் காரணமாகவும் இந்தப் பாரிய அனர்த்தம் தவிர்க்கப்படாதுபோயுள்ளது. இவர்கள் அரசியல் செல்வாக்குத் தேவூவதிலும் தமது ஆட்சியை நிலை நிறுத்துவதற்குமான முயற்சிகளிலும் ஈடுபட்டார்களே தவிர ஜ.எஸ்.தீவிரவாதத்துடன் இலங்கை மூல்லிம்கள் சிலர் தொடர்பு பட்டிருப்பதைத் தெரிந்திருந்தும் நடவடிக்கை ஏதும் எடுக்காது இருந்துள்ளார்கள்.

தற்போதுள்ள நிலையில் அரசியல் கட்சிகள் அனைத்தும் கட்சிபேத வேறுபாடுகளை மறந்து செயற்படவேண்டும். இந்தநாட்டின் பாதுகாப்புக்கு என்னசெய்யவேண்டும் என்பது குறித்து ஆராய்ந்து பொது உடன்படிக்கை ஒன்றினை உருவாக்கி அதற்கமைய செயற்படுவதே எதிர்காலத்தில் இத்தகைய கொழுரங்கள் நடக்காவன்னை எடுக்கக் கூடிய உடனடி நடவடிக்கையாகும். பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை எந்த நேரத்திலும் தொடர்ந்து செயற்படுத்துவதும் அவசியமாகும். உயிர்த்த ஞாயிற்று இடம்பெற்ற அசம்பாவித்தில் உயிர்ந்த அனைவருக்கும் அங்கவி செலுத்துகிறோம்.

அந்தனி ஜீவாவுடன்

நேர்காணல்

சந்திப்பு.தி.ஞானசேகரன்

கேள்வி: மாணவப் பறவுத்திலிருந்தே நீங்கள் ஒலக்கிய ஆர்வம், ஈடுபாடு கொண்டவராக இருந்துள்ளீர்கள் அதுயற்றி முதலில் கூறுவங்கள்.

துதில்: பாடசாலையில் மாணவனாக இருந்த காலமே எனது வசந்தகாலமாகும். பதினெட்டாண்டு வயது இளைஞனான நான் வாசிப்பதில் ஆர்வமுள்ளவன். அப்பொழுது தமிழகத்திலிருந்து வெளிவரும் சிறுவர் சஞ்சிகைகளான கரும்பு, கண்ணன், போன்ற சஞ்சிகைகளை வாங்கி வாசிப்பதில் ஆர்வமாக இருந்தேன். கம்பராமாயணத்தின் சுந்தரகாண்டமும், பாரதியாரின் கவிதைகளும் பாடநூலாக இருந்தன. மகாகவி பாரதியாரின் கவிதைகளை திரும்பத் திரும்ப படிப்பேன். ‘மாணவர் குரல்’ என்ற பத்திரிகை நீர்கொழும்பிலிருந்து வெளிவந்தது. ‘பாட்டுக்கொரு புலவன்’ என்ற தலைப்பில் ஒரு கட்டுரை எழுதி அனுப்பினேன். அதனை பிரசுரித்த ஆசிரியர் மனோகரன் என்பவர் என்னை பாடசாலைக்கே தேவிவந்து பத்திரிகையைத் தந்தார். மாணவர் குரலில் எனது கட்டுரை வெளிவந்ததும் தொடர்ந்து எழுத வேண்டுமென்ற ஆர்வம் ஏற்பட்டது. பாடசாலை ஓய்வு நாட்களில் கொழும்பு பொது நூலகமே எனது ஞான இல்லமாக அமைந்தது.

அங்கேதான் முதன் முதலில் எழுத்தாளர் ஜெயகாந்தன் அறிமுகமானார். அவருடைய ‘தேவன் வருவாரோ’ என்ற சிறுகதைத் தொகுதியைப் படித்தேன். அதன் பின்னரே சிறுகதை முன்னோடி புதுமைப்பித்தன் கதைகளைப் படித்தேன். எனக்கு எழுத வேண்டுமென்ற எண்ணம் உதயமானது.

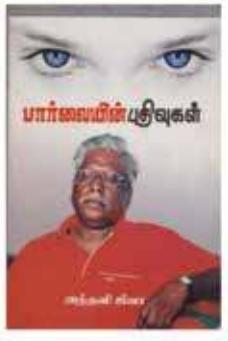
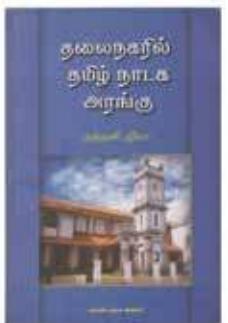
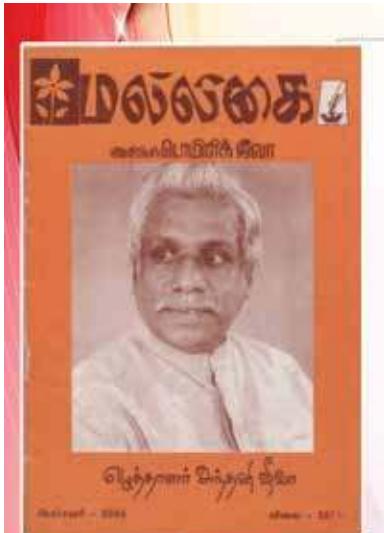
என் எழுத்துக்களை பத்திரிகையில் பார்க்க வேண்டும் என்ற அவாவினால் வீரகேசரி வார இதழில் சிறுவர் பத்திரிகையில் எழுத ஆரம்பித்தேன். வீரகேசரி தினசரி செவ்வாய்க் கிழமை தோறும் மாணவர் கேசரி என்ற பகுதி முழுபக்கமாக வெளிவரும். அதற்கு பொறுப்பாக இருந்தவர் யாழ்நந்கை என்று அனைவராலும் அறியப்படும் அன்னலட்சுமி இராஜதுரை. வாரவாரம் என்னுடைய எழுத்துக்களை பிரசுரித்து எனக்கு முகவரி தந்தார்.

2. கேள்வி: உங்களது ஒலக்கியம் யணம் எவ்வாறு அமைந்தது.

நான் பாடசாலையிலிருந்து வெளியேறிய பின்னர் இடதுசாரி கட்சி ஒன்றின் முழுநேர ஊழியனாகக் கடமையாற்றினேன். அந்தக் கட்சியின் தொழிற்சங்கம் ஒன்றில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ‘ஜாஸக்தி’ என்ற பத்திரிகை ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டேன். அந்தப் பத்திரிகை மாதம் இரு முறையாக வெளியாகியது.

இந்தக் காலகட்டத்தில் மலையகம் எங்கும் வானம்பாடியைப் போல் சுற்றித் திரிந்தேன். பின்னர் தொழிற்சங்கத்திலிருந்து வெளியேறி, பத்திரிகை உலக ஜாம்பவானான திரு. எஸ். டி. சிவநாயகம் ஆசிரியராக இருந்த தினபதி, சிந்தாமணி பத்திரிகையில் பணியாற்றினேன்.

3. கேள்வி: 1980 கலில் மலையகத்தில் வீதி நாடகங்களை முதன்முதலில் ஆரம்பித்தவர் நீங்கள். அதற்கான தொழில்நுட்ப அறிவினை எவ்வாறு வளர்த்துக் கொண்டீர்கள்.

பதில்: சுகோதர சிங்கள கலைஞர்களின் தொடர்பின் காரணமாக அவர்களின் வீதி நாடக முயற்சிகளில் ஈடுபாடுகொண்டு ஒத்துழைப்பு வழங்குவேன். அதேவேளை இலங்கையின் வீதி நாடகத்திற்கொண்டு என்றழைக்கப்பட்ட காமினி அத்திட்டேகம் வீதி நாடகப் பயிற்சிப் பட்டறை நடத்திய பொழுது என்னையும் கலந்து கொள்ள அழைப்பார். எனக்கும் வீதி நாடகத்தை தமிழில் அறிமுகப்படுத்த வேண்டும் என்ற ஆர்வம் ஏற்பட்டது. அதேவேளை நாடகத்திற்கொண்டு வங்கநாடக மேதை பாதல்சர்கார் தமிழகத்தில் சென்னையில் வீதி நாடகப் பயிற்சி பட்டறை நடத்த இருப்பதாகவும் அதில் வந்து பங்குபற்றும்படி கவிஞர் அக்கினிப் புத்திரன் அழைத்திருந்தார். 1980களில் தமிழ்நாட்டில் சோழமண்டலம் கிராமத்தில் வங்க நாடக மேதை பாதல்சர்கார் நடத்திய வீதி நாடகப் பயிற்சி பட்டறையில் கலந்துகொண்டு பல்வேறு அனுபவங்களைப் பெற்றுக்கொண்டேன். வீதி நாடகப் பயிற்சி வழங்கிய பாதல்சர்கார் பற்றி குறிப்பிட வேண்டும். இந்தியாவின் தலைநகரில் டில்லி நாடகக் கல்லூரி அதிபராக பல மேடை நாடகங்களை வழங்கிய வங்க நாடக மேதை. மேடை நாடகங்கள் நடுத்தர மக்களின் பொழுது போக்கு அம்சமாக நடைபெற்றுவந்துள்ளன என்பதை நன்கு அறிந்த பின்னர் மேடைநாடக முயற்சிகளைக் கைவிட்டு மக்களிடம் நேரடியாகச் சென்று நடத்திய வீதி நாடக முயற்சிகளை முன்னெடுத்தார். வீதி நாடகத்தை மூன்றாவது வகை நாடகம் என்ற புதிய நாடக வடிவத்தை உருவாக்கியவர் பாதல் சர்கார்.

4. கேள்வி: உங்களுடைய நாடகத்துறை ஈருபாட்டைப்பற்றி.....?

எனது பாடசாலைக் காலங்கள் முதல் நாடகத்துறை பற்றி ஈடுபாடு இருந்தது. கொழும்பில் மேடையேறும் நாடகங்களை தவறாமல் பார்ப்பேன். ஓரிரு நாடகங்களை தவிர ஏனையை சினிமா நாடகங்களாகக் காட்சியளித்தன. ஆனால் சுகோதர சிங்கள நாடகக்கலைஞர்கள் மிகச் சிறப்பான நாடகங்களை மேடையேற்றி வந்தனர்.

சிங்கள கலைஞர்களின் தரமான நாடகங்களைப் போல் தமிழில் ஏன் நாடகங்கள் தயாரிக்க முடியாதா என்று என்னினேன், திட்டமிட்டேன். அதனால் எனது முதல் நாடகம் ‘முள்ளில் ரோஜா’ 1970களில் மேடையேறியது. அதற்காக சிங்கள நாடகக் கலைஞர்களின் முன்னோடியான தயானந்த குணவர்த்தனவிடம் ஆலோசனை பெற்றேன். அவர் நடத்திய நாடகப்பயிற்சிப் பட்டறையில் பங்குபற்றி மேடைநாடகம் சம்பந்தமான சகல நுட்பங்களையும் கற்றேன்.

5. கேள்வி:.. தாங்கள் ஒதுவுரை ஏத்தனை மேடை நாடகங்களை மேடையேற்றிர்கள்?

எனது முதலாவது நாடகம் முள்ளில் ரோஜா. அதன் பிறகு பதினெண்ண்து நாடகங்களை மேடையேற்றியுள்ளேன். எனது நாடகங்களில் அதிகம் பேசப்பட்டது ‘அக்கினிப் பூக்கள்’ நாடகம். இது வர்க்கப் பிரச்சனையைய் பேசியது. இதனை ஒரு அரசியல் நாடகம் என்றே சொல்ல வேண்டும். இந்த நாடகத்தை கலாநிதி. என். எம். பெரேரா, எதிர்க்கட்சித்

தலைவராக இருந்த அமிர்தவிங்கம் போன்றவர்கள் பார்த்துப் பாராட்டியுள்ளனர். இந்த நாடகத்தை உங்களது ‘ஞானம்’ பதிப்பகம் நூலாக வெளியிட்ட பொழுது அந்நூல் 1999ஆம் ஆண்டு சாகித்திய விருதையும் பெற்றது. அக்கினிப் பூக்கள் நாடகம் முதல் தடவையாக பொரளை வை. எம். பி. ஏ. மண்புத்தில் மேடையேறியது. இந்த நாடகம் 16 தடவை மேடையேறியுள்ளது. இந்த நாடகம் பதுளை சரஸ்வதி வித்தியாலய முன்றில் திறந்த வெளி அரங்கில் இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் மாநாட்டு மேடையில் பத்தாயிரத்துக்கும் அதிகமான தொழிலாளர்கள் பார்வையாளராகக் கலந்துகொண்டு, நாடக வசனங்களைக் கேட்டு உணர்ச்சி வசப்பட்டு தங்கள் மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தினார்கள். காங்கிரஸ் மாநாட்டில் சிறப்பு அழைப்பாளாராகக் கலந்துகொண்ட நடிகர் ஜெமினி கணேசன். நடிகர் நாகேஷ், நடிகை சுஜாதா ஆகியவர்கள் நாடகத்தைப் பெற்றும் ரசித்துப் பாராட்டினார்கள்.

6. கேள்வி: நீங்கள் சில சிறுகதைகளை எழுதியிருப்பதாகவும் அறிந்தோம். அது பற்றிக் கூறுங்கள்

பதில்: நானே மறந்துபோன விடயத்தை நீங்கள் இப்பொழுது ஞாபகப்படுத்தி உள்ளீர்கள். நான் சுமார் 15 சிறுகதைகள் வரை எழுதியிருப்பேன். இந்திய சாகித்திய அக்கடமிக்காக எழுத்தாளர் சா. கந்தசாமி என்ற தமிழக எழுத்தாளர் ‘அயலகத் தமிழ் இலக்கியம்’ என்ற மகுடத்தில் இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர் தமிழ்ச் சிறுகதைகள், கவிதைகள் என்ற தொகுப்பு நூலைத் தொகுத்துள்ளார். அதில் 16 இலங்கைச் சிறுகதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. அதில் எனது ‘புருட்செலெட்’ என்ற சிறுகதையும் இடம்பெற்றுள்ளது. இதுவே என்னை ஒரு சிறுகதை எழுத்தாளராக அங்கீரித்துள்ளது.

7. கேள்வி: தாங்கள் ஒரு பத்தி எழுத்தாளராகவும் கிருந்துள்ளீர்கள். அது பற்றிக் கூறுங்கள்.

பதில்: நான் ஒவ்வொரு வாரமும் ஏதாவது எழுதுவேண்டும் என்ற ஆர்வமே என்னை பத்தி எழுத்தாளராக மாற்றியது. தினக்குரல் ஞாயிறு இதழில் எழுதிய பார்வையின் பதிவுகள் என்ற தலைப்பில் எழுதிய கட்டுரைகளிலிருந்து தெரிவு செய்யப்பட்ட

40 கட்டுரைகள் ‘பார்வையும் பதிவுகளும்’ என்ற தலைப்பில் கொடகே புத்தகநிறுவனம் 2010இல் வெளியிட்டது. தமிழ் இலக்கியத் துறைக்கு ஒரு சிறந்த ஆவணம் என்று தினக்குரல் ஞாயிறு பதிப்பின் ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அதற்கு முன்னர் தினகரன் வார மஞ்சரியில் ‘நினைத்துப் பார்க்கிறேன்’ என்ற தலைப்பில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட கட்டுரைகள் எழுதி யுள்ளேன். இந்தக் கட்டுரைகளிலிருந்து தெரிவு செய்யப்பட்ட 30 பேர்கள் பற்றிய தகவல் கொண்ட எழுத்துக்களை ‘இவர்கள் வித்தியாசமானவர்கள்’ என்ற தலைப்பில் பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை ஸ்தூபரசிங் வெளியிட்டார். தமிழ்நாட்டில் உள்ள நியூ செஞ்சரி ஹவஸ் என்ற வெளியிட்டு நிறுவனம் ‘அமைதி கோர்ட் நடந்து கொண்டிருக்கிறது’ என்ற தலைப்பில் எனது பத்தி எழுத்துக்களை வெளியிட்டுள்ளது. இவற்றில் படித்துப் பாதுகாக்கவேண்டிய தகவல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

8. கேள்வி.. நீங்கள் செயற்பட்டு வந்த மலையக கலை தீலக்கியப் பேரவையின் பணிகள் பற்றிக் குறிப்பிடுங்கள்.

பதில்: கொழும்பில் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தில் செயற்பட்டு வந்த நான் 1978ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றம் திருப்பூரில் நடத்திய இலக்கிய மாநாட்டில் இலங்கைப் பிரதிநிதியாகக் கலந்து கொண்டேன். தமிழ்நாடு கலை இலக்கிய பெருமன்றம் மிகப் பெரிய இலக்கிய அமைப்பு. தமிழ்நாடு கலை இலக்கிய பெருமன்ற மாநாடு 1978ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 12, 13 ஆகிய திதிகளில் 4 ஆவது மாநில மாநாடு திருப்பூரில் நடைபெற்றது. இந்த மாநாடு பற்றி எழுத்தாளர் பொன்னீலன் எழுதியுள்ள ‘ஒரு ஜீவநதி’ நூலிலுள்ள ஒரு சிறு குறிப்பை தருகிறேன். “இந்த மாநாட்டில் வெளி மாநிலங்களிலிருந்தும் வெளிநாடு களிலிருந்தும் சிலர் வந்திருந்தார்கள். இலங்கையிலிருந்து குறுந்தாடியும் துடிப்பும் கொண்ட அந்தனி ஜீவா வந்திருந்தார். கர்நாடகத்திலிருந்து கவிஞர். கே. வி. ராஜகோபால், கேரளாவிலிருந்து எழுத்தாளர் உனனிகிருஷ்ணன் ஆகியோர் வந்திருந்தனர். கவிஞர். கே. வி. ராஜகோபால் தனது கன்னடக்கவிதையை வாசித்துக் காட்டினார். அந்தனிஜீவா

இலங்கையின் இலக்கியப் போக்குகளை சுட்டிக் காட்டி பேசினார்". திருப்பூரில் நடைபெற்ற இலக்கிய மாநாட்டில் எனக்கு பல அனுபவங்கள் கிடைத்தன. நான் சந்திக்க வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்ட எழுத்துலக ஜாம்பவான் ஜெயகாந்தன் அந்த மாநாட்டிற்கு வருகை தந்திருந்தார். திருப்பூருக்கு நான் திருச்சியிலிருந்து சென்ற ரயிலில்தான் ஜெயகாந்தனும் வந்திருந்தார். ரயில் நிலையத்தில் எங்களை வரவேற்க வந்திருந்த கவிஞர் கே. ஸி. எஸ். அருணாசலம் எழுத்தாளர் ஜெயகாந்தனுக்கு என்னை இலங்கையிலிருந்து வந்திருப்பதாக அறிமுகப்படுத்தினார். "ஒ நம்ச சிலோன் காரரா" என்று அன்போடு எனது கரத்தைப் பற்றியபடி அவருக்கு ஏற்பாடு செய்திருந்த "இன்டியன் ஹவுஸ்" என்ற ஹோட்டலுக்கு என்னையும், இலக்கிய ஆய்வாளர் சிதம்பர ரகுநாதனையும் அழைத்துச் சென்றார். எழுத்தாளர் ஜெயகாந்தனோடு இரண்டு நாட்கள் உரையாடியது, பலதும் பத்துமாக பேசியது, பின்னர் அவரின் அழைப்பின் பேரில் சென்னை சென்று சந்தித்தது எல்லாம் இனிமையான அனுபவங்களாகும். அதனைப் பின்னர் 'ஜெயகாந்தனைக் கண்டேன்' என்ற தலைப்பில் தினகரன் வாரமஞ்சரியில் தொடர் கட்டுரையாக சில வாரங்கள் எழுதினேன்.

மீண்டும் மாநாட்டு நிகழ்ச்சியைப்பற்றி சொல்லவேண்டும். கலை இலக்கியப் பெருமன்றத் தலைவர் பேராசிரியர் நா. வானமாமலை தலைமையில் எழுத்தாளர் ஜெயகாந்தன், ஆய்வாளர் சிதம்பர ரகுநாதன், பெருமன்றச் செயலாளர் தா. பாண்டியன் முன்னிலையில் கருத்தரங்கில்

எனது ஆய்வுக் கட்டுரையான 'ஸமுத்தில் தமிழ் நாடகம்' என்ற தலைப்பில் வாசித்தேன். இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை பேராசிரியர் நா வானமாமலை திருப்பித் தருவதாக வாங்கிக் கொண்டார். மறுநாள் நா. வானமாமலை நான் தங்கியிருந்த அறைக்கு ஒருவரை அழைத்து வந்தார். 'இவர் தான் கவிஞர் மீரா' என்று எனக்கு அறிமுகப்படுத்தியதுடன் அவர் என்னிடம் வாங்கிய ஸமுத்து தமிழ் நாடகம் என்ற தட்டச்சப் பிரதியை மீராவிடம் கொடுத்து, இதனை நீங்கள் 'அகரம்' வெளியீடாக வெளியிட வேண்டும் என்ற வேண்டுகோள் விடுத்ததுடன், நானே இதற்கு ஒரு முன்னுரை எழுதித் தருகிறேன் என்றார். பகல் சாப்பாட்டு இடைவேளையின் போது கவிஞர் மீரா அதனை 'அகரம்' வெளியீடாக வெளியிடுவதாகக் கூறி தன்னோடு தொடர்பு வைத்திருக்குமாறு அவரது முகவரியைத் தந்தார். பின்னர் ஸமுத்தில் தமிழ் நாடகம் என்ற கட்டுரை நூலை அச்சிட்டு, எழுத்தாளரும், விமர்சகருமான நம்மவரான எஸ். எம். ஜே.பையல்தீன் அவர்கள் தமிழகம் சென்று கவிஞர் மீராவை சந்தித்த பொழுது எனது நூலின் நூறு பிரதிகளை அவரிடம் கொடுத்து அனுப்பி வைத்திருந்தார். ஸமுத்தில் தமிழ் நாடகம் என்ற எனது நூல்தான் அச்சில் வெளிவந்த நூல். இதுவரை எனது படைப்புக்கள் 21 அச்சில் வெளிவந்துள்ளன.

9. கேள்வி: தங்கள் பெண் எழுத்தாளர்களின் தொகுப்பான குறிஞ்சிமலர் தொகுதியற்றி கூறுங்கள். கிடே போன்று வேறு தொகுதிகளை வெளியிடுவீர்களா?

மலையக பெண் எழுத்தாளர் களின் சிறுகதைகளைக் கொண்ட மலையக குறிஞ்சிமலர் கள் 2000ஆம் ஆண்டு

சர்வதேச பெண்கள் தினத்தில் கண்டியில் வெளியிடப்பட்டது. அதன் தொடர்ச்சியாக மலையக பெண் கவிஞர்களின் கவிதைகளை மலையக குறிஞ்சி கிருயில் கள் என்ற தலைப்பில் வெளியிட்டேன். அதன் பின்னர் என் தாயாரின் நினைவாக இலங்கை பெண் எழுத்தாளர் 25 பேரின் சிறுகதைகளை ‘அம்மா’ என்ற பெயரில் 2005ஆம் ஆண்டு தமிழகத்தின் கலைஞர் பதிப்பகத்தின் மூலம் வெளியிட வாய்ப்புக் கிடைத்தது. ‘திசைகள்’ என்ற அமைப்பின் மூலம் பத்திரிகையாளரும், எழுத்தாளருமான மாயன் ஏற்பாடு செய்திருந்த விழாவில் மயிலை பாரதி வித்தியாபவன் அரங்கில் 2005ஆம் ஆண்டு மார்ச் 23ஆந் திகதி நடத்திய விழாவில் ‘அம்மா’ தொகுதியை வெளியிட்டு வைத்தார். எழுத்தாளர் பா. செயப்பிரகாசம் விமர்சனப் பார்வையுடன் அறிமுகப்படுத்தினார்.

மற்றும் மத்திய மாகாண கல்வி அமைச்சராக திரு. இராதாகிருஷ்ணன் இருந்தபொழுது நடத்திய மத்திய மாகாண சாகித்திய விழா வில் என்னால் அமைச்சுக்காக தொகுக் கப்பட்ட “கண்டி மாவட்டத் தமிழர்களின் வரலாற்று பதிவுகள்” என்ற தொகுப்பு நூல் 2002ஆம் ஆண்டு சாகித்திய விழா வில் வெளியிடப்பட்டது. இந்த நூலின் இரண்டாம் பதிப்பு 2003ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது.

இன்னொரு தொகுப்பு நூலை கட்டாய மாக குறிப்பிட வேண்டும். திரு. வீ. புத்திரசிகாமணி கல்வி அமைச்சராக இருந்த பொழுது 1997ஆம் ஆண்டு நுவரேலியாவில் நடத்திய சாகித்திய விழாவில் ‘மலையக எழுத்தாளர்கள்’ 100 பேர்களுடைய விபரங்களைக் கொண்ட ‘முகமும் முகவரியும்’ என்ற நூலைத் தொகுத்து வழங்கினேன்.

10. கேள்வி:... வீரகேசரி தகவல் களஞ்சியம் உற்றி கொள்கள்.

வீரகேசரி நிறுவனம் தகவல் களஞ்சியம் ஒன்றை வெளியிடப்போவதாகவும் அதற்கு ஒருவரைத் தேடிக்கொண்டிருப்பதாகவும் அதற்குச் சிரியான நபர் என்று எண்ணப்பற்றி வீரகேசரி நிர்வாகத்தினருக்கு கூறியிருப்பதாக ஊடகவியலாளர் நண்பர் சண் தெரிவித்தார். வீரகேசரி நிறுவனத்தின் உயர் அதிகாரியான திரு. கந்தசாமி அவர்கள் தன்னை வந்து சந்திக்கும்படி

குண்டு டெஞ்சு!

சகோதரா நீ
சகலரின் பார்வையிலும்
நல்லவன் வல்லவன்
பட்டதாரி பணக்காரன்
கிருந்தும் நீ
கிழறவன் பெயரால்
நரபலி எடுத்தாய்!
உன்னைப்போல்
கிண்ணும் கிண்ணும்
எவரெனத் தேடுகிறதே
என் உள்ளம்
தேவாலயத்தில்
தெருவினில்
அருகினில்
கணவினில்
சக மனிதரில்
அப்பாவினில்
கிங்கும் அங்கும்
காங்கும் எங்கும் - சூர்யா

அழைப்பு விடுத்தார். நானும் அவரைப் போய் சந்தித்தேன். வீரகேசரி தகவல் களஞ்சியம் ஒன்றைத் தயாரித்து தரும்படி அதற்கான விபரத்தை தெரிவித்தார். அந்தப் பணியை நான் சிறப்பாக செய் வேன் என எனது இலக்கிய வளர்ச்சியில் அக்கறையுடைய வீரகேசரி பத்திரிகையில் நீண்ட காலம் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கும் திருமதி. அன்னலட்சுமி ராஜதுரையும் வீரகேசரியில் மிகப் பெரிய பொறுப்பிலிருந்த உயர் அதிகாரியும், என்னைப்பற்றி நன்கு அறிந்தவருமான திரு. செந்தில்நாதன் அவர்களும் என்னை இந்தப் பணியை நிறைவேற்றப் பொருத்த மானவர் என்று அறிவித்தனர். வீரகேசரி நிர் வாகியான திரு. இ. கந்தசாமி அவர்கள் அந்தப் பாரிய பொறுப்பை என்னிடம் ஒப்படைத்தார். அதற்கான ஒப்பந்தக் கடிதத்தையும் முன்பண்மாக ரூபா இருப்பத் தையாயிரத் திற் கான

காசோலையையும் வழங்கினார். ‘கேசரி தகவல் களஞ்சியம் 2011’ என்ற பெயரில் வெளிவந்தது.

கேசரி தகவல் களஞ்சியத்தில் ஆசிரியர் குறிப்பாக ‘பாதை தெரிகிறது பயணம் தொடர்கிறது’ என்று எழுதிய குறிப்பில் சில வரிகளை இங்கு குறிப்பிடுவது அவசியம். “இலங்கையில் முதன் முதலில் வெளிவரும் ‘கேசரி தகவல் களஞ்சியம் 2001’ ஏன்? எதற்கு? எப்படி? என்ற வினாக்களுக்கு தெளிவான விளக்கம் அளிக்கும் வகையில் எந்தக் காலத்திலும் அனைவரும் படித்துப் பயன் பெறும் வகையில் தொகுக் கப்பட்டுள்ளது. இலங்கைப் பத்திரிகைத்துறை வரலாற்றில் 80 ஆண்டுகளைக் கடந்து வீறுநடை போடும் வீரகேசரி தனது சமுதாய மேம்பாடு கருதிய பயணத்தில், நீண்ட கால போரிற்குப் பின்னரான அமைத்திக் கால கட்டடத்தில் காலத்தின் தேவை கருதிய முயற்சியாக கேசரி தகவல் களஞ்சியத்தை பிரசுரிக்கிறது. குறிப்பாக எதிர் கால வாழ்வை திட்டமிடும் இனைய சமுதாயத்திற்கு அரும் பொக்கிஷமாக இக் களஞ்சியம் அமையும் என்பது திண்ணம்” எனக் குறிப்பிட்டிருந்தேன்.

11. கேள்வி.... தங்களது மலையக வெளியீட்டுக்கம் என்ற நிறுவனத்தின் பணிகளையற்றி கூறுங்கள்.

பதில்...எங்களின் இலக்கியச் செயற் பாடுகள் அனைத்தும் காற்றில் கதை பேசிய கவிதையாக இருக்கக் கூடாது என்பதற்காக கலை இலக்கியப் பேரவையின் ஜந்தாவது ஆண்டு விழாவை நடத்தத் திட்டமிட்டபொழுது ‘மலையக வெளியீட்டுக்கம்’ என்ற அமைப் பைப் பற்றி நானும் சாரல் நாடனும் திட்டமிட்டோம். அப்பொழுது பேராதனை பல்கலைக் கழகத்தில் பட்டப்படிப்பை மேற்கொண்டிருந்த முரளிதரனும் இணைந்து கொண்டார்.

மலையக வெளியீட்டுக்கத்தின் முதல் வெளியீடாக சாரல் நாடன் எழுதிய ‘சி. வி. சில சிந்தனைகள்’ என்ற நூலும் முரளிதரனின் புதுக்கவிதைகளைக் கொண்ட ‘தியாக யந்திரங்கள்’ என்ற நூலும் ஆண்டு விழாவில் வெளியிடப்பட்டன. மலையக வெளியீட்டுக்கத்தின் மூலம் இதுவரை முப்பதுக்கு மேற்பட்ட நூல்களை வெளியிட்டுள்ளோம்.

12. கேள்வி: மலையக தமிழராய்ச்சி மாநாடு யற்றி கூறுங்கள்.

பதில்... பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியின் வழிகாட்டலுடன் 1994ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் நான்கு நாட்கள் பத்தனை ஸ் பாதகல்வியல் கல்லூரியில் மலையக தமிழராய்ச்சி மாநாடு சிறப்பாக நடை பெற்றது.

இதனை நடத்துவதற்கு பூரண ஒத்துழைப்பும் சுதந்திரமாக செயற்படுவதற்கு மத்திய மாகாண கல்வி அமைச்சராக இருந்த புத்திரசிகாமணி தனது அமைச்சின் மூலம் அனைத்து ஒத்துழைப்பும் வழங்கினார். அன்றைய கால கட்டடத்தில் ஸ் பாதகல்லூரி விரிவுரையாளராக இருந்த கவிஞர் முரளிதரன் மாநாடு வெற்றிகரமாக நடைபெற ஒத்துழைத்தார் என்பது மிக முக்கியமானது.

○○○

பகிர்வோம்....

ஸமும் தம்மும்

மதங்களுள்ள நாடகநூலானது 1926ஆம் ஆண்டு விலானந்த இடுகளால் எழுதப்பெற்றது. இந்நால் செஷ்டியர்ஸ் அடியொற்றி எழுதப்பெற்றது. இதிலே செக்ரீம்யார் என்கிற பெயரை செஷ்டியருக்கு விபுலானந்தர் வழங்கியுள்ளார். இதைப்பற்றி பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார். செஷ்டியர் இயற்பெயரைத் தமிழ்மாழியாக்கி செக்ரீம்யார் என வழங்குதல் பொருத்தமாகும். என்னை? நலன்ஸ்லாச் சலையுருவை உள்மாற் செதுக்க நலன்கறந்த திருவுருவமாக்குவான் கைவல்ல செரிப் யெனியெடுவானன்றோ. அங்குமாதலன். இயன் படைத்த படைப்பனும் பார்க்க நுயன் படைத்த மெல்ல நல்லாகரையும் ஆடவரையும் உருப்படுத்தியதுவும் நாடக்கல்வையை யென்னென்று புதிந்தெந்துவடைன உன்னுமத்துச் செக்ரீம்யாருனப் புகழ்ந்து போற்று தல் சிறப்புடைத்தாமென்பு விலப்படுஞ்சன்றுது. தம்பநாட்டாழிவார் அகலக்கவுகளுள் முதன்மை பற்றுவளாங்குவதுபோலச் செக்ரீம்யார் நாடகக் கவுகளுள் முதன்மைப்பற்று வளாங்குகளார்.

ஈழத்துத் தமிழ் ஊடகத்துறையில் ஒரு கல்வியாளர் மணிவிழாக் குழுமம்

அருள்திரு ரூபன் மரியாம்பிள்ளை

உலகளாவிய ரீதியில் அரசியல், சமூக, கலாசார மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும் வலிமையிக்க துறையாக ஊடகவியல்துறை விளங்குகின்றது. உலகின் அரசியல் தலைவிதியை நிர்ணயிக்கும் பரிமாணத்தை அது இன்று பெற்றுள்ளது. ஊடகவியல் கல்வி உலகளாவிய ரீதியில் பெருவளர்ச்சி கண்டுள்ளதாயினும், ஈழத்தமிழர்களிடையே துறைசார் அறிவை, அத்துறையின் பல்வேறு பரிமாணங்களை, நவீன யுத்திகளை கற்றுத்தேறும் வாய்ப்பு போதிய அளவில் கிட்டவில்லையென்றே கூறலாம். இன்று ஊடகவியலாளர்கள் என்று கணிப்புப் பெறும் விரல்விட்டெண்ணக்காடிய சிலரே ஈழத்தமிழர்களிடையே காணப்படுகின்றார்கள். அச்சிறு வட்டத்திற்குள்ளும், பெரும்பான்மையானோர் தாம் சார்ந்த நிறுவனத்தின் மூலமாகப் பெற்றுக்கொண்ட ஊடகப்பட்டிவையே பின்புலமாகக் கொண்டுள்ளனர். தாம் சார்ந்து தொழில்புரிந்த பத்திரிகையினாடாக உருவாக்கப்பட்டு, அனுபவர்த்தியாக வளர்க்கப்பட்ட சுயம்புகளான ஊடகவியலாளர்களையே நாம் எம்மிடையே அதிகம் கண்டுவருகின்றோம். இதனாலேயே உலக அரங்கில் துறிதமாக வளர்ந்துசெல்லும் நவீன ஊடகவியல்துறை எம்மவரிடையே இனம்காணப்படாமல் - பத்திரிகையாளர் என்ற சிறுவட்டத்துக்குள் அவர்களின் வளர்ச்சியை தேக்கிவைவத்துள்ளது. இந்நிலைமையை நன்குணர்ந்து அதில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியாகவேண்டும் என்ற விடாப்பிடியுடன் எம்மத்தியில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து இயங்கிவரும் ஒரு பெருமகனையும் அவரது துறைசார்ப்பணிகளையும் அறிமுகப்படுத்துவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

இவ்வாண்டு (2019) ஜூன் 24இல் தன் மணிவிழா ஆண்டினை எட்டும் அருள்திரு ரூபன் மரியாம்பிள்ளை 24.06.1959இல் சில்லாலையில் பிறந்தவர். சில்லாலை ரேராமன் கத்தோலிக்க பாடசாலையில் 1965இல் தன் ஆரம்பக் கல்வியையும், பின்னர் யாழ்ப்பாணம் புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியில் 1972-1976 காலகட்டத்தில் உயர் கல்வியையும் பெற்றவர். சென்னை குருத்துவக் கல்லூரியில் மெய்யியல் கல்வியைக் கற்றபின், 1982இல் கண்டி மாவட்டத்தின் அம்பிடியை தேசிய இறையியல் கல்லூரியிலும், 1984இல் புனித பிரான்சிஸ் குருத்துவக் கல்லூரியிலும் தன் இறையியல் கல்வியை மேற்கொண்டவர். 1986முதல் யாழ்ப்பாண மறைமாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒரு கத்தோலிக்கக் குருவானவராகப் பணியாற்றுபவர்.

1979ஆம் ஆண்டு ‘பாதுகாவலன்’ பத்திரிகையில் வெளிவந்த ‘மௌன ஊர்வலம்’ என்ற சிறுகதை மூலம் பத்திரிகைத்துறைக்கு அறிமுகமான இவர், அன்றிலிருந்து இன்றுவரை எழுத்துத்துறையில் தீவிரமாக ஈடுபட்டு வருகிறார்.

பத்திரிகைத்துறையில் நீண்டகால அனுபவம் பெற்ற ரூபன் மரியாம்பிள்ளை அடிகளார், யாழ்ப்பாணத்தில் மிக நீண்ட வரலாறு கொண்ட சுத்தியவேத பாதுகாவலன் பத்திரிகையில் 1997 முதல் ஆசிரியராகவும் பணியாற்றிவந்தவர். இவர் பாதுகாவலன் பத்திரிகையில் ஆசிரியராக இருந்தபோதே அப்பத்திரிகை 2001ஆம் ஆண்டிலும், 2003ஆம் ஆண்டிலும் அவ்வாண்டுகளுக்கான சிறந்த வடிவமைப்புக்கொண்ட தமிழ்ப் பத்திரிகைக்கான தேசிய விருதுகளைப் பெற்றுக்கொண்டது. இவர் ஈழநாடு, முரசொலி, காலைக்கத்திர் போன்ற பத்திரிகைகளில் தவக்காலச் சிந்தனைகள், கிறிஸ்தவ இறையியல் போன்ற

என். செல்வராஜா
நாலகவியலாளர், வண்டன்.

பக்கங்களை தொகுத்து வழங்கியும் வந்துள்ளார். ‘நான்’ என்ற உளவியல் சஞ்சிகை, மற்றும் மட்டக்களப்பிலிருந்து வெளிவரும் ‘தொண்டன்’ ஆகியவற்றிலும் இவரது ஆண்மீகத்துறைசார் ஆக்கங்கள் வெளிவந்துள்ளன. கடந்த மூன்றாண்டுகளாக உதயன், காலைக்கத்திர் ஆகிய பத்திரிகைகளில் கத்தோலிக்க பக்கம் ஒன்றை நடத்தி வருகிறார்.

இலங்கைதிறந்தபல்கலைக்கழகத்தில்பத்திரிகைத்துறையில் சான்றிதழ் பட்டத்தைப் பெற்றுக் கொண்ட இவர், தன் பத்திரிகைத்துறைக்கான பட்டப் பின் படிப்பையும், முதுகலைமாணிப் பட்டத்தையும் மதுரை காமராஜர் பல்கலைக்கழகத்தில் பெற்றுள்ளார். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் புலமைப்பரிசில் தீட்டத்தின்கீழ் ஊடகத்துறையில் கலாநிதிப் பட்டத்திற்கான உயர் ஆய்வினை இங்கிலாந்தின் செபீஸ்ட் ஹாலம் பல்கலைக்கழகத்தில் மேற்கொண்டிருந்தார்.

ஆரம்பத்தில் யாழ்ப்பாணம் புனித வளன் கத்தோலிக்க அச்சகத்தின் முகாமையாளராகப் பணியாற்றிய அருள்திரு ரூபன் மரியாம்பிள்ளை, பின்னர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஊடக வளங்கள் மற்றும் பயிற்சி நிலையத்தில் கல்விசார் செயற்பாடுகளுக்கான இணைப்பாளராகக் கடந்த பல வருடங்களாகப் பணியாற்றியவர். யாழ் ஆயர் மேதகு தோமஸ் சவந்தரநாயகம் அவர்களின் நினைவாக, *Bishop Savundram Media Centre* என்ற பத்திரிகையில் கல்வி நிறுவனத்தை யாழ்ப்பாணத்தில் 2000ஆம் ஆண்டில் உருவாக்கி இன்றுவரை இயக்கியும் வருகின்றார். அதனுடாக பல துறைசார் ஊடகவியலாளர்களை யாழ்ப்பாண மண்ணில் உருவாக்கி வளர்த்து வருபவர் இவர்.

ஊடகத்துறையில் இதுவரை இவரால் பண்ணிரு நூல்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அனைத்தும் ஊடகவியல்துறையை தீவிரமாக நேசிக்கவிரும்பும் மாணவர்களுக்கு, சமகால துறைசார் அடிப்படை அறிவையும், தொழில்சார் நுனுக்கங்களையும், தெளிவாகவும், எளிமையான தமிழ்நடையிலும் விளக்குகின்றன. இவரது நூல்களில் எமது கவனத்தைக் கவர்வது, அவர் வழங்கும் அத்தியாயத் தலைப்புகள் பாரம்பரிய முறையில் அமையாமையாகும். ஒவ்வொரு அத்தியாயத்திலும் முன்வைக்கப்படும் கருத்தையே அத்தியாயத் தலைப்பாக்கி விடுவது இவரது தனித்துவமான பாணியாகும்.

முதலாவது நூல் தவிர்ந்த இவரது நூல்கள் அனைத்தும் யாழ்ப்பாணம், பிஷேப் சவந்தரம் பத்திரிகையில் நிலையத்தினாடாகவே வெளியிடப்பட்டுள்ளன. 2014இன் பின்னர் வெளியான இரண்டு நூல்கள் தவிர்ந்த இவரது பத்து நூல்களையும் யாழ்ப்பாணம், புனித வளனார் கத்தோலிக்க அச்சகத்தினரே அச்சிட்டு வழங்கியுள்ளார்.

இவரின் முதலாவது நூல் ‘பத்திரிகை இயலுக்கு ஒரு அறி முகம்’ என்ற தலைப்பில் ஆகஸ்ட் 2001இல் 230 பக்கங்களில் வெளிவந்திருந்தது. இனிய தமிழ்நடையில் பத்திரிகைத்துறையின் பலவேறு அடிப்படை அறிவை வழங்கும் இந்நூல், 13 இயல் களில் பத்திரிகையாளருக்குத் தேவையான அத்தியாவசியமான அறிவுரைகளை உதாரண விளக்கங்களுடன் வழங்கியிருந்தது. மேற்குலகில் குறிப்பாக ஆங்கிலத்தில் அதிகம் வளர்ந்த கலையான காரணத்தால் ஆங்கிலத்துக்கு இணையாக தமிழ்க் கலைச்சொற்களும் ஆக்கப்பட்டு இந்நூலில் ஆசிரியரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளதை அவதானிக்க முடிகின்றது. பல இயல்களாக வகுக்கப்பட்டுள்ள முறையும் இயல்கள் தோறும் விளக்கமளிக்கும் தன்மையும் பத்திரிகையியலை தெளிவாகக் கற்பதற்கு இந்நூல் வழிகோலுகின்றது. இறுதி இயலான 13ஆம் இயலில் துறைசார் நூல்களுக்கு இன்றியமையாத கலைச்சொல் அகராதி

ஒன்றையும் இணைத்திருப்பது நூலின் தரத்தை மேலும் கூட்டுகின்றது. இந்த நூல் வடக்கு-கிழக்கு மாகாண அரசின் சாகித்திய விருதினை 2001இலும், இலங்கை இலக்கியப் பேரவை விருதினை 2002இலும் பெற்றது.

‘பத்திரிகை இயல் அடிப்படைகள்’ என்ற இவரது இரண்டாவது நூல், டிசம்பர் 2002இல் பதினொரு இயல்களைக் கொண்டதாக 350 பக்கங்களில் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. இந்நூலில் பத்திரிகைகளின் தன்மை, அமைப்பு, உள்விபரங்கள், மொழிநடை, விளம்பரங்கள், இலங்கைப் பத்திரிகைப் பேரவை, பத்திரிகையாளர் சுதந்திரம், பத்திரிகையாளர் ஒழுக்கநெறி எனப் பல விடயங்களை விளக்கியுள்ளார். புலம்பெயர் நாடுகளில் வெளிவரும் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் பற்றிய விபரமும், விளக்கமும், பத்திரிகையின் முதற்பக்கப் புகைப்படப் பிரதிகளுடன் தேடித் தொகுத்துள்ளார். இலங்கையில் வெளிவந்த தமிழ்ப் பத்திரிகைகளின் விபரப் பட்டியல் ஒன்றும் முழுமையை நோக்கிய ஒரு பதிவாக இங்கு தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒரு புதிய அறிவியல்துறை தமிழில் விரிவடைய, சர்வதேச தரத்தில் பல்வேறு புதிய விடயங்களை உள்ளகப்படுத்தி அத்துறை தமிழில் வளர், தாய்மொழியில் கலைச் சொல்களின் உருவாக்கம் மிக முக்கியமானது. கலைச் சொற்களை தமிழில் ஏற்றுக்கொள்ளாத எந்தவொரு துறையும் தாய்மொழித் தமிழில் வளர்வதும் நின்று நிலைப்பதும் சாத்திய மற்றது. அவ்வகையில் ‘ஊடக இயல் கலைச் சொல் அகராதி’ என்ற முக்கியமான நூலை அருள்திரு ரூபன் அவர்கள் மூன்றாவதாக டிசம்பர் 2003இல் 244 பக்கங்களில் வெளியிட்டிருந்தார். வளர்ந்திலையிலுள்ள ஊடகவியல் மாணவர்களுக்கு ஊடகவியல் கலைச் சொற்களை அறிமுகப்படுத்தும் ஒரு நூலாக இது அமைந்திருக்கின்றது. பத்திரிகை, வானோலி, தொலைக்காட்சி ஊடகங்களில்பயன் படுத்தப்படும் கலைச் சொற்களுக்குப் பொருத்த மான தமிழ்ச் சொற்கள் மற்றும் விளக்கங்கள் இந்நூலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

‘மின்னியக்க பத்திரிகை இயல்: ஒர் அறிமுகம்’ என்ற தலைப்பில் இவரது நூன்காவது நூலும் டிசம்பர் 2003 இல் வெளியாகியிருந்தது. இணையவழி ஊடகங்களை (இணையத்தளங்கள்) அறிமுகப்படுத்த முனைந்த நூலாசிரியர், ஒன்பது இயல்களில் மின்னியல்துறையில் இன்று படுவேகமாக வளர்ந்துவரும் இணையவழி ஊடகவியல்துறை

பற்றிய அறிவின் அடித்தளத்தினை வாசகர் களுக்கு இட்டுச்சொல்கிறார். இந்நூலின் இறுதி இரு இயல்களிலும் முறையே அச்சுப் பத்திரிகை மற்றும் இணையத் தளங்கள் போன்றவற்றின் முகவரிகளும், மின்னியக்கப் பத்திரிகையியல் (**Electronic Journalism**) கலைச் சொற்களின் அகராதியும் தரப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த நூலும் 2004ஆம் ஆண்டிற்கான இலங்கை அரசின் சாகித்திய விருதினையும் இலங்கை இலக்கியப் பேரவை விருதினையும் பெற்றுக் கொண்டது.

அருள்திரு ரூபன் மரியாம்பிள்ளை அவர்களின் ‘ஊடக நேர்காணல்கள் ஓர் அறிமுகம்’ என்ற ஐந்தாவது நூல், 16 இயல்களையும் 3 பின்னிணைப்புகளையும் கொண்டதாக 390 பக்கங்களில் டிசம்பர் 2004 இல் வெளிவந்திருக்கிறது.

ஊடகத்துறையில் நேர்காணல்களை வெற்றி கரமாகவும், சுவைகுன்றாமலும் மேற் கொள்வது எப்படி என்று இந்நூல் விளக்குகின்றது. நேர்காணல் குறித்து ஆழமாகவும் விரிவாகவும் அலசி ஆராயும் இந்நூல் இதழியல் கற்கை நெறியில் ஈடுபடும் ஒவ்வொருவருக்கும் பயன்தரும் வகையில், நேர்காணலின் தோற்றும், வளர்ச்சி, நேர்காணல் வகைகள், நவீன பதிவுகள், இவை குறித்த உலகளாவிய பார்வைகள் என்னும் படிமுறைகளினாடாக நகர்த்திச் செல்லப் படுகின்றது.

‘செய்தித் தலைப்புக்கள் ஓர் அறிமுகம்’ என்ற இவரது ஆறாவது நூல் 2005 டிசம்பரில் வெளிவந்தது. இந்நூல் 2005ஆம் ஆண்டுக்கான வடக்கு கிழக்கு மாகாண அரசின் சாகித்தியப் பரிசினை பல்துறை நூலுக்காகப் பெற்றிருந்தது. செய்திகளின் கவனியர்ப்பில் முதன்மைபெறும் தலையங்கங்கள் பற்றியும் அவற்றை எவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் அல்லது எவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்கக்கூடாது என்பதுபற்றியும் ஏராளமான உதாரணங்களுடன் இந்நூலில் விளக்கியுள்ளார். ஒரு ஊடகத்தில் குறிப்பாக ஒரு அச்ச ஊடகத்தில் வெளிவரும் செய்திக்கதையின் கட்டமைப்பானது மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றது என்று கூறும் ஆசிரியர், செய்தித் தலைப்பு அல்லது தலையங்கம் (Head Line) அதன் முதலாவது பகுதியென்றும், செய்தி முகப்பு அல்லது முகவுரை (Lead அல்லது Introduction) இரண்டாவது பகுதியென்றும், இறுதிப்பகுதி செய்தியின் உடல் பகுதி

(body of the News) என்றும் கூறி, இந்த முன்று பகுதிகளினதும் முழுமையான கட்டமைப்பான ‘செய்திக்கதை’யையே ஒரு வாசகர் முழுமையான செய்தியாகப் படிக்கிறார் என்று விளக்குகிறார். இவற்றில் தலைப்பு என்ற முதலாவது பகுதி செய்திக்கு மிக முக்கியமானது என்று வலியுறுத்தும் ஆசிரியர், முழு நூலிலும் செய்தித் தலைப்புப் பற்றி மிக ஆழமாகவும், விளக்கமாகவும் தெரியப்படுத்தியிருக்கிறார். தலைப்பு கவர்ச்சி கரமாகவும், வாசகரை நேரடியாக அச்செய்தியை வாசிக்கத் தூண்டுவதாகவும் இருக்கவேண்டும். வாசகரைக் கவராத, அல்லது செய்தியின் முக்கியத்துவத்தை சுருங்கச்சொல்லாத செய்தித் தலைப்பு வாசகரின் உடனடி வாசிப்புத் தெரிவிலிருந்து மறைந்துவிடும். ஒரு செய்தியின் அமைப்பினை அச்செய்தியின் உருவமைப்பு, அதை எழுதக் கிடைக்கும் நேரம், செய்திப் பத்திரிகையில் அதற்காக ஒதுக்கப்படும் இடம், செய்தித் தலைப்பை எழுதுவோரின் திறமை என்ற நான்கு காரணிகள் நிர்ணயிக்கின்றன. இந்நிலையில் ஒரு செய்தி ஆசிரியர் கவனத்தில் எடுக்கவேண்டிய மிக முக்கிய விடயமான செய்தித்தலைப்புகள் என்ற விடயத்தை மிக விரரமாக இந்நால் தனது 277 பக்கங்களிலும் பேசுகின்றது.

‘அச்சு ஊடக செய்தி அறிக்கையிடல்’ என்ற பெயரில் எழுதப்பட்ட ஏழாவது நூல் டிசம்பர் 2006 இல் 218 பக்கங்களில் வெளி வந்திருந்தது. ஒரு செய்தி அதனை வாசிப்பவர் அல்லது கேட்பவர் அல்லது பார்ப்பவரின் மீது ஏற்படுத்தும் தாக்கம்-அச்செய்தி எவ்வாறு தலைப்பிடப்படுகின்றது, எவ்வாறு கூறப்படுகின்றது என்பதில் தான் பெரிதும் தங்கியிருக்கும். அச்சு ஊடக செய்தி அறிக்கையிடல் என்ற தலைப்பிலான இந்நால், செய்தியின் வரைவிலக்கணம், செய்திக் கூறுகள், செய்தி அடிப்படைகள், செய்தி மதிப்பு, செய்தியின் வகைகள், செய்தியாளர்களின் பாதுகாப்பு, செய்தி அமைக்கும் முறைகள், களச் செய்தி அறிக்கையிடல் ஆகிய எட்டு இயல்களில் ஆசிரியரின் வழமையான எளிய தமிழில் இலகு நடையில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

அருள்திருநுபன் அடிகளின்ஸ்டாவது ஊடக வியல்துறை நூலாக டிசம்பர் 2007இல் வெளி வந்துள்ள நூல் ‘சித்திரிப்பு எழுத்துக்கள்: ஒர் அறிமுகம்’ எனபதாகும். 244 பக்கங்களில் வெளிவந்துள்ள இந்நால் சித்திரிப்பு எழுத்துக்கள் என்றால் என்ன, சித்திரிப்பு எழுத்துக்

களை எழுதுவது எப்படி, அவ்வெழுத்துக் களின் வகைகள், சித்திரிப்பு எழுத்துக்கான ஆய்வு, செய்திக்கும் சித்திரிப்பு எழுத்துக் குமான் வித்தியாசம், சித்திரிப்பு எழுத்தில் என்ன இருக்கவேண்டும், அந்த எழுத்துக்களை எழுதுதல், சித்திரிப்புஎழுத்துக்கான நேர் காணல், இந்தியப் பத்திரிகைகள் -சில கண்ணோட்டம் என்று 9 இயல்களில் விரிகின்றது.

ஊடகத்துறையில் இவரது ஒன்பதாவது நூல் ‘ஆசிரியத் தலையங்கம்: ஓர் அறிமுகம்’ என்பதாகும். ஜூன் 2011 இல் வெளிவந்த இந்நால் 295 பக்கங்களைக் கொண்டது. இரு பிரிவுகளில் எழுதப்பட்டுள்ள இந்நாலின் முதல் 106 பக்கங்களும் ஒரு பத்திரிகையின் கருத்தைத் தெரிவிக்கும் ஆசிரியத் தலையங்கம் பற்றிய விரிவான விளக்கங்களை 15 இயல் களில் பதிவுசெய்கின்றன. ஆசிரியத் தலையங்கங்கள் பற்றிய பத்திரிகை ஆசிரியர்களின் அனுபவப் பகிர்வுகள் நேர்காணல்களாக இப்பகுதியின் இறுதியில் பதிவுசெய்யப் படுகின்றன. இரண்டாம் பிரிவு தனிப்பக்க எண்ணிக்கையில் 180 பக்கங்களில் தொடர்கின்றன. இப்பிரிவில் வரலாற்று முக்கியத்து வமானவையும், கவனத்தை ஈர்த்தவையுமான ஏராளமான ஆசிரியத் தலையங்கங்கள் மீள்பிரசுரமாகியுள்ளன.

‘புலனாய்வு அறிக்கையிடல்’ என்ற நூல் ஊடகவியல்சார் நூல் வெளியீட்டுத் தொடரில் இவரால் வெளியிடப்பெற்ற பத்தாவது நூலாகும். 223 பக்கங்களில் நவம்பர் 2012இல் இது வெளியிடப்பட்டது. சமுதாயத்தில் நடக்கும் அனைத்து விடயங்களையும் அறிய வேண்டிய உரிமை மக்களுக்கு மறுக்கப் படுகின்ற வேளையில் அல்லது மறைக்கப் படுகின்ற வேளையில் புலனாய்வு அறிக்கை யிடலுக்கான களமொன்று உருவாகின்றது. ஊடகவியலாளர்கள், அவ்வாறு மறைத்து வைக்கப்படும் விடயங்கள் தொடர்பாகக் கேள்விகளை எழுப்புகிறார்கள். தரப்படும் பதில்களின் உண்மைத் தன்மைகளை உறுதிப்படுத்துகின்ற விதமாகச் சான்றூக்களைத் தேடி அலைகின்றார்கள். இதுவே புலனாய்வு அறிக்கையிடல் (Investigative Reporting) உருவாகுவதற்கான அடிப்படைக் காரணமாகும். ஊடகவியலின் புலனாய்வு மறை மைகள் பற்றிய விரிவான தகவல்களை பதினைந்து இயல்களில் ஆசிரியர் இந்நாலில் வழங்கியிருக்கிறார்.

‘செய்தி நடத்துனர் பணியின் அடிப்படைகள்’ அவரது பதினொராவது நூலாகும்.

165 பக்கங்களில் டிசம்பர் 2014இல் இது வெளியிடப்பட்டது. செய்தி நடத்துனர் (News Anchoring) பற்றியும் அவர் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள், பணிகள் பற்றியும் இந்நால் விபரிக்கின்றது. கடந்த ஒரு தசாப்த காலத்தில் வேகமாக வளர்ந்துள்ள தொலைக்காட்சி செய்தி நடத்துனர் பணி, முற்றிலும் வேறுபட்ட தொலைக்காட்சி செய்தி நடத்துனரின் பணியும் தொலைக்காட்சி செய்தி வாசிப்பாளரின் பணியும், செய்தி நடத்துனர் செய்தித்துறையின் அனைத்துப் பிரிவுகளிலும் பங்கேற்க வேண்டிய இன்றைய நிலை, ஆளுமைக்கு வலுச்சேர்க்கும் செய்தி நடத்துனரின் ஆடைகள், செய்தி நடத்துனர் பணியில் முக்கிய இடம்பெறும் ரெவிப் புராம்டர் கருவி, செய்தி நடத்துனரின் குணாதிசயங்கள் எனப் பதினொரு இயல்களில் இந்நால் விரிவாக எழுதப்பட்டுள்ளது.

டிசம்பர் 2015இல் 296 பக்கங்களில் வெளிவந்துள்ள ‘நேரலை பத்திரிகையியல் ஓர் அறிமுகம்’ (Introduction to Online Journalism) என்ற நூல் ஆசிரியரின் பன்னிரண்டாவது நூலாகும். இந்நால் நேரலை பத்திரிகையியல் ஓர் அறிமுகம், நேரலை பத்திரிகையியல் என்றால் என்ன? நேரலை செய்தியறிவிப்பில் ஈடுபடும் செய்தியாளர் கேட்கவேண்டிய கேள்வி, நேரலை ஊடகத்தின் பலம், அதனை நவீன செய்தி அறிவிப்பிற்கு எவ்வாறு பயன்படுத்தலாம், ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட செய்தியியலில் இல்லாமல் போகும் அச்சு ஊடக செய்தியாளர்-மின் ஊடக செய்தியாளர் என்ற பிரிவு, இல்லாமல் போகிறது, கடந்த ஒரு தசாப்தகால ஊடகப் புரட்சியின் விளைவாக உருவாகியுள்ள யாரும் ஊடகத்தை கட்டுப்படுத்த முடியாது, எவரும் ஊடகப் பணியாற்றலாம் என்ற ஒரு புதிய நிலை என இன்னோரன்ன விடயங்களைத் தன் 17 இயல்களிலும் விரிவாக விளக்கியுள்ளது.

அருள்திரு ரூபன் மரியாம்பிள்ளை அடிகளார் இந்நால்கள் அனைத்தையும் யாழ்ப்பாணத்திலேயே அச்சிட்டு வெளியிட்டு வந்துள்ளார். இலங்கையின் தமிழ்நூல் விநியோகத் திட்டத்தின் இயலாமையால் இவரும்தான் பாதிக்கப்பட்டுள்ளார். இவரது பெரும்பாலான நூல்கள் 250 பக்கங்களுக்குக் குறையாத தடித்த நூல்கள். இந்நால்களின் யாழ்ப்பாணத்திற்கு அப்பாலான வெளிமாவட்ட விநியோகம் சிக்கல் மிகுந்த போர்ச்சுமலாலும், போக்குவரத்துப் பிரச்சினைகளாலும் வெற்றி கரமாக இதுவரைகாலமும் மேற் கொள்ளப் படவில்லை. இதன் காரணமாக வெளிமாகா

ணங்களிலும், புகலிட தேசங்களிலும் வாழும் தமிழ் ஊடகவியலாளர்களுக்கு இவற்றைத் தங்கள் வசதிக்கேற்ப பெற்றுக்கொள்ள முடியாதுபோய்விட்டது. இன்று தமிழ் ஊடகவியல் மாணவர்கள் அருள்திரு ரூபன் மரியாம்பிள்ளை அடிகளாரின் பத்திரிகைத் துறை சார்ந்த நூல்களைப் பெற்றுப்பயன்படுத்தி, ஊடகத்துறையை அறிவுபூர்வமாகவும் ஆரோக்கியமாகவும் வளர்த்துக்கொள்ள முன்வர வேண்டும். இத்தனை நூல்களையும், விளம்பர மின்றி தன் சுயமுயற்சியால் எழுதியும் தொகுத்தும் அச்சிட்டும் வெளியிட்டுள்ள மணிவிஹா நாயகர் அருள்திரு ரூபன் மரியாம்பிள்ளை அடிகளாருக்கு செய்யும் கைம்மாறு இதுவாகவே அமையும். (8.4.2019)

○○○

பகிரவோம்....

ஆழமும் தமிழும்

நல்லூர் சன்னத்தமிழ் புலவர் அவர் கள் மறைசையந்தாதி, கல்வனையந்தாதி, கரவை வேலன் கோவை, பறாளை விநாயகர் பள்ளி ஆகிய நூல்களைப் பாடியவர். மேலும் இவர் பாடியதாகக் கருதப்படும் நாலுமந்தர்க் கும்ம நூலானது 1934ஆம் ஆண்டு அச்சாகியது. இந்நால் பரவலாகக் கிடைக்கப் பெறாமையால் சின்னத்தமிழ் புலவரின் வாழ்க்கைக் குறிப் புகளிலும் இவரின் பிரபந்தத் திரட்டு நூல்களிலும் ஆய்வாளர்கள் நாலுமந்தரிக் கும்மி பற்றிய பதிவுகளைத் தராதுவிடுத்துள்ளனர். 243 பாடல்களில் அமைந்துள்ள இந்நாலின் இறுதிபாடல்கள் இங்கு தரப்பட்டுள்ளன.

சந்திரிகளியும் ராஜஞுமந்திரியும்

சொல்லிய முவருந்தாம் வாழி

செந்தமிழ் தந்திடுக் சன்னத்தமிழ் ஜயன்

செப்பங்கும்மி நாலூம் வாழியவே (242)

கற்றவர்வாழி கலைவாழிக்கவி

பாடும் பலவருந்தாம் வாழி

நற்றவர்வாழி நல்லூர்வாழி

சன்னத்தமிழ் நாலவள் வாழியவே (243)

தேவையானோர் இந்நாலின் பிரதியை ஞானம் பணிமனையில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

வீட்டில்

கோவில்களில்

இலங்கைமன் வரலாற்றில் இன்னுமொரு சொங்கறை
சு-ஸ்ட்டர்த்தின மனிதக் கொலையாம்
நினந்தாங்க மாட்டாத நீசரின் செயற்பாடு
நடுங்கினவே மனித மனங்கள்
விலக்கிலை எவ்வதானும் வருந்தாதோர் புவிமீது
வீணர்தம் விளையாட் டிஃக்டு
கலங்காத கண்ணிலை கதறாத உளமிலை
கொடுமைதனில் கொடுமை யந்தோ!

உயிர்பித்த நாளன் ரோ உயிர்களைப் பறித்தனர்
உலுந்தர்கள் உகைக் கிழியர்
கயவர்கள் கொலைகாரர் கருணையில் கடைமகர்
காயமன வெறிகொள் முடர்
தயவிலார் தான் தோன்றிச் சண்டாளர் பவவழி
தயங்காது சென்று கொன்றார்
செயலிழி செய்ததேன் தாங்காது மனுக்குலம்
தேம்பியழுச் செயத தென்னே!

பெற்றதம் பிள்ளையைப் பிற்கொல்ல முயன்றிடில்
பொறுப்பரோ கேடு செய்தோர்

உற்றவர் உறவினர் உயிர்பறி போயிடில்
ஒப்புதல் செய்யு வாரோ
மற்றவர் உயிரன்ன மதிப்பற்ற சொத்ததோ
மன்னிடைப் புழவி னுயிரோ
சற்றுமே சிந்தனை செய்திடாகு) ஏனிந்தத்
தப்பினைச் செய்த பித்தார்

கண்மூடித் தாளிட்டுத் காப்பவன் அருள்வேண்டிக்
கைகூப்பி நின்ற போழ்து
கண்மூடித் தனமாகக் குண்டினை வெழித்துயிர்
காவுகொளச் செய்த தோடு
புண்ணுண்ட உடல்தாங்கிப் பதறியுத் தோடுயே
பாடுற வைத்த செய்கை
மன்னுள்ள வரையிலும் மாறாத வடுவாகி
வரித்திடச் செய்த தென்னே!

மரித்தவர் தமையெண்ணி வருந்துதல் தமையன்றி
வேறென்ன செய்ய காகும்
கர்த்தனின் கருணையே காப்பாற்ற வேண்டுமென்று
காயநல மற்ற பேரை
உருக்கமாய் இறைக்குவோம் உள்வர் வாழ்வினில்
ஊறுவந் துறாத வாரே

கருணையில் வல்வவன் காத்தருள் செய்குவான்
கடமையது நெரிஞ் வீரே.

காப்பியக்கோ

**அமைச் செய்வியன் செல்வன் குடும்பத்துறை சிறுக்கதூப்போட்டு 2018
பரிசுச் சாவ்ரிதம் பெற்ற சிறுக்கதூ**

பிரியாவுக்கு கையும் ஓடவில்லை. காலும் ஓடவில்லை. பசியில் வாடிப்போயிருக்கும் பிள்ளைகளிடம் பள்ளிக்குப் போ என்று எப்படி எடுத்துரைப்பது? வடிவான முகங்கள் வாடிப்போயிருப்பதைப் பார்த்த பெற்ற மனம் துடித்தது. மீள் குடியேற்றம் என்று கொண்டு வந்து இறக்கிவிடப்பட்ட பின்னர் சிலகாலம் நிவாரணம் கிடைத்ததால் ருசிக்கு என்றில்லாது விட்டாலும் பசிக்கு ஏதோ சாப்பிடக் கிடைத்தது. பிறந்த வீடும், பின்னர் மழுரனைக் கைப்பிடித்து வந்த பின்னரும் வறுமை கூடவே இருந்ததுதான் எனினும் பஞ்சம் என்றில்லாமல் பட்டினியின்றி பசிக்கு ஏதாவது கிடைத்துக் கொண்டிருந்தது. மழுரன் நல்ல உழைப்பாளி நிரந்தர தொழிலென்று இல்லாது விட்டாலும் தினமும் ஏதாவது கூவி வேலைக்குச் செல்வான் வயிறு காய்ந்ததில்லை.

யுத்த மேகங்கள் பொழிந்தபோது இடம் பெயர்ந்து ஊர் ஊராக பெயர்ந்த போது இழப்புகளும், உயிராப்பத்தும் அச்சறுத்தியபோதும் இவ்வளவு பசி பட்டினி இருந்ததில்லை. இப்போது உழைத்துத் தந்து உறுதுணையாக இருந்த மழுரனும் இல்லை என்றான பின்னர், பிள்ளைகளை வளர்க்கும் முழுப்பொறுப்பும் இவள் தலையிலே விழுந்தது. இடைக்காலத்தில் முள்வெளி முகாமுள் வாழ்ந்தபோதும் இப்படி ஒரு பசி பட்டினி இருந்ததில்லை.

பிள்ளைகளை பாடசாலைக்கு அனுப்பினால் அங்கு ஏதாவது சாப்பிடக் கொடுப்பார்கள். பிள்ளைகளின் பசி ஒரளவுக்காவது அடங்கும் என எண்ணினாள். ஆனால் பிள்ளைகள் பாடசாலைக்கு நடந்து செல்ல முடியாதளவுக்கு சோர்ந்து போயிருந்தார்கள். வன்னியின் தொலைதூரக் கிராமங்களில் பாடசாலைகள் அதிகாவில் இல்லை. இருந்த சில பாடசாலைகளும் சேதமுற்று இயங்க முடியாத நிலையில் இருந்தன. தற்காலிக கொட்டகைகளில் இயங்கிக் கொண்டிருந்தன. கந்தபுரத்திலும் அப்படித்தான். பிள்ளைகள் பசியில் துடிப்பது அவனுக்கு மனதை உறுத்தியது. இன்று எங்காவது வேலைக்குப் போய் சம்பாதித்தால் தாணுண்டு. வேலை கிடைப்பது என்பது கூட அவ்வளவு கூபமில்லை.

ஒருவாறு பிள்ளைகளை எழுப்பி தேநிரைக் கொடுத்து பாடசாலைக்கு அனுப்பிவிட்டு தான் வழமையாக பாத்திரம்பற்று கழுவி, உடுப்பு தோய்த்து வேலை செய்யும் வாத்தியார் வீட்டிற்கு புறப்பட்டாள். வாத்தியாரின் மனைவி இரக்க சுபாவமுள்ளவர். அவளது உதவியும் இல்லாது விட்டால் பிரியாவின் பாடு திண்டாட்டம்தான்.

இளம் வயதிலேயே குண்டு வீச்சில் மழுரன் பலியான பின்னர் அவளது வாழ்வு அஸ்தமிக்க ஆரம்பித்தது விட்டது. பிள்ளைகள் இருவரையும் வாழவைக்க வேண்டிய கடமைப்பாடு இருந்ததால் அவள் வாழ்ந்தே ஆகவேண்டிய நிர்ப்பந்தம். மீள்குடியேற்றத்தின் பின்னர் நகரப்புறங்கள் அபிவிருத்தி செய்யப்படுகின்ற போதிலும் கிராமப்புற மக்களின் வாழ்வாதாரப் பிரச்சினைகளில் கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. விவசாய நிலங்களும் ஆங்காங்கே காடு மண்டிப் போயிருந்தது.

ச.முருகானந்தன்

நுண்கடன் வழங்குவோரிடம் கடன்பட்டு சிலவேலைகளை முன்னெடுத்த போதிலும் எதையுமே முழுமையாக செய்யமுடியாமல் கடன் பெருக்கியது தான் மிச்சம்.

யுத் தம் முடிவுக் கு வந் து பத் து வருடங்களாகின்றன. முதல் ஜனதாறுவருடங்களில் இடம் பெயர்ந்து மீண்டவர்களின் வாழ்வில் துயரமே தொடர்ந்தது. அதிக எதிர்பார்ப்பை ஏற்படுத்திய அடுத்த மூன்று நான்கு ஆண்டுகளில் சிறுசிறு முன் னேற்றங்கள் ஏற்பட்டாலும், சொல்லிக் கொள்ளும்படி பெரிதாக எதுவும் கிட்டவில்லை. அரசியல் இழுபற்றிகளே இதற்கு காரணம் எனப் பேசிக்கொள்வதை பிரியாவும் கேட்டிலுக்கிறாள். என்றான் வாழ்வு விடுமொ என்ற ஏக்கத்துடனான எதிர்பார்ப்புடன் காலம் கடந்து செல்கிறது. பிள்ளைகள் இருவரும் போசாக்கின்றி மெலிந்து போயிருக்கிறார்கள். அவள் மட்டும் என்னவாம்?

2009ஆம் ஆண்டில் ஆயுதப் போர் முடிவுக் கு வந்திருந்தாலும். மக்களின் வாழ்வு போராட்டமாக்கத்தான் இருக்கின்றது. முப்பதாண்டுகால கொடிய இன அடக்குமுறை யுத்த அழிவுகளிலிருந்து மீண்டெழுவுதென்பது முன்னரைவிடவும் கொடியயுத்தமாகியிருந்தது. துப்பாக்கிகள், ஷெல்கள், விமானக்குண்டுகள் என்பவற்றின் ஒசை அடங்கிப் போனது உண்மைதான். அதே இராணுவத் தினர் பெரும் எண்ணிக்கையில் தரித்திருப்பதால் அந்த கொடிய நினைவுகளிலிருந்து விடுபட முடியாமலிருக்கிறது. அத்துடன் மக்கள் மத்தியில் பசி, பட்டினி, வதிவிட பிரச்சினை, தோழில் வாய்ப்பின்மை, பரவலாக அச்சுறுத்தும் நோய்கள் என்பவற்றால் மக்கள் பெரிதும் நொடிந்து போயிருக்கிறார்கள். அதிலும் குடும்பத் தலைவரை இழந்த குடும்பங்கள், அங்கவீனர்களானவர்களின் குடும்பங்கள் மிகுந்த நெருக்கடியை எதிர்கொண்டிருக்கின்றன.

பிள்ளைகளை அனுப்பிவிட்டு வேலைக்குப் போய்க் கொண்டிருந்த பிரியாவை வழியில் நுண்கடன் வழங்கிய நிறுவன பிரதிநிதி இடைமறித்தான். மாதாந்த மீன் செலுத்தல் கடந்த மூன்று மாதங்களாக அவளால் செலுத்தப்படவில்லை என்பதைக் கூறினான். அவள் செய்வதறியாது தவித்தாள். கோழி வளர்ப்புக்காக கடன் பெற்றது உண்மைதான். கோழிக் குஞ்சுகளை வாங்கி பிரியா வளர்த்தாள். அவை வளர்ந்து முட்டையிட ஆரம்பித்ததும் பிரியா மகிழ்ந்தாள். கடனையும் செலுத்திவிடலாம் என எண்ணினாள். அவள் ஒன்று நினைக்க இயற்கை வேறொன்று நினைத்துவிட்டது. கோழிகளுக்கு நோய் ஏற்பட்டு

அவை ஒவ்வொன்றாக இறந்தபோது அவள் ஆற்றாமையால் துடிதுடித்தாள். முறையாகச் செலுத்திவந்த கடனையும் ஒழுங்காகச் செலுத்த முடியாமல் போய்விட்டது. இப்போது கடன் கொடுத்த நிறுவனம் நெருக்குகிறது. அவளால் எதுவும் செய்ய முடியாத நிலை.

“வாங்கிய கடனை தவணைதப்பாமல் கட்ட வேணும். இல்லாவிட்டால் கடும் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவேண்டியவரும்....” வங்கி பிரதிநிதி காட்டமாக கூறினான். அவள் பதிலேதும் சொல்லாமல் நிற்கவே, காட்டமான குரலில் ‘கடனை மீளச் செலுத்தாதுவிட்டால் வீட்டிலுள்ள பொருட்களை எடுக்க வேண்டியவரும்.’ என்று மிரட்டுவது போல் கூறினான். பிரியாவின் கண்கள் கலங்கின.

‘அடுத்த மாதம் கட்டுகிறன் ஜயா’ கெஞ்சுவது போல் கேட்டாள். அவனுக்கு நெஞ்சை அடைத்துக் கொண்டு வந்தது. மயக்கம் வருவது போலவும் இருந்தது. ‘சரி சரி அடுத்த மாதம் வருவன் கட்டவேணும் அது சரி வீட்டுக்கு வந்தாலும் ஆளை காணக் கிடைக்குதில்லை..’ என்றான்.

‘வேலைக்குப் போறது ஜயா.... வேலைக்குப் போகாது விட்டால் பிள்ளைகள் பட்டினி கிடக்கும் ஜயா...’ அழாத குறையாகக் கூறிய பிரியாவை பார்க்க அவனுக்கும் திரக்கம் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். ‘சரி சரி அடுத்த மாதம் வருவன் தவறாமல் செலுத்த வேணும்....’ என்றபடி தனது மோட்டார் சைக்கிளை இயக்கினான்.

சோர்வாக நடந்து கொண்டிருந்த பிரியாவின் எதிரில் கமலி எதிர்ப்பட்டாள். ‘என்னவாம், கடன் தவணைப் பணத்திற்கே வந்திட்டுப்போறான்?’ என்று கேட்ட கமலியிடம், ‘ஓம், கமலி... என்ன செய்யுறுதென்றே தெரியவில்லை’ என்றாள்.

‘உவன் இப்ப என்ற வீட்டுக்கும் வந்து போறான். பேச்சே சரியில்லை. அடுத்த மாதம் தவணைப் பணத்தை செலுத்தாது விட்டால் தையல்மெழினை கொண்டு போயிடுவன் என்று மிரட்டுறான்.’ வீட்டுக்கு வீடு வாசல்படி தான் என்று எண்ணினாள் பிரியா.

பிரியா உனக்குச் சொன்னால் என்ன. ‘உவன் கதை பேச்ச சரியில்லை. வீட்டில தனியாக இருக்கிற எங்களிலை குளிர்காயப் பார்க்கிறான். சூடாகக் கதைச்சவன். பிறகு தணிஞ்சை பேசுறான். இணங்கிப் போனால் தன்னால் உதவமுடியுமாம். எனிய நாய்கள்....’ என்று காறித் துப்பிய கமலியை பெருமிதமாக நோக்கினாள் பிரியா.

‘புரிசன் இல்லாமல் இருக்கிறதால் ஏதோ உடம்பு சுகத்துக்கு ஏங்கிறும் என்று நினைக்

கிறான். இவன் மட்டுமல்ல பெரும் பாலான ஆம்பிளைகள் இப்படித்தான் நினைக்கிறாங்கள்.... இவங்களுக்கு எங்கட சில பெண்டுகளும் இடம் கொடுக்கிறதாலதான் எல்லாப் பெண்டுகளையும் இப்படி எடை போடுறாங்கள்....’ கமலி சொல்லச் சொல்ல பிரியாவின் மனதில் பயம் கவ்வத் தொடங்கியது. பிரியா கமலியைவிட இளமையானவள், அழகானவள். கமலிக்கே இந்த சோதனை என்றால் மனக்கு என்ன நிலை என்று எண்ணி கலங்கினாள். எப்பாடு பட்டாவது அடுத்த மாதம் பணத்தைச் செலுத்திவிட வேண்டும். என்று எண்ணினாள்.

கமலியிடமிருந்து விடைபெற்றுச் சென்ற பிரியா வாத்தியார் வீட்டிற்குச் சென்ற போது இவள் முகம் வாட்டமுற்றிருப்பதை கண்டு கொண்ட வாத்தியாரின் மனைவி, ‘என்ன பிரியா, சோகமாக இருக்கிறாய்?’ என்று கேட்டதும் அவளது கண்கள் கலங்கின.

‘ஏன், பிள்ளைகள் சாப்பிடவில்லையா?’ என்று அன்போடு கேட்டபோது பிரியாவின் மனது சிலிருத்தது. “பிரியா, இது உன்கு மட்டுமான பிரச்சினை இல்லை. பலபேருடைய வாழ்வு இன்று வறுமையுடனும், பசி, பட்டினியுடனும் தான் கழியுது..... நாடே பெரும் கடனாளியாக இருக்கும் போது மக்கள் எம்மாத்திரம்? யுத்த காலத்திலை கண்ணைமுடிக் கொண்டு பல நாடுகளிடம் கடன் பட்டாங்கள். ஆதிதங்களை வாங்கி தன்னுடைய நாட்டு மக்களையே அழிச் சொழிச் சாங்கள். இப்ப முழுநாடும் பொருளாதார நெருக்கடியை சந்திச்சிருக்கு” வாத்தியாரின் மனைவியின் அளவுக்கு அரசியலறிவு பிரியாவுக்கு இல்லாதுவிட்டாலும் அவள் சொல்வதிலுள்ள உண்மையிரியாவுக்கும் புரிந்தது.

பாத்திரங்களைத் தேய்த்து கழுவிவிட்டு அடுத்த வீட்டிற்கு வேலைக்குச் சென்ற பிரியாவின் மனதில் அவை அடித்துக் கொண்டே இருந்தது. அடுத்த மாதம் கடனை எப்படி செலுத்துவது? மாடு கண்டு போட்டாலாவது பால் விற்கலாம். அதற்கும் ஓரிரு மாதங்கள் செல்லும் என கணித்திருந்தாள். இன்று பிள்ளைகளின் பசிக்கு கிடைத்தத்தே பெரிய விசயம்தான் என எண்ணியபடி கடைக்குச் சென்று பொருட்களை வாங்கினாள். கடைக்காரன் கடன் பெருகிவிட்டதை ஞாபகமுட்டியபடி அன்று அவள் கொண்டுவந்த பணத்திற்கு அளவாக சாமான்களை வழங்கினான். அவள் வீட்டிற்குத் திரும்பிக் கொண்டிருந்த போது சில இளைஞர்கள் வாள்களுடன் இருவரைத் துரத்திக் கொண்டிருந்தனர். பிரியா பயத்தில் நடுங்கியபடி அவ்விடத்தைவிட்டு அகன்றாள்.

வீட்டிற்கு வந்து சமையலில் ஈடுபட்டிருந்த போது, பக்கத்து வீட்டு பரிமளா, “அரிசி இருந்தால் ஒரு சண்டு தா பிரியா..... இரண்டு நாளிலை திருப்பித் தாறன்” என்று கேட்டபட வாள் வெட்டுச் சம்பவம் பற்றி கூறினாள். “ஆரோ இரண்டு பேரை வெட்டிப் போட்டாங்களாம். இரத்தம் ஒட ஒட ஆஸ்பத்திரிக்கு எடுத்துப் போகினம். ம.... ஒரு காலத்திலை ஆழிக்கு மட்டும் தான் பயந்தபடி வாழ்ந்ததம். இப்ப எங்கட பொடிகளுக்கே பயப்பட வேண்டியிருக்கு....” என்றாள்.

“உண்மைதான் பரிமளா, இப்ப யுத்தம் முடிஞ்சபிற்கும் நாம் பலதுக்கும் பயப்பட வேண்டியிருக்கு.... கொள்ளை, கொலை, வாள்வெட்டு ஒருபக்கம், இன்னொரு பக்கம் பொம்பிளைப் பிள்ளைகளுக்கு அச்சறுத்தல். முன்பு படையினர்தான் பாலியல் வல்லுறவு கொண்டாங்கள். இப்பளங்கட ஆம்பிளையளும் தொடங்கிட்டனம். அண்டைக்கு வந்த மகளீர் அமைப்பு அம்மா, “இப்ப பாலியல் லஞ்சம் கேட்கிறது. அதிகமாக இருக்கு என்றும், பொம்பிளைகளை வெறும் உடலாகத்தான் ஆம்பிளையள் பாக்கிறாங்க, அவருடைய ஆற்றல், ஆளுமை என்பவற்றை பார்க்கிறேல்லை. ஏன், சில காழகர்கள் பொம்பிளையளை மனிதப்பிறவி என்றே பார்க்கிறேல்லை என்று புரியும்படிக்கு சொன்னது எவ்வளவு உண்மை. இப்ப எங்கட நிலைமையும் அப்படித்தான். பெண்தலைமைத்துவ குடும்பங்கள் பாதுகாப் பற்ற நிலையில் வாடுது. தையல் மெசினை வாங்க கடன் தந்த நிதிநிறுவனக் காரன் இப்ப அடிக்கடி கடனை செலுத்தும்படி வீட்டுக்கு வாறான். இவங்களுக்கு என்ன, கனம் பெண்களைப் பற்றி தப்புத் தப்பாக கதைக்குது...”

“பிரியா நீ சொல்லுகிறது உண்மைதான். எனக்கு கடன் கொடுத்தவன் படுக்கைக்கு அழைக்கிறான். யாரிடம் சொல்லி அழுவது?”

“ஏன் பரிமளா, நீ இதைப் பற்றி முறையிடலாம் தானே?” என்று பிரியாவை இடைமறித்தாள் பரிமளா. “முறையிடப் போனாலும் எங்களை அசிங்கப்படுத்தித் தான் அனுப்புறாங்கள். ஏன் வாழுவான் என்று தோன்றுது பிரியா”

பரிமளா போன பின்னர் பிரியாவின் மனது ஒரு நிலையில் இல்லை. மீண்டும் மீண்டும் மயூரனுடன் வாழ்ந்த இனிமையான காலங்கள் மனத்திரையில் ஓடின. இவ்வளவு சீக்கிரமாக அவளது வாழ்வு இளமையிலேயே கருகிப் போய் விடும் என்று அவள் நினைத்திருக்கவில்லை. எத்தனை அப்பாவி மக்களை இந்த யுத்தம்

அன்பு மதும்செய்வோம்

ஓ என்ன நம்தேசம்
ஒயாமல்
உயிர் உதிர்க்கும்
சுகூடாய்
ஆகியதேன்.....
அன்று இனத்தின்
பெயரால்
இன்று மதுத்தின்
பெயரால்.....
மனிதரை மனிதர்
கொல்ல.....
கடவுள் உயிர்த்த
கூயிறில்
ரத்து வெள்ளத்தில்
நம் தேசம்
இந்து சமுத்திரத்தின்
அழகிய தீவே
ரத்தமும் வன்முறையும்
சாவும்
உன்னோடு
ஒட்டிப் பிறந்தவையா
மனிதரின் பெயரில்
மன்றாடிக் கேட்கிறோம்
வேண்டாம்
இந்த வன்முறைகள்
அப்புகாமியும்
அல்போன்சும்
அன்னாம்மாவும்
ஒன்றாய் வாழும்
அன்பு மதும் செய்வோம்
வாரிர்

- புலோவியூர்வேல்நந்தன்

காவு கொண்டுவிட்டது! யுத்த இழப்புகளை முழுப்புசனிக்காயை சோற்றில் மறைப்பது போல மறைக்கிறார்களே! ஓ... மனிதனேயமற்ற, இரக்கமற்ற பிறவிகளுக்கு பதவிக்கத்திரை ஒன்றை இலக்கு என்று எண்ணினாள்.

பாடசாலையால் திரும்பிய பிள்ளைகள் அன்று வயிறாற் சாப்பிட்டபோது பிரியா மகிழ்ந்தாள். அடுத்த ஒரு மாதம் அரைவயிறும், பசியுமாக நாட்கள் நகர்ந்தன. கடன் கொடுத்தவன் சொன்னது போலவே வந்து நின்றான். பிரியாவுக்கு என்ன செய்வது என்று புரியாமல் கைகளைப் பிரசந்து கொண்டிருந்தாள்.

“பிரியா, உமக்கு இன்னொரு கடனுக்குச் சிபாரிசு செய்யறன். கொஞ்சம் பெரிய தொகையாக தரலாம். ஒரு மாடும் கண்டுமாக வாங்கி பாலை விற்கலாம். அதோடு இதிலிருந்தே பழைய கடன்களையும் அடைக்கலாம். உன்னுடைய பிள்ளைகளும் வயிறாற் சாப்பிடலாம். என்ன சொல்லுறே?”

பிரியா என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் மௌனமாக நின்றாள். இப்படி ஒரு ஆறுதல் கிடைக்கும் என அவள் யோசித்திருக்கவில்லை. அவளால் நம்பவும் முடியவில்லை. அவளை மேலும் பெரிய கடனாளியாக்குவது அவனுக்குப் புரியவில்லை. கடன் கிடைத்தால் நல்லது என்று நினைத்தாள். இதை எப்படி மீளச் செலுத்துவது? என்று யோசிக்கவில்லை.

“என் சொல்லுறீர்? கடன் வேணுமா?”

“சரி ஜூயா... கடனை சிபாரிசு செய்யுங்கள்”

“பிரியா..... கடனை நான் சிபாரிசு செய்யுறதென்றால் நீ என்னையும் கவனிக்க வேணும்...”

“எவ்வளவு எதிர்பார்க்கிறீங்கள் ஜூயா?”

“பணமா... சீ ஏழைகளிடம் பணத்தைப் பிடிடுகிற பாவி இல்லை நான்.... பணம் வேண்டாம் நீ தான் வேணும்...” அவளது உடல் சிலிர்த்தது. அவள் அவளையுடன் நோக்கினான். அவனது பார்வையில் துணுக்குற்ற அவனது நாவரண்டது. பதில் வரவில்லை. உள்ளம் மறுத்தாலும் உடல் ஈடாடியது.

“நீரும் எத்தனை வருசமாக தனியாக காடுறீர்... அவள் அவளை நெருங்கினான். அவள்....?

அன்று இரவு தூக்கத்திலிருந்த குழந்தைகளை முத்தமிட்டாள். நீண்ட நேரம் அழுதாள். மறுநாள் காலை அவள் தூக்கில் தொங்குவதைக் கண்ட குழந்தைகள் ‘ஜயோ அம்மா’ என கதறினர்.

இலக்கியத் திறனாய்வின் எழுகோலங்கள்

சூரூபை
வே
ஷ

மேட்டுக் குடியினரது மேலாதிக்கத்தை நிலை நிறுத்துவதில் மரபுவழி இலக்கியங்கள் பெரும்பங்கு வகித்து வந்துள்ளன. ஏற்றத்தாழ்வு கொண்ட சமூக அடுக்கமைவைத் தக்க வைக்கும் செயற்பாடுகள் செவ்வியல் இலக்கிய வழியாக முன்னெடுக்கப்பட்டு வந்துள்ளன. உரையாசிரியர் மரபும் அதே கருத்தியலோடுதான் தொடர்ந்து வந்துள்ளது.

புலவரும், வீரர்களும் சமூகத்தின் உயர்குடிப் பிறப்பினராயும், பானர் தாழ்குடியினராயும் இருந்த நிலையைப் பேராசிரியர் க.கைலாசபதி தமது வீரயுக்க கவிதைகள் பற்றிய ஆய்விலே குறிப்பிட்டுள்ளார்.

புலவர் மரபும் செய்யுள் மரபும் வரையறுக்கப்பட்ட யாப்பு நெறியினையும் உயர்ந்தோர் விழுமியங்களையும் கட்டிக் காத்து நின்றமை, ஏற்றத்தாழ்வுள் சமூக அடுக்கு நிலையைப் பாதுகாக்கும் புலமை வழிச் செயற்பாடாயிற்று.

உரை நால்களிலே மரபு வழித்திறனாய்வு முறைமை முகையவிழுத்தது என்று கூறினாலும், அவற்றில் செய்யுஞருக்கு பொருளுரைக்கும் விபரிப்புக்களே மேலோங்கியிருந்தன. புலமைநிலையில் செய்யுளை விளக்கும் சீர்தூக்கலே அவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

புலமை நிலை இலக்கியச் செயற்பாடு மேட்டுக் குடியினரிடத்து நிலவிவந்த நிலையில், சமூகத்தின் விளிம்புநிலை மக்களிடத்து வளம்மிக்க வாய்மொழி இலக்கியச் செயற்பாடுகள் சமாந்தரமாக இடம்பெற்று வந்தன. எழுத்து வழி இலக்கியங்கள் மேட்டுக் குடியினரிடத்தும், வாய்மொழி இலக்கியங்கள் விளிம்பு நிலையினரிடத்தும் இயங்கிய நிலையில், உரையாசிரியர்கள் வாய் இலக்கியங்களைப் புறந்தள்ளி வைத்தமை சமூக மேலாதிக்கத்தைப் புலப்பாடுகொள்ள வைக்கின்றது.

உரையாசிரியர் மரபை அடியொற்றிய புலமைநிலைத் திறனாய்வுச் செயற்பாடுகள், இலங்கைத் தமிழ்ச் சூழலில் உயர்ந்தோருக்குரிய கல்விச் செயற்பாடுகளை அடியொற்றிக் கால்கோள்கொண்டன. அந்த மரபிலிருந்து நீட்சி கொண்டவர் வித்துவசிரோமனி ந.ச.பொன்னம்பலபிள்ளை.

சௌவ சித்தாந்த மரபும் புலமை மரபும், இரசனை முறையும் செழுங்கலவை கொண்ட திறனாய்வு முறைமை பொன்னம்பலபிள்ளை அவர்களின் கல்விமரபில் வந்த பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்களிடத்து முகிழ்ந்தது. அக்காலத்தில் எழுச்சி கொண்ட யாழ்ப்பாணம் இளைஞர் காங்கிரஸ்டன் பண்டிதமணி அவர்களுக்குத் தொடர்புகள் இருந்தாலும் அவர்கள் முன்வைத்த சமூக சீர்திருத்தக் கொள்கைகளைக் காட்டிலும் தாய்மொழிவழிக் கல்விக் கோட்பாட்டில் அவர் ஈர்ப்புக் கொண்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இறுகிய சமூக மரபுகளின் பினைப்பு அவரிடத்து ஆழந்து நிலைத்திருந்தமையால் நவீன இலக்கியங்கள் மீதும் நிலமாயிய வழமைக்கு மாறுபாடான சமூக சீர்திருத்தங்கள் மீதும் அவர் ஈடுபாடு கொள்ளவில்லை.

அக்காலத்தைய ஆசிரிய கலாசாலைத் தமிழ்ப் பாடத்திட்டத்தில் நவீன இலக்கியங்களுக்கு இடமளிக்கப்படவில்லை. பழந்தமிழ் செய்யுள்களுக்கு நயம் எழுதுகல் சிறப்பாகக் கற்பிக்கப்பட்டது. பண்டிதமணியிடத்து இரசனைமுறைத் திறனாய்வு ஏற்றம் பெறுவதற்கு அவர் மேற்கொண்ட கற்பித்தல் அனுபவமும் விசையூட்டியது.

ஆசிரிய கலாசாலைப் பாடத்திட்டத்திலும், பண்டிதர் தேர்வுப் பாடத்திட்டத்திலும் நவீன தமிழ் இலக்கியங்களுக்கு இடமளிக்கப்படவில்லை. பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பாடத்திட்டத்திலேதான் நவீன தமிழ் இலக்கியங்களும் இடம்பெற்றன. அந்த நிலை, பண்டிதர்களுக்கும் பல்கலைக்கழகத்தினருக்குமிடையே முரண்பாடுகளைத் தோற்றுவித்தது.

பண்டிதமரபினர் நவீன் தமிழ் இலக்கியங்களையும் அவற்றில் இடம்பெறும் பேச்சு மொழியாள்கையினையும் தரங்குறைந்தவை என்றும் தாழ்ந்தவை என்றும் கருதினர்.

யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத் தமிழைப் பயன்படுத்தி பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளை நாடகங்கள் எழுதிய செயற்பாட்டையும் இலக்கிய நிலையில் தரங்குறைந்த செயற்பாடென்றே பண்டிதமரபினர் கருதினர்.

மொழி பற்றிய ஒற்றைப் பரிமாணநோக்கே பண்டித மரபினரிடத்துக் காணப்பெற்றது. மொழியின் இயங்குநிலையான பேச்சு வழக்கையும், அதனை அடியொற்றிய இலக்கியங்களையும் அவர்களால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாதிருந்தது.

மரபுவழி இலக்கண முறைமைக்கும், செய்யுள் முறைமைக்கும், செவலியல் இலக்கியங்களுக்கும் எழுச்சி கொடுப்பதன் வாயிலாகவே நவீன் இலக்கிய வடிவங்களதும், பேச்சுமொழி எழுத்தாள்கையினதும், அறை கூவல்களை எதிர்கொள்ள முடியும் என பண்டித மரபினர் நம்பினர். அந்த வகையில் பண்டிதமணியின் எழுத்துக்கள் அமைந்தன.

அதேவேளை ஆசிரிய கலாசாலைச் சூழல் நவீனத்துவம் நோக்கிய சிற்றசைவுகளையும் அவரிடத்தே ஏற்படுத்தியது. இறுகிய இலக்கண விதிகளில் இருந்து விடுபடும் உரைநடையை அவர் பயன்படுத்தலானார்.

புதிதாக இயம்பும் காட்சிகளைக் கொண்ட வையாக “கதிர்காமவேலன் பவனி வருகிறான்”, “இலக்கியவழி” “சைவநற்சிந்தனைகள்”, “பாரத நவமணிகள்”, “கந்தபுராண கலாசாரம்”, “கந்தபுராண போதனை”, “சமயக் கட்டுரைகள்” முதலியவற்றை எழுதினார்.

ஆசிரிய கலாசாலைச் சூழலில் பண்டிதமணியின் ஊட்டம் பெற்று மேலெழுந்த திறனாய்வாளருள் கனக. செந்திநாதன் முக்கிய மானவர். கற்றல், கற்பித்தல், நயத்தல் என்ற முப்பரிமாணச் செயற்பாடுகளோடு எழுந்த அவரின் இரசனை, அக்காலத்தைய தமிழ்ச் சஞ்சிகைகளோடும், வெளிவந்த தமிழ் நூல் களோடும் தொடர்புபட்டிருந்தது. பண்டிதமணியின் மரபில் வந்த அவர் புதுமை நோக்கிய நேர்விலக்கலை ஏற்படுத்தினார்.

தமிழ் கற்பிக்கும் முறைமை, அவரது எழுத்துக்களில் இழையோடியிருந்தது. அத்தகைய செயற்பாட்டில் ஊறியிருந்த அவர், அவரின் நெருங்கிய நன்பராகிய எஸ்.பொ.மேற் கொண்டதுபோன்ற மொழி அளிக்கைப் பரிசோதனைகளை மேற்கொள்ளவில்லை. மட்டுப்

படுத்தப்பட்ட புதுமையோடு அவரின் எழுத்துக்கள் அமைந்தன.

சமூக விசைகளை நோக்காது, தனிமனித்ரின் இலக்கியப் பங்களிப்புக்களை ஆராயும் ஒற்றைப் பரிமாண நோக்கு அக்காலத்தைய ஆசிரிய கலாசாலைக் கல்வியில் இடம்பெற்றிருந்தது. அவ்வகையில் சூழலின் இயங்கு வரிசைகளை நோக்காது, தனிநபர் ஆளுமைகளை அடியொற்றிய அவர் பரந்த தகவல்களை உண்டாக்கி எழுத்து இலக்கிய வளர்ச்சி (அரசு வெளியீடு, 1964) என்னும் நூலை எழுதினார்.

தமது கற் பித்தல் அனுபவங்களை அடியொற்றியே சிறுவர் இலக்கியத்திலும் ஊன்றிய கவனம் செலுத்தினார். தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை எழுதியோர் சிறுவர் இலக்கியம் பற்றிக் கவனம் செலுத்தாதிருந்த நிலையில் கனக செந்திநாதனது சிறுவர் இலக்கியத் தகவற் பங்களிப்பு சிறப்புப் பதிவுக்குரியது.

சிறுவர் இலக்கிய ஆய்விலும் அவர் தனிநபர் ஆளுமையினரை முதன்மைப்படுத்தியவேளை அக்காலத்தைய உளவியல் மற்றும் கல்விச் சூழலைத் தொடர்புபடுத்தத் தவறிவிட்டார்.

சூழல் விசைகளை நோக்காது தனிமனித ஆளுமைகளை நோக்குதல் அக்காலத்தைய பண்டித மரபினரிடத்துக் காணப்பெற்ற அறிகைக்கோலமாக இருந்தது.

அத்தகைய ஒரு பின்புலத்திலேதான் பண்டிதமணி பற்றிய “முன்றாவது கண்” கவிஞர் மு.சௌல்லையா பற்றிய “திறவாத படலை” முதலாம் நூல்களை எழுதினார்.

அக்காலத்து ஆசிரிய கலாசாலைத் தமிழ்ப் பாடத் திட்டத்தில் செய்யுள்களின் சொற் சிறப்புக்களை, நயத்தலும் சந்தர் ப்பம் கூறலும், அணி நயங்களைக் காணலும், சிறப்புப் பெற்றிருந்தன. இலக்கியமும் சைவத்தலும் என்ற திறனாய்வுப் புலம் பண்டிதர் பொ.கிருஷ்ணபிள்ளை, பண்டிதர் க.பொ.இரத்தினம், பண்டிதர் சக்சிதானந்தன், பண்டிதர் சு.வேலுப்பிள்ளை, வித்துவான் க.வேந்தனார், வித்துவான்வேலன் முதலியோரிடத்து நீட்சி கொண்டது. கனக. செந்திநாதன் சு.வேலுப்பிள்ளை (சு.வே) முதலியோர் செய்யுள் இரசனை முறைமையை அடியொற்றிச் சிறுக்கதைகளை அணுகினர்.

ஆங்கிலக் கல்வியின் ஊடாட்டத்தோடு புதிய திறனாய்வு முறைகளும், மொழி பற்றிய மாற்று அனுகுமுறைகளும் தமிழ்ச் சூழலிலே பரவலுறத் தொடங்கின. க.இ.சரவணமுத்து, ச.பஞ்சாட்சர சர்மா ஆகிய இரட்டையர்கள்

“மாறும் இலக்கணம்” என்ற தலைப்பில் உரையாடலை முன்வைத்தனர். (மறுமலர்ச்சி இதழ்: கார்த்திகை, 1947, தை.1948) இலக்கணக்கோலம் மாற்றமடையாது என்ற கருத்துநிலையிலே தகர்ப்பு ஏற்படலாயிற்று.

மகிழ்புனைவியம், மார்க்கிய அழகியல் முதலாம் கோட்பாடுகளின் பரவல் ஆங்கிலக் கல் வியின் வழியாக நீட் சிகொள் ள, பேச்சுமொழிக்கும் ஆக்க இலக்கிய எழுத்துக் களுக்குமிடையேயுள் தொடர்பு வலுப்பெற லாயிற்று. அவற்றை அடியொற்றி இலங்கையர் கோன், க.தி.சம்பந்தன், சி.வைத்திலிங்கம், சோ. சிவபாதசுந்தரம் முதலியோர் தமது எழுத்தாக் கங்களைப் புனையலாயினர். தொடர்ந்து மறுமலர்ச்சிக் குழுவினரும் பேச்சு மொழியைப் பயன்படுத்தலாயினர். கலைக் கோட்பாட்டு நிலையில், அவர்களது எழுத்துக்கள் அக்காலத்து ஆங்கில இலக்கியப் பரப்பில் முதன்மை பெற்றிருந்த மகிழ்புனைவியம் (Romanticism) தழுவியதாகவே இருந்தது. இலக்கிய அழகை மேம்படுத்த, பேச்சு மொழியையும் கிராமிய வழக்காறுகளையும் அவர்கள் எடுத்தான்டனர். அவற்றை அடியொற்றிய திறனாய்வு முறைமையும் அவர்களிடத்து நீட்சியிற்றது.

பேச்சுமொழியை முற்போக்கு எழுத்தாளர் பயன்படுத்தியமைக்கும், ஏனையோர் பயன்படுத்தியமைக்குமிடையே வேறுபாடு உண்டு. முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் பேச்சுமொழியைச் செவ்விதாக்கம் செய்யாது நடப்பியல் அழுத்தத்துடன் பயன்படுத்தினர். ஏனையோர் பேச்சுமொழியைச் செவ்விதாக்கிப் பயன்படுத்தினர்.

எடுத்துக்காட்டாக வரதரின் வசனம் ஒன்றை வகை மாதிரிக்குக் குறிப்பிடலாம்.

“நான் பத்திரமாயிருக்கிறேன். போய்ப் படுத்துக் கொள்ளுங்கள்” (மறுமலர்ச்சி இதழ் 18)

அந்த வசனத்தில் இடம்பெறும் சொற்கள் யாழ்ப்பானப் பேச்சத்தமிழில் பின்வருமாறு காணப்படும்.

இருக்கிறேன் - இருக்கிறன்.

‘படுத்துக் கொள்ளுங்கள் - படுங்கோ’

தமிழ்மொழி வழிக்கல்வியின் வளர்ச்சியும், 1956 ஆம் ஆண்டின் தனிச் சிங் களச் சட்டவாக்கமும், இனக்கலவரமும், தமிழ்த்தேசிய எழுச்சியும் பன்முகமான சமூகத் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தலாயின. அரசியற் செய்திவாசிப்பும் பொதுவாசிப்பும் பெருக்கமடையத் தொடங்கின.

எழுத்துக்கும், சமூகத்துக்கும், அரசியலுக்கு மிடையே இருந்த தொடர்புகள் மேலும் வலிமை பெற்றன. முற்போக்கு எழுத்தாளர்களும் திறனாய்வாளரும் மார்க்கிய சமூக நோக்கை முன் னெடுத்தனர். ஏனையோரில் பெரும் பகுதியினர் தமிழரக்கக் கட்சியிடனும் காந்தியக் கருத்தியலுடனும் பினைப்புக் கொண்டிருந்தனர். பரும்பாக 1960ஆம் ஆண்டைத் தொடர்ந்து அந்த வளர்ச்சி மேலும் கூர்மை பெறலாயிற்று. தேசிய இலக்கியம், மண்வாசனை, இழிசனர் மொழிக்கு இலக்கிய அங்கீகாரம், சாதிய ஒடுக்குமறையைத் தகர்த்தல், எழுத்துக்களைச் சமூக மாற்றத்துக்குரிய கருவிகளுள் ஒன்றாகப் பயன்படுத்துதல், நடப்பியற் புனைவுகளிலே தடம்பதித்தல் முதலாம் செயற்பாடுகளோடு முற்போக்கு எழுத்தாளர் ஒன்றித்தனர். அவற்றை அடியொற்றிய திறனாய்வு மரபும் வளரலாயிற்று.

பேராசிரியர் க.கைலாசபதியும் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பியும் மார்க்கிய இயங்கியல் தருக்கத்தை இலக்கிய ஆய்வுகளுக்கு நேரடியாகப் பிரயோகித்தமை இலக்கிய அனுகு முறையிலே புதிய காட்சிகளை உருவாக்கியது. மார்க்கிய திறனாய்வு மரபு நீட்சிகொண்டது.

யாழ்ப்பாணச் சமூக அடுக்கமைவின் தாழ்நிலையில் வாழ்ந்தோறின் வாழ்க்கைக் கோலங்களை டானியல், டொமினிக் ஜீவா, தெணியான், பசபதி, ரகுநாதன், முதலியோர் ஆக்க இலக்கிய வெளிக்குக் கொண்டு வந்தனர். முன்னர் வெளிப்பாடு கொள்ளாத சமூகக் காட்சிகள் வெளிச்சத்துக் கொண்டு வரப்பட்டன.

எழுத்தறிவுப் பெருக்கம், வாசிப்புப் பெருக்கம், வெளியீட்டு வாய்ப்புக்களின் விரிவாக்கம், ஆகியவற்றோடு இணைந்ததாக புதிய தலைமுறையினர் ஆக்க இலக்கியச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடலாயினர். கவிதைக் கட்டமைப்பில் நிகழ்ந்த உடைப்பு, கவிதை எழுத்தைப் பரவலாக்கியது.

அத் தகைய விரிவாக்கச் சூழலில் அழகியல் வாதத்தை மார்க்கிய எதிர்ப்பாளர்கள் முன்னெடுத்தனர். மார்க்கியக் கலைக்கோட்பாடு வாய்ப்பாடுகளையும், இயந்திரப்பாங்கான சித்திரிப்புக்களையும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அந்நிலையில் மார்க்கியத்தைத் திரிபுபடுத் தலையும், தனிமனிதத் தாக்குதலையும் மார்க்கியச் சார்ப்பு எழுத்துக்களை எதிர்ப்போர் மேற்கொண்டனர். எஸ்.பொ.வின் எழுத்துக்களில் அத்தகைய பதிவுகள் காணப்பட்டன.

கலைத் துவம் குன்றிய எழுத்துக்கள் முற்போக்கு, எதிர்முற்போக்கு ஆகிய இரு அணியினரிடத்தும் காணப்பெற்றன. கலைத்துவதுமும் கருத்தியலும் ஒன்றிணையக் கூடிய நேர்விசைகளைக் கொண்டவை. ஒரு சில முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் மார்க்சியக் கருத்தியலுக்கு அதீத அழுத்தம் கொடுத்து, கலைத் துவம் மற்றும் கருத்தியலும் சமநிலையைப் பிறழச் செய்தனர். எதிர்முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் கையளிப்புச் செய்வதற்குச் சமூகப் பெறுமானம் கொண்ட கருத்தியல் இல்லாத நிலையில் தனித்துக்கலைத் துவத்தோடு நின்று திறனாய்வுகளை முன்வைத்தனர்.

கருத்தியலை நேரடியாக எடுத்துக் கூறுகையில் அவை புறவுயமன் சுலோகங்களாக மாறிவிடுதல் உண்டு. அத்தகைய செயற்பாடு, கலைத் துவத்தை உருவாக்கும் வீச்சை நிலைகுலையச் செய்துவிடும். அந்திலையில் மறைமுக வருவித்தலே மார்க்சிய அழகியலின் முன்னெடுப்பாக அமைந்தது. பின் மார்க்சியர்கள் மார்க்சியத்தையும், உளவியலையும் இணைத்து விரிவுபெற்ற ஆக்கங்களையும் திறனாய்வு மரபையும் முன்னெடுத்தனர்.

மார்க்சியத்தின் பரிமாணங்களை ஏற்றுக் கொண்டு அதற்கும் அப்பால் பிரபஞ்ச நடப்பியற் கோட்பாட்டுடன் இணைந்த அழகியலை முதலையசிங்கம், மு.பொ., வில்வரத்தினம் ஆகியோர் முன்னெடுத்தனர். கோட்பாடுகிமாலும் கலைத்துவம் ஊறு படாமலும் சமநிலை கொள்ளும் எழுத்தாக்கங்கள் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்டன.

ஆங்கில இலக்கிய மரபில் கவிதைத் திறனாய்வில் ஐ.எ.றிசுகார்ட் புமிட்டுக் கூறிய "செறி வற்ற உணர்வுகளை" (Feelings) முதன்மைப் படுத்தும் கருத்தியலை அடிமொற்றி ஏ.ஜே.கனகரட்னா இலக்கியத்தை விளக்கலானார். அந்த அடிப்படையிலே அவர் சோவியத எழுத்தாளர்களாகிய புத்தினையும் மாய கோவல்கியையும் ஒப்புமை செய்து, புஸ்கின் விஞ்சிய நிலையில் இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்.

பேராசிரியர் நு.:மான், சண்முகம் சிவ விங்கம் ஆகியோர் இலக்கிய ஆக்கத்தில் கருத்துநிலைப் பரிமாணங்களைக் காட்டிலும், அனுபவங்களே முதன்மை பெறவேண்டும் என்று “அனுபவவாகத்தை” அழக்கிக் கூறினர்.

பருமட்டாக 1980ஆம் ஆண் டிக் குப் பின்னர் தமிழ்த் தேசியவாதமும், ஆயுதப் போராட்டங்களும் தலைவர்களை தொடங்கின். அவற்றை அடியொற்றிக் கலையாக்கங்களை

മതിപ്പേട്ട ചെയ്യുമ் മുന്നൈമയുമ് വാരവലായിരു.

தமிழ்த் தேசிய வாதத்தையும் ஆயுதப் போராட்டத்தையும் கலைத் துவக்கத்தையும் சமநிலைப்படுத்தும் வடிவநுட்பத்தோடு புதுவை இரத்தினதுரையின் கவிதைகள் எழுகோலம் பெற்றன. அந்த மரபை மேலும் செழுமை கொண்ட வகையில் சேரன் பயன்படுத்தினார்.

தொடர்ச்சியாக நிகழ்ந்த இனக்கல வரங் களும், போரும் மேலாதிக்கமும் தமிழ் இளை ஞர்கள்மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட கொட்டுரங் களும் புலச்சிதறலை ஏற்படுத்தின. புலம் சிதறியோரின் எழுத்தாக்கங்கள் இலக்கிய நிலையில் தனித்துவமான அடையாளத்தைத் தோற்றுவித்தது. “புலச்சிதறல் அழகியல்” என்பது முகிழ்புக் கொண்டது.

தாயகம் தொடர்பான ஆழ்மன நெருடல் நேர்நிலையிலும் எதிர்நிலையிலும், ஒப்புமை நிலையிலும் படிமங்களாக வெளிப்பாடு கொள்ளல் புலச்சிதறல் அழிக்யவின் தனித்துவம்.

போர்க்கால இலக்கியம் பின்போர்க்கால இலக்கியம் ஆகியவை அவ்வகு காலங்களுக்குரிய மனிதவாழ்வின் தனித்துவமான அவலங்களைச் சுமந்து நிற்பவை.

பெண்ணியச் சிந்தனை வளர்ச்சியோடு மேற்கிளம்பிய பெண்ணிய இலக்கியங்கள் ஒப்பு நோக்கில் மத்தியதர வகுப்பினரது புலக் காட்சியோடுதான் பெருமளவில் தொடர்பு பட்டுள்ளன.

தொகுத்து நோக்கும் பொழுது, ஈழத்துத் திறனாய்வு மரபு பன்மைநிலைகளின் களஞ்சிய மாகவே எழுகோலம் பெற்றுள்ள மையைக் காணலாம்.

பக்டரோவாம....

ஸமூஹ தமிழ்

சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் அவர்கள் இலங்கை பல்கலைக்கழக இயக்துத்தின் பாது என கணிக்கப்படுகின்றார். 1906-01-19 நடைபெற்ற ஒரு சூட்டத்தின் முடிவுரையிலே பின்வருமாறு கூறியில்லாராம் :

... நமது பாடசலைகளும் கல்லூரிகளும் சக்திமுறிந்து சொர்வுற்ற ஒருமுறையிற் செல்லாது தடுத்து மக்களைப் பண்டைப் படிப்படியாக உயர்த்தவரேக் கூடியதுமான பல்கலைக்கழகத்தை அமைப்பதே நமது சங்கத்தின் நோக்தம்.

நெடு புதூர் யிரண்டுக்கு... நெடு புதூர் யிரண்டுக்கு...

மாந்தாலுத்தன் விடவள்ளு மாமேதை மார்க்கல்

எனது பழையடயரியைப் புரட்டியபொழுது மேமாதம் என்றவுடன் எனது குறிப்புகளைப் பார்த்தபொழுது உலகத்தையேமாற்றியமைத்த நூல்களுள் ஒன்றான மூலதனத்தை வழங்கிய கார்ல்மார்க்கஸ் பற்றிய குறிப்புகளே பார்வையில் பதிந்தன. கார்ல்மார்க்கஸ் என்ற மாமனிதர் யூதனாகப் பிறந்தார். கிறிஸ்தவனாக வாழ்ந்தார். மனிதனாகவே மரித்தார். அவர் பெயர் ஊழிக்காலம்வரையில் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும் எனத் தமிழினர் வெ. சாமிநாதசர்மா சொல்கிறார்.

மாமேதை மார்க்கஸை தமிழ் மக்களிடம் சிறப்பாக அறிமுகப்படுத்தியவர் சர்மா. உலகமே போற்றும் இந்தக் கார்ல்மார்க்கஸ் 1818இல் ஆண்டு மே.5இல் திகதி இரவு ஒன்றரைமணிக்குப் பிறந்தார். இப்பொழுது அவர் பிறந்து இரண்டு நூற்றாண்டாகிறது. மார்க்கஸ் என்ற மேதையை இன்று உலகமே கொண்டாடுகிறது. ஆனால் அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் அவரைத் தூற்றியது. அவரைப் புரிந்துகொண்டவர்கள் இரண்டே இரண்டுபேர்தான். ஒருவர் அவர் வாழ்வோடு ஒன்றிவிட்ட துணைவி ஜென்னி, இன்னொருவர் அந்தமேதையின் ஆளுமையை தெரிந்துகொண்ட பிரெட்டுக் ரங்கல்ஸ்.

ஏங்கல்ஸ் ஒரு செல்வந்தரின் மைந்தன். மார்க்கஸ் வறுமையில் வாடியபோதெல்லாம் பொருள் உதவிசெய்தவர். மார்க்களின் மீது பெருமதிப்புக்கொண்ட ஜென்னி தனது சொத்து சுகங்களை எல்லாம் தழந்து மார்க்கஸை காதலித்து மணமுடித்தார்.

மார்க்கஸ் மனைவி ஜென்னி எழுதிய குறிப்பில் ‘ஏங்கள் குட்டித் தேவதை பிரான்சிங்கா மார்புச்சளியால் மூச்சுத் திணறி வாழ்வுக்கும் மரணத்துக்கும் நடுவே மூன்றுநாள் போராடி இறந்துபோனாள். அவர் பிறந்த பொழுது தொட்டில் வாங்கக் கூட காசில்லை.’ என்று உருக்கமாக எழுதியுள்ளார். இந்தவரிகளை நான் டயரியில் அடிக்கடி படித்துக்கொள்வேன். மாபெரும் மேதையின் குடும்பத்தில் எத்தகைய சோகம். அந்த மாமேதையின் கல்லறையை நான் ஸன்டன் சென்றபொழுது பார்த்ததை டயரியில் குறிப்பிட்டிருந்தேன்.

ஒருநாள் மாலைவேளையில் மார்க்களின் கல்லறையைத் தரிசிப்பதற்கு எனது உறவினர்களுடன் சென்றேன். கல்லறையைப் பார்ப்பதற்கு இரண்டு பவன் அறவிடுகிறார்கள். கல்லறையின் நுழைவாயிலில் ஒரு பெண்மணி பணத்தைப் பெற்றுக்கொள்கிறார். கார்ல்மார்க்களின் கல்லறையை தரிசிப்பதற்கு உலகின் பலபாகங்களிலும் இருந்து பலர் வருகிறார்கள்.

கார்ல்மார்க்கஸ் கல்லறையின் பதியப்பட்டிருந்த கல்லின் மீது மார்க்களின் மார்பளவு உருவம் சிறப்பாக வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தது. அந்தச் சிலையை உற்றுப் பார்த்தபொழுது அவரது கரியவிழிகள் ஏதோபேசுவதுபோலிருந்தது. அரைமணிநேரம் அந்தக் கல்லறையைப் பார்த்தவாறு மாமேதைக்கு மௌன அஞ்சலி செலுத்தினோம். மனதிற்கு நிறைவாக இருந்தது.

கார்ல்மார்க்கஸ் பற்றிய நினைவுகளைச் சுமந்துகொண்டு அந்த உன்னதமான உத்தம மேதை மனிதகுலத்திற்குச் செய்த பணிகளைப் பற்றிய நினைவுகளை இன்று நினைத்துப் பார்க்கிறேன்.

அந்தனி ஜீவா

கேள்வி ஞானம்

- திலக்கயன் பத்ஸ்கள்

“கேள்வி - ஞானம்” பகுதிக்கு ஒருவர் ஒரு மாதத்தில் மூன்று கேள்விகளை மாத்திரம் அனுப்பலாம். அவற்றுக்குரிய பத்ஸ்களை தீலக்கியன் வழங்குவார். கேள்விகளை அனுப்புவார்கள் தமது பெயர் குறைஷிட்டன் தொலைபேசி எண்ணெடுப்பு தினங்கள் வெள்கும். ஒவ்வொரு மாதமும் 20இழும் திதிக்கு மூன்றாண்டுக்கு கேள்விகளுக்கு அடுத்துவரும் தீவிட்டு விடுவார்.

- ஆசீர்யர்

நீங்கள் எழுதிய “எரிமலை” நாவல் தொடர்பான விமர்சனங்களை வாசித்தீர். முன்னுரை, அனிஃஸ்வரை எழுதிய பொராசிரியர்கள் இருவரும் நாவலில் வரும் கிழவி பாத்திரத்தை ரவ்யை எழுத்தாளர் மார்க்கலிம் கோர்க்கி பதைத்து “நாய்” என்ற பாத்திரம் போன்று மனதில் விரும்பு பாத்திரமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். ஜீவாதியில் விமர்சனம் எழுதிய டாக்டர் எம். கே.முருகானாந்தன் நாவலின் நாயக்காக சந்திரனை அல்லது டொக்டர் மகிச்சனையை கொள்ளவேண்டும் என்கிறார். ஞானத்தில் விமர்சனம் எழுதிய பொராசிரியர் மகிச்சன்வரன் செல்லையா மாஸ்டர் என்ற பாத்திரத்தை பிரதான பாத்திரமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதிலே எது சரி?

- சுறபாடு சீனா உதயநாமர்

இந்தநாவல் குறிப்பிடும் காலகட்டத்தில் பெரும்பாலான யாழ்ப்பானை மக்களின் மன்றிலை எவ்வாறு இருந்தது என்பதை வெளிக்காட்டுகின்ற பாத்திரமாக ஒரு பதச்சோறாகப் படைக்கப்பட்ட பாத்திரம்தான் ‘கிழவி’ பாத்திரம்.

டொக்டர் மகேசன், சந்திரன் போன்ற வர்கள் யாழ்ப்பானத்துக்கு வெளியே சிங்கள மக்கள் மத்தியிலே வாழ்ந்து அனுபவம் பெற்றவர்கள். அதனால் அந்தப் பாத்திரங்கள் நாடளாவிய மக்களின் நலன்கருதி பேரழிவைத்தராத தீரவு பற்றிச் சிந்திக்கின்றன.

செல்லையா மாஸ்டர் பாத்திரத்தை எடுத்து நேராக்கினால் அவரது தந்தை 58 கலவரத்தில் பாணந்துறையில் குண்டர்களால் பெற்றோல் ஊற்றிக் கொழுத்தப்பட்டவர். தந்தையின் ஈமக்கிரியைகளைக்கூட ஒரே மகனான செல்லையா மாஸ்டரினால் செய்ய முடியாத நிலைமை. அவரது அனுபவம் அவரை தமிழர்கூட்டணி ஆதரவாளர் ஆக்கியது. செல்லையா மாஸ்டரைப் போன்ற ஆசிரியர்கள் பலர் அக்காலத்தில் தமிழர் கூட்டணியில் இருந்தனர். அவர்களைப் பிரதிபலிக்கும் பாத்திரமாகவே செல்லையா மாஸ்டர் படைக்கப்பட்டார்.

உங்களது கேள்வியை வாசித்தபோது எனது மனதில் தோன்றிய இரண்டு விடயங்களை இங்கு பதிவுசெய்கிறேன். இந்த நாவல் சிங்கள மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டால் பேராசிரியை திருமதி விமல்சிறியே பிரதான பாத்திரமாக சிங்கள வாசகர்கள் கணிப்பார்கள். மற்றது ஒரு நாவலில் பிரதான பாத்திரம் ஒன்றுதான் இருக்கவேண்டுமா?

இலங்கைத்துறிப் பெருவை என்ற அமைப்பில் எழுந்தாளர் சுயவிபர்க்காவை தயாரிப்பதற்கான செய்தியை சென்ற நாளை இதற்கு பார்த்தீரன். அந்த அமைப்பில் புலம்பியர்க்கு வாழும் எழுந்தாளர்கள் சேர்முடியுமா? சுய விபரங்களை மின்னஞ்சலில் அழுபினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுமா?

- மனமூகன் சிராஜ் ஜெஃப்

பேரவையின் அமைப்பு விதிகள் தயாரிக்கப்பட்டு அது தொடர்பான கலந்துரையாலுக்கான கூட்டத்தை 28-04-2019 நடத்த ஒழுங்குகள் செய்திருந்தோம். நாட்டில் நிலவும் அசாதாரண நிலைமை காரணமாக அந்தக்கூட்டம் பிற்போடப்பட்டுள்ளது. விரைவில் மீண்டும் கூட்டத்தைக் கூட்டி அமைப்பு விதிகள் அங்கீரிக்கப்பட்ட பின்னர்தான் இதற்கான பதிலை என்னால் கூறமுடியும்

ஞானம் இறுதி கடங்க சிலமாதங்களாக 48 பக்கங்களில் வெளிவருகின்றன. முன்னர் மாதாமாதம் 56 பக்கங்களில் வந்தது? - தமிழ்நாடு, கிள்ளைகள்

கடந்த ஒருவருட காலத்தில் ஞானத்தின் அச்சுச்செலவு படிப்படியாக பத்தாயிரம் ரூபாவரை அதிகரித்துள்ளது. அத்தொகையில் ஒரு பகுதியை ஈடுசெய்வதற்காகக்கே எட்டுப் பக்கங்களைக் குறைத்துள்ளோம். மாற்று ஒழுங்கு மேற்கொண்டபின் மீண்டும் ஞானம் முன்னர்போல் 56 பக்கங்களில் வெளிவரும்.

ஓஓஓ

5.8.18

அம்மா வந்திருந்தாள். அகமும் மலர ஆறுமாதக் குழந்தையான என் மகனைத் தூக்கிக் கட்டிக்கொண்டு, அவனுக்கு அள்ளி அள்ளி முத்தம் கொடுத்தாள். அவளை நான் அவதானிப்பதை உணராத உலகில் அவள் எனது குழந்தையுடன் அவளின் போனுடன் உறவாடிக் கொண்டிருந்தாள். அவளை இந்த நிலையிற் கண்டபோது எனக்கு நான் ஆறுமாதக் குழந்தையாகவிருக்கும்போது என்னையும் இப்படித்தான் தன்னோடினைத்து முத்தங்களைச் சொரிந்திருப்பாள் என்று நினைப்பேன்.

கொழும்பிலிருக்கும் எங்களைப் பார்க்க அப்பா அடிக்கடிவருவது கிடையாது. அப்பாவுக்கு அவர் வயதுசார்ந்த பல நோய்களுள்ளன. ஆனால் அவர் கொழும்புக்கு வராததற்கு அதுமட்டுமா காரணம் என்று நான் பலதடவை யோசித்திருக்கிறேன். இலங்கையின் தலைநகர் கொழும்பு, உலகத்திலுள்ள பல நகர்கள் மாதிரி நாளொரு வண்ணமும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக பல விதங்களிலும் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்கேற்ப சூழ்நிலையும் பல காரணிகளால் மாசுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

அப்பாவுக்கச் சாடையாக ஆஸ்தமாவும் இருப்பதால், மாசுபட்ட காற்றுப் பட்டால் அவர் முச்செடுக்கக் கஷ்டப்படுவார். அதனால் அவர் அவரின் பிறந்த ஊரான திருக்கோணமலைப் பகுதியில் கடற்காற்றை சுவாசித்துக் கொண்டு, அவரின் மிகப் பிழித்த பொழுதுபோக்கான முகநூலில் உள்ள சினேகித்தர்களுடன் தொடர்பிலிருக்கிறார்.

நான் எனது பெற்றோருக்கு ஒரே குழந்தை. அதனால் அவர்கள் இருவரினதும் அன்பில் தினைத்து வளர்ந்தவள். அப்பாவும் அம்மாவும் ஆசிரியர்கள். நான் சிறு குழந்தையாயிருந்தபோது என்னை எனது அம்மாவின் தாய் தகப்பன் பார்த்துக் கொண்டார்கள். வேலைக்குச் செல்லும் அம்மாவைவிட எனது பாட்டுதான் என்னை நீண்ட நேரம் தன்னுடன் அணைத்து வைத்துப் பராமரித்தவள் என்று எனக்குத் தெரியும்.

எனது இளமைக் கால நினைவுகளை நினைத்துப் பார்த்தால், பாட்டிக்கு வயதாகிக் கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில் எங்கள் வீட்டு வேலைகளுக்கு உதவி செய்ய ஒரு சொந்தக்காரப் பெண் வந்துபோவார். அதைவிட அடிக்கடி வரும் உறவினர்கள், அப்பாவின் சினேகித்தர்கள் போன்ற கலகலகலப்பான குடும்ப சூழ்நிலையில் வளர்ந்தவள் நான்.

நான் இப்போது கொழும்பில் ஒரு பிளாட்டில் வாழ்கிறேன். எனது மாமியார், என்னவரின் சகோதரிகள் வெளிநாட்டிலிருப்பதால் அவர் களைப் பார்க்க எப்போதாவது இருந்து வெளிநாடு செல்வார். எங்களுக்குக் குழந்தை பிறந்தபோது எங்களுடனிருந்தார், நான் வேலைக்குப் போகும்போது எனது மகனைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.. இப்போது எனது மாமியார் கண்டா சென்றுவிட்டதால் எனது தாய் வந்திருக்கிறாள். அப்பா வரவில்லை. அவருக்குக் கொழும்பு பிழிக்காதாம்.

போர்ச் சூழ்நிலையால் தமிழர்கள் பட்ட பல இன்னல்களைச் சந்தித்தும், பல இடங்களுக்கு இடம் பெயர்ந்தும் எனது தகப்பன் தனது பிறந்தவிடத்தைவிட்டு நகரமாட்டேன் என்ற சொல்லி விட்டார்.

“ஒரே ஒரு குழந்தை, அதைக் காப்பாற்ற வென்றாலும் வெளிநாடு போகப் பாருங்கள்” என்று சொந்தக்காரர் சொன்னதை அவர் ஏற்கவில்லை. “இலங்கைத் தமிழர் அத்தனை பேரும் ஊரை விட்டு ஓடமுடியாது” என்று பிழிவாதமாகச் சொல்லிவிட்டார்.

இராஜேஷ்வரி
பாகூப்பிரமணியம்
லண்டன்

POOBALASINGHAM BOOKDEPOT

*Importers, Exporters, Sellers & Publishers of Books,
Stationers and News Agents*

புதிய வரவுகள்

நாளன்பெயர்	இடமியல்	வெளியீடு	விலை
• என் (வில்பத்து) பயற்	கலைவாத் கல்லூ	மன்னார் வாசகர் வட்டம்	250/-
• உருத்த்ராக்க நவத்தம்	ஞானம் பாலச்சந்திரன்	ஞானம் பதிப்பகம்	500/-
• அறமும் பேராட்டமும்	அ.கெளர்காந்தன்	புவரச்வெளியீடு	1560/-
• காப்பு	நழவாணி	புவரச்வெளியீடு	2340/-
• இலங்கைத் தமிழர் புலப்பெயர்வு	கா.குபாலன்-		600/-
• புறங்கைச்சுகை	ராண்சிதரன்		400/-
• தோற்றுப்போனவர்கள்	சீமான் பத்தநாதன் பிர்ணாந்து		350/-
• மறைந்தும் மறையாதவர்கள் பாகம் 2	சீரகுபத் பாலமுத்துரன்	சுமத்திப்பகம்	500/-
• நூல்யாருள் (அறம்-யொருள்-காமம்)	தேவகாந்தன்	அகம்வெளியீடு	300/-
• உலகத்தமிழ்க் களஞ்சியம் (தொகுதி 1,2,3)		உமாபதிப்பகம்	11700/-

புபாலச்சங்கம் புத்தகசாலை

தூத விற்பனையாளர்கள், ஏற்றுமதி,
தீர்க்குமதியாளர்கள், நூல் வெளியீடாளர்கள்

நிலைமை: இல. 202, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு 11, கிளங்கை, தொ.பே: 2422321, தொ.நகல்: 2337313 மின்னஞ்சல்: pbdo@stinet.lk

கிளங்கை:

340, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு - 11.
தொ.பே: 2395665

இல. 309 A-2/3, காலி வீதி, கொழும்பு - 6.
தொ.பே: 4-515775, 2504266

இல. 4A, ஆஸ்தந்திரி வீதி, பள் நிலையம்,
யாழ்ப்பாணம்.

முன்று தலைமுறையாக மிருதங்கம் “மிருதங்க கலாவித்தகர்”

செல்வன் சு. அரவிந்தன் சுப்ரமணிய சர்மா அவர்கள் வட இலங்கை சங்கீதசபை ஆசிரியர் தரம் பூர்த்தி செய்து “மிருதங்க கலாவித்தகர்” பட்டத்தினை பெற்றுக்கொண்டுள்ளார். இவர் உலகப் புகழ்பெற்ற மிருதங்க வித்துவான் கலாபூரிசனம் **முரும்புரி ஜ. கணேஷ சர்மா** தம்பதியினரின் பேரனும், பிரபல மிருதங்க கலைஞர் **முரும்புரி த. சுவாமிநாதன் சர்மா** தம்பதியினரின் மகனும் ஆவார்.

செல்வன் சு. அரவிந்தன் சுப்பிரமணிய சர்மா அவர்கள் கொழும்பு ஹோயல் கல்லூரியின் பழைய மாணவர் ஆவார்.

அப்பாவின் பிடிவாத்ததை யாராலும் உடைக்க முடியாது என்று குடும்பத்தாருக்குத் தெரியும்.

நானும் இப்போது ஆசிரியையாக விருக்கிறேன். எனது கணவர் வங்கி ஒன்றில் வேலை செய்கிறார். அவர் எனக்குத் தூரத்துச் சொந்தம். ஆனாலும் காதலித்துக் கல்யாணம் செய்தோம்.

எங்கள் காதலுக்கு அப்பா தனது எதிர்ப்பைக் காட்டினார். காரணம் என்னவென்று எனக்குத் தெரியாது. ஆனாலும் அவரின் சொந்தக்காரர்களினதும், சினேகிதர்களினதும் குழந்தைகள் வெளிநாடுகளில் திருமணம் செய்துகொண்டு போய்க் கொண்டிருந்த காலத்தில், சொந்தத்தில் திருமணம் செய்து கொண்டு ஊரோடு வாழவேண்டும் என்ற எனது முடிவு அம்மாவுக்கு சந்தோசத்தைக் கொடுத்தது.

தனது ஒரே ஒரு மகள் ஊரைவிட்டு ஒடாமல் நாட்டுடன் தங்கியிருப்பதும் தங்களைக் கடைசி காலத்தில் பார்த்துக் கொள்வாள் என்பதும் ஒருகாரணமாகவிருக்குமோ என்று நான் நினைத்தேன்.

ஆனால் இந்தமுறை என்னிடம் அம்மா வந்தபோது, இதுவரை எனது தாய்தகப்பனைப் பற்றியறியாத பல தகவல்களை அவள் சொன்ன விடயங்களிலிருந்து தொகுத்தபோது, எனது காதலுக்கு ஏன் எனது தந்தையார்

எதிராகவிருந்தார் என்பதும், ஏன் எனது அம்மா ஆதரவு தந்தாள் என்பதும் தெரிந்தபோது வந்த ஆச்சரியத்தில் என்னால் அவர்களுக்காக அழுவதைத் தவிர வேலோன்றும் தெரியவில்லை.

நாங்கள் இப்போது கொழும்பு தெகிவளையிலிருக்கிறோம். அந்தி மாலையில் தெகிவளையின் அழகிய கடற்கரையில் காலுன்றித் தீரிவது எனக்குப் பிடிக்கும் கணவர் வேலை விடயமாகச் சிலவேளை வீடுவரப் பிந்தினால் குழந்தையைத் தள்ளு வண்டியில் வைத்துக்கொண்டு கடல் மண்ணைக் கடந்து ஓடிவரும் அலையில் கால் பதித்து நடப்பது எனக்குப் பிடித்த விடயங்களில் ஒன்று. பரந்த நீலக் கடலில் பல விதமான பெருங்கப்பல்கள் கொழும்புத் துறைமுகத்தைத் தேடிப் போய்க் கொண்டிருக்கும்.

அவற்றுக்குப் போட்டிபோடுவதுபோல் மீனவர்களின் சிறுபடகுகளில் கடலைப் பின்துகொண்டு இரைதேடும். கடற்கரையில் இனம் தலைமுறை பல குழுக்களாக அமர்ந்திருந்து அலட்டிக்கொண்டிருப்பார்கள். பக்கத்திலுள்ள சில பற்றைகள் மறைவில் காலவர்கள் தங்களை மறந்த உலகில் சல்லாபமாக இருப்பார்கள்.

இலங்கையின் பல வித மக்களின் ஒன்று கடலில் சங்கமமாகக் கடற்கரைகள் கலகலக்கும்.

அன்று என்னுடன் வந்த அம்மா அதிகம் பேசாமல் ஆழ்கடலில் பார்வை பதித்தபடி

வந்த கொண்டிருந்தாள். கடற்காற்றின் சுகத்தில் குழந்தை தூங்கிவிட்டான்.

அம்மாவின் பார்வையிற் தெரிந்த சோகம் என்னை ஏதோ செய்தது. எனது தாய், என்னை இந்த உலகுக்குத் தந்த தெய்வம். என் வாழ்க்கையில் ஒவ்வொரா நிமிடத்தையும் எனது நல்வாழ்க்கைக்காகப் பிரார்த்திக்கும் அன்புள்ள தாய்மை, அவள் சோகம் என்னைக் குலுக்கியது.

“இப்போது அவர் தனது முகநூலுடன் சந்தோசமாக இருப்பார்” அம்மா சட்டென்று சொன்னாள். அவள் குரலில் ஆத்திரமா, ஆதங் கமா அல்லது தன்னிருக்கமா என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

அவளைத் திரும்பிப் பார்த்தேன். அம்மா என்ற அடையாளத்தைத் தாண்டிய ஒரு சாதாரணபெண்ணாக அம்மா என்னைப் பார்த்தாள். ஒரு மகளைப் பார்க்கும் இறுக்கமான பாசத்தைத் தாண்டி அவள் பார்வையில் அவளுக்காக நான் இரங்கவேண்டும் என்ற வேண்டுகோளிருந்ததுபோல் எனக்குப் பட்டது.

“அம்மா ஓய்வு பெற்ற முதியவர்கள் பலர் செய்யும் வேலையைத்தான் அப்பாவும் செய்கிறார். பழைய சினேகிதர் களைக் கண்டுபிடிப்பதும் அவர்களுடன் கதைப்பதும், புதிய சினேகிதங்களில் இன்னுமொரு உலகத் தைத் தேடுவதுமாக இருக்கிறார்கள் என்றுதான் இவர் சொன்னார்” அம்மாவை ஆறுதல் படுத்தும் விதத்தில் நான் சொன்னாலும் அம்மாவைக் கவனிக்காமல் அப்பா தானும் தனது பாடுமாக இருப்பது கூடிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் போன்றம் அவர்களுடன் போய் நின்றபோது நான் அவதானித்திருந்தேன்.

“உன் கணவர் முகநூலில் எவ்வளவு நேரம் செலவழிக்கிறார்?” அம்மாவின் குரலில் ஒரு போலிஸ்காரரின் தொனி சாடையாகத் தெரிந்தது.

நான் தர்ம சங்கடப்பட்டேன். என்னுடையவர் எவ்வளவு நேரம் முகநூலிற் செலவழிக்கிறார் என்று தெரியாது, நான் அதைப் பற்றிக் கவலைப்படுவதும் கிடையாது. அவராக எப்போதாவது இருந்துவிட்டு யாரோ முகநூலில் போட்ட கவனத்தைத் தேடும் படத் தையோ, விடயத்தையோ பற்றிச் சொல்வார்.

“ஏன் சிலர் தங்களைப் பற்றிய விடயங்களை அடிக்கடி போடுகிறார்கள்?” என்று கேட்டேன். அவர் சிரித்தபாடி, “எங்களிடம் எல்லோரிடமும் எங்களைப் பற்றி மற்றவர்கள் புகழ் வேண்டும், மதிக்கவேண்டும், ஆச்சரியப்பட வேண்டும், என்ற ஆவலுள்ளது. இப்போது முகநூல் அந்த ஆசைகளை மேடையேற்றத்

தளம் கொடுத்திருக்கிறது. அதனால் யாருக்கும் கெடுதி இல்லையென்றால் ஏன் கவலைப் படவேண்டும்?” என்று கேட்டார்.

“நிஜமற் முகநூலில் நிழல்தேடியலையும் மனிதர்களும் இருக்கிறார்களே” என்று நான் முன்முன்ததபோது அவர் சொன்னார்.

“மனித மனத்தின் ஒரு சிறு பகுதியைத்தான் முகநூலிற் காணலாம். மனிதர்கள் ஒருநாளும் முழுக்க முழுக்கத் தங்களை மற்றவர்களுக்குக் காட்டுவது கிடையாது” என்றார்.

அம்மாவுக்கு அப்பர், அவளைப் பொருட் படுத்தாமல் அவளுடன் நேரத்தைச் செலவழிக் காமல் முகநூலில் ஏன் அப்படி ஈர்ப்பாக இருக்கிறார் என்பது மன உளைச்சலைத் தருகிறது என்பதை உணர்த் தொடங்கினேன்.

“ஓய்வு பெற்றபின் இருவரும் தனியாகத் தாங்கள் விரும்பிய இடங்களுக்குப் போக வேண்டும், புதிய விடயங்களை, புதிய உலகத்தை ரசிக்கவேண்டும் என்று அம்மா கற்பணை செய்திருக்கலாம்.

நான் எனக்குள் பலவற்றை யோசித்தபடி நடந்து கொண்டிருந்தேன்.

“உனது அப்பாவுக்குக் கிடைத்த நல்ல தொரு வேலைக்காரி நான்” பொங்கிவரும் கடலையைத் தாண்டிய அவள் கண்ணீர் என்னையும் கண்கலங்கப் பண்ணியது.

அப்பா முகநூலுடன் மாரடிப்பதைப் பார்த்துச் சலித்த அம்மா எங்களுடனிருக்கும்போதும் அதையே நினைத்து ஏரிச்சல் படுகிறாளா?

அவள் கொழும்புக்கு வந்து கடந்த இரு கிழமைகளாக அவள் தனது பேரக் குழந்தையுடனும் எங்களுடனும் மிகவும் சந்தோசமாக இருக்கிறாள் என்றுதான் நான் நினைத் தேன் ஆணாலும், அம்மாவின் பராமரிப்பில் இருக்கும் அப்பாவைத் தனியாக விட்டு வந்ததில் அவளுக்கு ஒரு நெருடல் இருக்கும் என்றும் எனக்குப் புரியும். அப்பாவின் சொந்தக்கார மருமகள் முறையான ஒருந்தியை அப்பாவுக்குச் சாப்பாடுகள் கொண்டு வந்து கொடுத்து அவரைப் பார்க்க அம்மா ஒழுங்கு செய்து விட்டு வந்திருந்தாள்.

அப்பா, பெரும்பாலான ஆண்கள் மாதிரி தனக்கோ மற்றவர்களுக்கோ தேநீர் போடக்கூடத் தெரியாதவர். அம்மா அப்பா இருவரும் முழுநேர வேலை செய்பவர்களாக வாழ்க்கை முழுக்க ஒன்றுபட்டிருந்தாலும் அப்பா ஒரு ஆணாக மட்டும்தானிருக்கிறார். வீட்டில் ஒரு தரும்பைக்கூட எடுத்துப் போடமாட்டார். உதவிக்கு ஒரு பெண்வருவதால் அம்மா

வின் வீட்டுவேலைகள் பெரிய பாரமில்லை என்று நினைத்தாரா? அவர்கள் உத்தியோகத் திலிருந்து ஒய்வு பெற்றதும் அம்மா தங்கள் கடைசிக்காலத்தை எப்படிச் செலவளிக்க வேண்டும் என்ற கற்பணையிலிருந்த அம்மாவுக்கு அப்பா இன்னும் ஒருபடி மேலேபோய் அம்மாவை அந்நியமாக்கிக்கொண்டிருப்பதை நான் இப்போது புரிகிறேன்.

எங்கள் வீட்டில் எனது கணவர் எனக் குத் தேநீர் போட்டுத் தருவதை அம்மா ஆச்சரியத்துடன் பார்த்தாள். புதிய தலை முறையின் வாழ்க்கையை அவன் உற்று அவதானிப்பதை நான் சாடையாக அவதானித் திருந்தேன்.

நானும் என் கணவரும் பல விடயங்கள் பற்றி உறவாடுவதும், அன்னியோனியமாக பழகுவதும், மனம்விட்டு மற்றவர்களுக்கு முன்னால் எங்கள் அன்பை பகிர்ந்து கொள்ளுவதும் அம்மாவுக்குப் புதிய அனுபவங்களாகவிருக்கலாம்.

நான் சிறு பிள்ளையாகவிருந்தபோது, எங்கள் பெற்றோர் என்னை அன்பாக வளர்த்தார்கள் என்பதில் எந்தவிதமான கேள்வியுமில்லை. ஆனால் நான் வளர்ந்து கொண்டுவந்த காலத்தில் அவர்களின் தாம்பத்திய வாழ்க்கை ஒரு “நிர்வாக” முறையில் கட்டுமானப் படுத்தப் பட்டிருந்ததாகவும் அதன் தலைவர் அப்பா என்பதும் எனக்குப் புரிந்தது.

அவர்களின் திருமணம் பெற்றோர்களால் தீர்மானிக்கப்பட்ட திருமணம் அப்படியான திருமணங்களில் பெரும்பாலான நேரங்களில் இருவரில் ஒருத்தரின் கையோங்கி இருக்கும் என்பதை நான் வளர்ந்த சூழ்நிலையிற் கண்ட தம்பதிகளைப் பார்த்தும் புரிந்து கொண்டேன்.

அம்மா நல்ல அழகான பெண் என்பது எனது கருத்து-அடக்கமாகப் பழகுவார். ஆச்சிரியையான தனக்கு சாதாரண பெண்களைவிட அதிகம் தெரியும் என்ற விதத்தில் யாரிடமும் பழக மாட்டார். பெரும்பாலான நேரங்களில் அம்மா வைப்போல் நானும் மற்றவர்களை மதித்து வாழப் பழகியிருந்தேன். ஆனால் போட்டி பொறாமையால் என்னை மட்டம்தட்ட வருபவர்களுடன் வாதாட நேரிட்டால் அவர்கள் என்னை மட்டம் தட்டுவதில் ஒரளவுக்குமேல் போகாமல் அவர்களைவிட்டு மெல்லமாக அகன்றுவிடுவேன்.

அப்படியான வாழ்க்கை நியதிகளைக் கடைப்பிடிக்கக் கற்றுக்கொடுத்த எனது தாய் கண்கலங்குவதை என்னால் தாங்க முடிய வில்லை.

அப்பாவின் நோய் நொடி பற்றி அம்மா வுக்கு யோசனைகள் வருவது இயற்கை. ஆனால் இப்போது அவன் கண்கலங்கியதற்கு அப்பாவைத் தனியாக விட்டு வந்ததின் பிரதி பலிப்பா?

அதிகம் நடமாட்டமில்லாத ஒரு இடத்தில் நான் அமர்ந்தேன். அவனும் உட்கார்ந்தாள்.

“மாதவன் கெட்டிக்காரப் பையன்” அம்மா தள்ளுவண்டியில் நித்திரை கொள்ளும் எனது ஆறுமாதம் குழந்தையைத் தடவியபடி அம்மா சொன்னாள்.

நான் சிரித்தேன். குழந்தைக்கு இப்போதுதான் ஆறுமாதம். அவன் எதிர் காலத் தில் ஒரு நல்லவனாக வருவான் என்று அவனின் பாட்டி எதிர்பார்ப்பது ஆச்சரியமில்லை.

அம்மா நான் ஏன் சிரிக்கிறேன் என்பதுபோல் என்னைப் பார்த்தாள். அம்மாவுக்கு அறுபது வயது. முகத்தில் சுருக்கங்கள் வரத் தொடங்கி யிருந்தாலும் அவளின் பவித்திரமான அழகை நான் ரசித்தேன்.

ஆழ்கடலீன் எல்லையில் மறைக்குமியன் இறங்கிக் கொண்டிருந்தான்.

அடிவானம் பல்நிற அழகில் உலகை மயக்கிக் கொண்டிருந்தது.

அவ்வழகின் பிரதிபலிப்பு ஆழ்கடலிற் பளபளத்து. அம்மா எங்கேயோ பார்வையைப் பதித்துபடி.

“நீ அதிர்ஷ்டசாலி, நல்லதொரு கணவன் கிடைத்திருக்கிறார்” என்றாள்.

அவள் குரலிற் தோய்ந்து கிடந்த சோகத்தால் எனது இதயத்தில் சீர் என்று ஏதோ தைத்தது. தனக்கு அப்படி ஒரு வாழ்க்கை கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லாமற் சொல்கிறாளா?

நான் அதை வாய் விட்டுக் கேட்கலாமா?

“அவர் இப்போது தனது முகநூலுடன் ஒன்றிப்போயிருப்பார்” அவள் விரகத்தியாகச் சிரித்தாள். அப்பாவையும் அவளின் முகநூல் ஒன்றுதலையும் இவள் அடிக்கடி சொல்வது நான் அதைப் பற்றி அம்மாவிடம் ஏதும் கேட்டவேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பா?

அம்மாவுக்கு நவநாகரிகமான சுழுதாய ஊடகங்களில் அக்கறையில்லை. அவனுக்கு நேரமுமில்லை. வீட்டு வேலை, தோட்ட வேலை, அப்பாவைப் பார்க்கும் வேலை, வீட்டுக்கு வரும் சொந்தக்கார்களை உபசரிப்பது என்று அவனுக்கு ஒரே வேலை. அவனுக்கு என்று “தனியாக” நேரம் கிடைப்பது அருமை.

பாடசாலை ஆச்சிரியையாக இருந்த காலத்தில், ஏதும் நேரமிருந்தால் அம்மா ஏதோ வாசிப்பாள். யாரும் சினேகிதிகளோ

எழுத்தாளர் ரே.சந்திரசேகர சுர்மா அவர்களின் மறைவு

பிரபல எழுத்தாளரும் விஞ்ஞான ஆசிரியருமான இர. சந்திரசேகர சுர்மா 01-05-2019 அன்று யாழ்ப்பாணம் நல் லூரில் அமரத்துவம் அடைந்தார் என்ற செய்தி இலக்கிய உலகினை கவலையில் ஆழ்த்தியுள்ளது.

யாழ்ப்பாணம் ஆவரங்கால் என்ற கிராமத்தில் இரத்தினக்குருக்கள் சரஸ்வதி அம்மா தம்பதிக்கு மகனாகப் பிறந்த இவர் ஆவரங்கால் அமெரிக்கன் மிஷன் பாடசாலை, புதுதூர் சோமஸ்கந்தா ஆகியவற்றில் ஆரம்பக் கல்வியைக் கற்றவர்.

தந்தையார் இரத்தினசர்மா நாவலப்பிட்டியிலுள்ள கத்ரேசன் கோயிலில் ஆலயக் குருக்களாகப் பணியேற்றதைத் தொடர்ந்து இவரும் பெற்றோருடன் நாவலப்பிட்டிக்குச் சென்று அங்குள்ள புனித அன்றை கல்லூரியில் கல்வியைத் தொடர்ந்தார். அக்கல்லூரி யிலேயே ஆசிரிய நியமனமும் பெற்றார்.

60களில் இவரது இலக்கியப் பிரவேசம் நிகழ்ந்தது. சிறுக்கதைகள், கட்டுரைகள் விஞ்ஞானக் கட்டுரைகள் எழுதினார். தினகரனில் தத்துவச்சித்திரங்கள் என்னும் தொடரையும் இவர் எழுதியுள்ளார். நாவலப்பிட்டியில் இளம் எழுத்தாளர் சங்கம் உருவாகியபோது அதன் தலைவராக இருந்து இலக்கியச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டதோடு ‘கலைமகள் படிப்பகம்’ என்ற அமைப்பினை உருவாக்கி தரமான வாசகர் வட்டத்தை வளர்த்தெடுத்தார். அக்காலத்தில் இலக்கியப் போட்டிகளையும் நாடகங்களையும் நடத்தினார்.

1972இல் கல்வி அமைச்சின் பாடவிதான் அபிவிருத்தி நிலையத்தின் விஞ்ஞானக் குழுவில் பணியாற்றினார். 1974இல் இவரது முதலாவது நூலான ‘விந்தைகள் செய்த விஞ்ஞானிகள்’ என்ற நூல் வெளிவந்தது. இதுவரை இந்நால் ஆறு பதிப்புகளைக் கண்டுவிட்டது. பத்தாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட பிரதிகள் விற்பனையாகியுள்ளன.

இலங்கை வானோலி கல்விச்சேவையில் மாணவ ஆசிரிய நிகழ்ச்சிகளை நடத்தியதோடு விஞ்ஞானப் பாடங்களை நாடக வடிவிலும் தயாரித்து ஒலிபரப்பினார். அவற்றோடு அகல்விளக்கு, மாணவர்அரங்கு, அறிவியல் அரங்கு என்ற தொடர் நிகழ்ச்சிகளையும் இவர் நடத்தியுள்ளார்.

பிற்பட்ட காலத்தில் இவர் யாழ்ப்பாணத்தில் இயங்கும் ‘சாந்திகம்’ என்ற அரசசாரா தொண்டு நிறுவனத்தில் ஆலோசகராகப் பணிபுரிந்தார்.

ஞானம் சஞ்சிகையில் இவரை அட்டைப்பட அதிதியாகக் கொரவிக்கும் கட்டுரையை இவரது மாணவர்களில் ஒருவரான திக்வல்லை கமால் எழுதப்போவதாக அறிவித்திருந்தார். அது நிறைவேறு முன்னாரே சுர்மா அமரராகிவிட்டார். அன்னாரின் பிரிவால் வாடும் குடும்பத்தினருக்கும் உறவினருக்கும் நண்பர்களுக்கும் ஞானத்தின் அனுதாபங்களைத் தெரிவிப்பதோடு அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்திப்போமாக.

சொந்தக்காரர்களோ துணைக்குக் கிடைத்தால் எப்போதாவதிருந்து கோயிலுக்குப் போவாள். ஆனால் கடவுள் நம்பிக்கையென்று விரதம் எல்லாம் இருப்பது கிடையாது. ஆனால் எங்கள் வீட்டில் பல தெய்வங்களின் படங்கள் இருக்கின்றன. அம்மா படங்களுக்குப் பூக்கள் வைத்து தனக்குள் ஏதோ முனுமுனுத்துக் கடவுளிடம் பேசிக்கொள்வார்.

அப்பா உத்தியோகத்திலிருந்து ஓய்வு பெறும்வரையும் பாடசாலை நேரம் தவிர மற்ற நேரங்களில் டியுசன் கொடுத்தவர். திருவிழாக் காலங்களில் எப் போதாவது இருந்து கோயிலுக்குப் போவார்.

இதெல்லாம் எனது மனதில் நிழலாடிய போது, அம்மாவின் வாழ்க்கை இயந்திரமயமாக விருந்தது என்று சொல்ல வருகிறாரா என்ற கேளவி எனக்கெழுந்தது.

“அவருடன் அப்படி எத்தனை தரம் இந்தக் கடற்கரைக்கு வந்திருப்பார்?” அம்மா தன்னைத்தானே கேட்டுக் கொள்கிறாளா அல்லது என்னிடம் கேட்கிறாளா?

அவளா? யார்?

நான் திடுக்கிட்டேன்.அப்பாவைப் பற்றித் திருப்பித் திருப்பி ஏதோ எல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தவள் இப்போது அவருடன் அவள் என்று தொடங்கியதும் எனது அடிவயிற்றி ஏதோ ஊர்ந்தது.

எனக்குக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஏதோ புரியத் தொடங்கிவிட்டது.

“உனது அப்பாவின் அந்தஸ்து போதாது என்று அவளின் பெற்றோர் அவளை வெளி நூட்டு மாப்பிள்ளைக்குக் கல்யாணம் செய்து கொடுத்து விட்டார்கள்”

அப்பாவின் தோல்வியடைந்த பழைய காதலை அம்மா ஒரு தயக்கமுயில்லாமல் சொல்லி முடித்தாள்.

எனக்கு ஆச்சரியமாகவிருந்தது. இப்படி ஒரு தகவலை நான் எதிர்பார்க்கவில்லை.

அம்மா அந்தப் பழைய கதைகளை நான் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் என்ற பிடிவாதத்துடன் எனக்குச் சொல்கிறார் என்று எனக்குப் புரியத் தொடங்கியது.

நான் ஒன்றும் பேசமுடியாத ஒரு அதிர்ச்சிக் குள்ளாகி அதைத் தர்ம சங்கடத்துடன் சகித்துக் கொள்வதை அம்மா அவதானித்தாள்.

“எவரும் தங்கள் முதற்காதலை மற்ப தில்லை” அவள் கோபத்துடன் சொல்லவில்லை. தன்னுடையவரின் அகத்தில் எப்போதோ குடிகொண்டிருந்தவள் பற்றிய சில குறிப்பை என்னுடன் பரிமாறுகிறாள்.

அவர் தனது முதற்காதலை மறக்கவில்லை என்று சொல்வதற்குப் பதில் “எவரும் மற்ப தில்லை” என்கிறாள். அப்படியானால் அம்மா வுக்கும் ஏதோ பழைய உறவு இருந்திருக்குமா?

எனது தர்ம சங்கடமான முகத்தைப் பார்த்து விட்ட அம்மா குறும்பாகச் சிரித்தாள். “எனது முதற்காதல் எனது கணித மாஸ்டரில் அவருக்கு வயது ஜம்பது. ஆனால் தோற்றத்தில் இளமையாக இருப்பார். எனக்கு மற்றும் நல்லா வரும் பெருமையாக மற்றவர்களுக்கு என்னைப் பற்றிப் புழுகுவார். அவரில் எனக்கொரு பாசம். ஒரு ஆத்மிக ஈர்ப்பு, மதிப்பு. என்னை அவர் மாதிரிப் புரிந்து கொள்ளும் கணவர் வரவேண்டும் என்ற எனது பதினைந்து வயதில் இரகசியமாகப் பிரார்த்தித்தேன்” அம்மா சிரிப்பும் துயருமாகச் சொல்லி முடித்தார்.

அம்மாவின் திறமையை, அன்பை, காதலான மனைவி, கடமையுள்ள தாய் என்ற பன்முகத்

திறமையை அப்பா ஒருநாளும் கண்டுகொள்ள வில்லையா?

அம்மாவின் கதை:

“உனது அப்பா, 1983ஆம் ஆண்டில் கொழும்பில் தமிழருக்கெதிராக நடந்த இனக் கலவரத்தின் போது அவரின் மாமாவுடன் கொழும்பிலிருந்தார். பட்டப்படிப்பை முடித்துக் கொண்டு வேலை தேடிக்கொண்டிருந்தார். சட்டென் று தொடங்கிய கலவரத் தில் ஒன்றிரண்டு நாட்களில் பல்லாயிரம் தமிழர்கள் தங்கள் உடமைகள், சொந்தங்கள், உயிர்கள் என்பவற்றைப் பறிகொடுத்து அகதிகளானார்கள். தாங்கள் பிறந்த பூமியில், வளர்ந்த, வாழ்ந்த சூழ்நிலையில் அகதிகளாகக் கப்பட்டார்கள். பட்டாம் பூச்சிகளாகப் பல திசைகளுக்கு ஒடினார்கள்.

உனது அப்பாவுக்கு அப்போது ஒரு காதலியிருந்தார் பல்கலைக்கழகக் காதல். கலவரம் வந்ததால் இருவரும் வெவ்வேறு இடங்களுக்குத் தப்பியோடவேண்டிய நிலை. அப்பா ஊருக்கு வந்து விட்டார்.

அதன் பின் அவர்கள் இருவருக்கும் தொடர்புகளிருக்கவில்லை. கொஞ்ச காலத்தின் பின் அவள் வெளிநூட்டு மாப்பிள்ளையுடன் நாட்டை விட்டு வெளியேறிவிட்டாள் என்ற செய்தி கேட்டு உனது அப்பா இடிந்து விட்டார்.

அப்பாவின் அந்தஸ்து சரியில்லாததால் அவள் குடும்பம் அவரை நிராகரித்தது என்ற செய்தி அவரை வாட்டியது.

என்னைக் கல்யாணம் செய்யப் பேச்சு வார் த்தைகள் நடந்தபோது இதெல் லா வற்றையும் மற்றவர்கள் மூலம் கேள்விப் பட்டிருந்தேன். தனது பழைய வாழ்க்கையைப் பற்றி எனக்குச் சொல்லமாட்டாரா என்று சிலவேளாகளில் நினைப்பேன். ஆனால் எங்களுக்குக் கல்யாணமானதும் தனது இளமைக் காதலைப் பற்றி எங்கிக் கொண்டிருக்காமல் எங்கள் வாழ்க்கையைக் கொண்டு நடத்திக் கொண்டிருந்தார் என்பதையும் புரிந்து கொண்டேன்.

எனக்கு எந்தக் குறையும் அவர் வைக்க வில்லை. தனது குரலையுயர்த்தி ஆத்திரித்துடன் என்னைப் பேசியோ அதுட்டியோ நடத்தவில்லை. கணவரிடம் துன்பப் படும் பெண்களின் கதைகளைக் கேள்விப்படும் போத நான் எவ்வளவு அதிர்ஷ்டசாலி என்று பூரித்துக் கொள்வேன்.

ஆனால் அவர் தனது பெரும்பாலான நேரத்தை அவர் நினைத்தபடி வகுக்குதுக் கொண்ட போது என்னிடமிருந்து தனித்திருக்கத்தான்

அப்படியான நியதிகளை வசூத்துக் கொண்டாரா என் என் மனம் ஏங்கத் தொடங்கியது. அவர் வேலையால் வந்ததும் டியூசனை ஆரம்பிப்பார். இரவு எட்டு ஒன்பது மணிவரை பிசியாக விருப்பார்.

இயல் வு நாட்கள் என்று ஞாயிற் றுக் கிழமையில் இலங்கையில் வெளியாகும் அத்தனை ஆங்கில தமிழ்ப் பத்திரிகைகளைப் படித்துக் கொண்டிருப்பார்.

எப்போதாவது உன்னையும் என்னையும் கடை கண்ணிகருக்குக் கூட்டிக் கொண்டு போவார்.

கல்யாணம் செய்து கொஞ்ச நாட்களில், எனது அண்ணாவின் கல்யாணம் நடந்து அவன் கொழும்புக்கு வந்தான். அண்ணாவைப் பார்க்க நான் கொழும்புக்கு வரும்போது எனது அப்பா ஏதோ காரணம் சொல்லி கொழும்புக்கு வருவதைத் தவிர்த்துக் கொள்வார்.

கொழும்புக்கு வந்தால் அவளுடன் திரிந்த இடங்களைப் பார்த்தால் வேதனைவரும் என்பதால் கொழும்புக்கு வருவதைத் தவிர்த்துக் கொண்டார் என்று நினைக்கிறேன்

அந்தக் காலகட்டத்தில் கொழும்பில் அப்பாவுடன் படித்த ஒருவரைச் சந்தித்தேன். அவர் பெயர் சந்திரகுமார். அவர் எங்கள் கல்யாண வீட்டுக்கு வந்ததுமட்டுமல்லாமல் அதன் பின் னும் ஒரிரு தடவைகள் திருகோணமலைக் கோணேசர் கோயிலுக்குக் குடும்பத்துடன் வந்திருக்கிறார்.

ஒரு தடவை அண்ணாவைப் பார்க்க கொழும்பு வந்தபோது குமாரும் அவர் மனைவியும் என்னைக் கடையிற் கண்டதும் தனது வீட்டுக்கு அழைத்தார்கள். மிகவும் சினேகிதமானமனிதர்கள். அங்கு போனதும் மேசையில் கிடந்த பெரிய அல்பமொன்றில் எனது பார்வை பட்டதைக் கண்ட அவர் மனைவி, “எடுத்துப் பாருங்கள். என்னுடையவரின் பல்கலைக்கழகக் காலத்துப் பழைய படங்களைப் பார்த்தால் உங்கள் கணவருக்கும் எவ்வளவு சினேகிதர்கள் இருந்தார்கள் என்று தெரியும்.” அவர் அப்பாவித்தனமாகச் சொன்னார்.

அல்பத்தைப் பார்த்தேன் பதறினேன். உனது அப்பாவுடனிருந்த பழைய சினேகித சினேகிதிகளில் ஒருத்தியுடன் உனது அப்பா இருந்த பல படங்கள் யாரும் சொல்லத் தேவையில்லாத பல கதைகளை விரித்துக் காட்டின. உனது அப்பா அந்தக் காலத்தில் அவரின் மாமாவுடன் வெள்ளவத்தை யிலிருந்தார் என்று கேள்விப் பட்டிருக்கிறேன். அல்பத்திலிருந்த பல படங்கள் சினேகிதர்

குழாமுடன் வெள்ளவத்தை, தெகிவளைக் கடற்கரையிலெடுக்கப் பட்டவை. ஒருசிலருக்கு இருந்த காதலை அவர்களுடன் இணைந்திருந்த வர்களுடன் பார்த்தபோது தெரிந்தது. குமாரும் ஒரு பெண்ணுடன் மிகவும் நெருக்கமாக நின்றிருந்தார் குமாரின் மனைவிக்கு இதெல்லாம் தெரியுமா, அல்லது வேண்டுமென்றே எனக்கு அந்த அல்பத்தைத் தந்தாரா என்ற எனக்குப் புரியாது.

உனர்வுகளைக் காட்டிக் கொள்ளாமல், குமாரிடம் உனது அப்பாவின் பழைய சினேகித்திருக்களைப் பற்றிச் சாடையாக அவளிடம் கேட்டபோது அவளும் எனது பக்கத்திலமர்ந்து கொண்டு அல்பத்தைப் பார்க்கத் தொடங்கினார்.

எனது கணவருடன் இருந்த பெண்ணைக் காட்டி, “ம் இதைப் பார்த்தாயா, இந்தப் பெண் சித்திரா என்று பெயர் இவர் சொன்னார். ஓ இந்தப் பெண் உங்களாவரின் யுனிவர்சிட்டி கேர்ஸ் பிரின்ட். 83ம் ஆண்டு கலவரத்தில் இறந்து விட்டாளோ தெரியாது. இவளுக்கு என்ன நடந்தது என்ற யாருக்கும் தெரியாதாம்?”

அவள் காட்டிய படம் என்னுடைய வருடனிருந்த பெண்ணின் படம். அவள் பெயர் சித்திராவா?

எனது ஆச்சரியத்தை நான் யாரிடமும் காட்டிக் கொள்ளவில்லை. எனக்குத் தெரிந்த தகவலின்படி அவள் அந்தஸ்தில் உயர்ந்த ஒருத்தரைக் கல்யாணம் செய்துகொண்டு வெளிநாடு போய் விட்டாள். அவளுடன் என்னவர் வாழ்ந்த காதல் வாழ்க்கையை மறக்கத்தான் அவர் ஒரேயடியாகக் கொழும்புக்கு வருவதைத் தவிர்க்கிறார் என்று இதுவரை நம்பிக் கொண்டிருந்தேன். இதுபற்றிக் கேட்க என்னவரையும் அவளையும் தெரிந்த குமாரைத் தவிர யாரும் கிடையாது.

அப்படி என்றால் அவளுக்கு என்னதான் நடந்தது? திருமணமாகி வெளிநாடு போயிருந்தால் ஒரு சிறு தகவலும் தெரியாமல் எங்கே வாழ்க்கிறான்?

அதன் பின் உனது அப்பா என் முகநூலில் எந்த நேரமும் தனது முகத்தைப் புதைத்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்ற எனது ஆதங்கத்துக்குப் பதில் தெரிந்தது போலிருந்தது. தனது பழைய காதலை மறக்க இப்போது ஒரு புதிய உலக நண்பர்களைத் தேடிக்கொண்டு முகநூலில் தன்னை மறக்கிறா?

அல்லது அவள் எங்கிருக்கிறாள், எப்படிவாழ்க்கிறாள் என்பதையறியத்தான் தனக்குத் தெரிந்த பலருடன் உலகம் பரந்த விதத்தில் உறவாடிக் கொண்டிருக்கிறாரா எனக்குத் தெரியாது.

நாட்டின் பென்னாம் பெரிய கூறைக்கடை வியாபார நிலையம், 'காஞ்சிப் பட்டுக்களாஞ்சியம்' என மக்களாகவே வியந்துபேசுமளவு தொகை, தரம் உயர்ந்த கொள்வனவுக்குச் சொகரிய மான இடமது.

திருமண எழுத்துமுடிந்து, மாங்கலை வைபவம் அண்மித்தமையால், சம்பிரதாயப் பிரகாரம் வீட்டாரோடு மணமக்கள் ஒருமித்து அப்புடவைக் கடைக்கு வந்தார்கள்.

நல்ல அதிர்ஷ்டம்! மாப்பிள்ளையின் தெரிவு பெண்வீட்டாருக்கும் வலுவாகப் பிடித்துக்கொண்டது. மணமகனும் மனமாரக கூறைத்தெரிவுக்குச் சம்மதம் தெரிவித்தான்.

விலை விசாரிக்கப்பட்டது. "அண்மைக்கால வரவு இது, இதுக்கு நீங்கள் ஒண்டே முக்கால் லட்சம் தந்திட்டு எடுங்கோ" விற்பனையாளர் தெரிவித்தார்.

பெற்றோரும் மணமக்கனும் திடுக்கிட்டுத் திகைத்துப் போயினர்.

"என்னையா ஒண்ட .. முக்கால் லட்சமா?! - விலைக்கு வாங்கக் கென்றோர் ஏங்கினர்.

அந்நேரம் மாப்பிள்ளைக்கு நன்கு தெரிந்த -அவரோடு ஒரே வகுப்பில் ஒன்றாகப் படித்த பழைய மாணவன்-அவன்தான் அப்புடவைக்கடை உரிமையாளன். அவ்விடம் அதிர்ஷ்டவசமாக வந்தமையால், "பறவாயில்லை! நீங்கள் எழுபத்தையாயிரம் குடுத்தும்டு எடுங்கோ" என்றார்.

பாரிய வில்லங்கம் லேசாகத் தீர்ந்தது!, கொள்முதல் வெற்றிகரமாக நடந்தது!

அல்லது அவள் எங்கிருந்தாலும் இன்றும் எனது மனதில் வாழ்வாள் என்பதைத் தனக்குத் தானே உறுதி செய்துகொள்ள முகநூலில் அவளை அல்லது அவள் பற்றித் தேடிக் கொண்டிருக்கிறாரா

அந்தஸ்துக்காகத் தன்னை நிராகரித்தவள் எப்படி வாழ்கிறாள் என்பதையறியும் வெறியா எனக்குத் தெரியாது.

அவருக்குத் தெரிந்தவர்கள் யாரும், சித்திரா இறந்து விட்டதையோ அல்லது பலியாகிக் காணாமற் போனவர்களில் ஒருத்தியாகி விட்டாள் என்பதையே இவர் தெரிந்து கொள்ளக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் அவள் திருமணமாகி வெளிநாடு போய்விட்டாள் என்ற கதையை இவருக்குச் சொன்னார்களோ தெரியாது.

எங்களுக்குள் இருந்த இனம் தெரியாத தூரம் நீ பிறந்ததும் கொஞ்சம் குறைந்தது.

எனது மனைவி, எனது குழந்தை, எனது வாழ்க்கை என்ற சந்தோசம் உனது அப்பா முகத்திற் தெரியத் தெரியத் தொடங்கியது. ஆனால் எனது அப்பா செல்லடி அடிப்பட்டு இறந்தபின் அம்மா எங்களுடன் இருக்க வந்தார். அதன் பின் அவர் பழையபடி விலகத் தொடங்கினார். அவரின் குடும்பத்தினர் பலர் போரின் காரணமாக வெளிநாடு சென்று விட்டார்கள். சொந்தம் என்று சொல்லிக் கொள்ள அவரின் தங்கச்சி மட்டும்தான் இருக்கிறாள். அவளின் மகன் இயக்கமொன்றுடன் சேர்ந்து

தமிழரின் விடுதலைக்குப் போராடச் சென்று இறந்து விட்டான்.

அவரைப் பொறுத் தவரையில் நீ ஒருத்திதான் அவரின் வாழ்க்கையின் முக்கியம். கண்களுக்குள் வைத்துப் பார்ப்பதுபோல் உன்னில் கவனமாகவிருந்தார்.

அதுதான் நீ காதல் கல்யாணம் செய்ய முடிவு கட்டியபோது, அவர் அதை விரும்பவில்லை. ஏன் அப்படிப் பிடிவாதமாகவிருக்கிற்கொள் "என்ற நான் முனுமுனுத் தபோது, "எனது ஒரே ஒரு மகளைக் காதல் சொல்லி யாரும் ஏமாற்றி விடக் கூடாது" என்றார். அப்படி அவர் சொன்னபோது விம்மியமுதுவிட்டார்.

"நான் இரவு பகலாக உழைக்கிறேன் தெரியுமா, எனது மகளுக்கு என்னால் முடிந்த வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கத்தான் இப்படி அல்லும் பகலும் பாடுபடுகிறேன்" என்றார்.

அவர் துயருக்கு அவரின் பழைய காதலியின் நிராகரிப்புத்தான் காரணமென்று குமார் வீட்டில் பழைய அல்பத்தைப் பார்த்தவுடன் தான் தெரிந்தது. ஆனால் அவளையே நினைத்துக் கொண்டு அவருக்கொரு மனைவியிருக்கிறாள், அவளுக்கும் சாதாரண பெண்களுக்கிருக்கும் ஆசை அபிலாசைகளிருக்குமென்பதை அவர் மறந்து விட்டதாகத்தான் நான் உணர்கிறேன்."

அம்மாவின் அழுகைக்கு, துயரத்திற்கு ஆறுதல் சொல்ல எனக்கு வார்த்தைகளில்லை.

மொழி - உணர்வுகளை மற்றும் ரூபாரூவங்கள் பரிவர்த்தனை செய்வதற்கான ஊடகம். இன்று தீவு வரிவடிவத்திலும் ஒலி வடிவத்திலும் காணப்படுகின்றது. நாம் நாளாந்தம் பயன்படுத்துகின்ற மொழிவேறு, இலக்கியத்திற்காக பயன்படுத்துகின்ற மொழி வேறு, நாடகத்திற்காகப் பயன்படுத்தும் மொழி வேறு.

நூத்திக்கீல் மொழியை பயன்படுத்துப் படுத்துக்கீழெல் **'நூத்து மொழி'**

நாடகன் மின்வரும் காரணங்களுக்காக நாடகத்தில் பேச்சு மொழியை கடப்பிரிக்கின்றான்

1. நாடகத்தினுடைய வார்த்தைகளை பார்வையாளனுக்கு அனுப்புதல் அல்லது கடத்துதல். (Transmit)
2. உச்சரிப்பில் ஏற்றத்தாழ்வின் மூலம் இந்த வார்த்தைகளுக்கு விசேட அர்த்தம் கொடுத்தல். (Inflection)

3. நடிபாகத்தின் (வயது பால் சமூக அந்தஸ்து இன்னும்) இயல்புநிலை, மனோநிலை பற்றிய தகவலை பரிமாற்றிக் கொள்வதற்கு.

4. இசை செய்யும் அளவிற்கு பார்வையாளர்களின் மனநிலையை கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்துக் கொள்வதற்கு.

5. வேறுபாடுகளைக் காட்டுவதற்கு.

நடிகளின் குரல் ஒரே நேரத்தில் இந்த அனைத்து விடயங்களையும் செயல்படுத்துகின்றது.

உச்சரிப்பு

நாடகத்தின் வார்த்தைகள் பார்வையாளர்களுக்கு பரிமாறப்படுதல் வேண்டும். நடிப்பவன்தான் என்னியிருக்கும் கருத்தை பார்வையாளனுக்கு கடத்த வேண்டும். அதற்கு ஒலிவடிவான மொழியை கையாள்கின்றான். மொழியை உச்சரிக்கும்பொது அதற்கான தோரணை உண்டு. அத் தோரணை என்ன அர்த்தத்தில் சொல்லப்படுகின்றது என்று பார்வையாளன் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். புரிந்து கொள்ளும் வகையில் அத் தோரணை அமையப்பெற்றிருக்கும்.

மொழியை பயன்படுத்தும் கருவியாக மிடறு (தொண்டை) அமைகின்றது. இசைக் கருவியைப் போல மிடறும் ஒரு கருவியாகவே பயன்படுகின்றது நடிகனுக்கு. நடிகன் மிடற்றைப் பயன்படுத்தி எவ்வாறான முறையில் பேசும் திறனை வளர்க்கலாம். பேசும் திறனை வளர்க்க எவ்வாறான பயிற்சிகள் தேவை. அவை எவ்வாறான முறையில் பேசுவதற்கு உதவிப்பிரியும் என்பது பற்றியதாக அமைகின்றது இக்கட்டுரை. இந்நாடகத்திற்கு பயன்படுத்தப்படும் மொழி முதலில் வரிவடிவத்துக்கு வந்து பின்னர் ஒலிவடிவத்திற்கு வருகின்றது. ஒலிவடிவத்திலேதான் நாடகத்தின் உயிர்த்தன்மை பெறுகின்றது. நாடகம் உயிர்த்தன்மை பெறுவேண்டும் என்றால் மேடையில் உலாவுகின்றவர்கள் அவர்களுடைய மொழியை எவ்வாறு பயன்படுத்த வேண்டும் என்பது தெரிந்திருக்க வேண்டும். மேடையில் இரண்டு மொழி பயன் படுத்தப்படுகின்றது, - ஒன்று உடல் மொழி, மற்றையது ஒலிவழி வரும் மொழி. மொழிவரும் ஒலி எவ்வாறு நாடகத்துக்கு முக்கியமாகின்றது? நாடகத்திற்கான பயணப்பாதையில் இந்த மொழியின் முக்கியத்துவம் என்ன என்பது பற்றிய குறிப்புரையாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

**கணார்தி
சண்முக சர்யா
ஜெய்யிரகாஷ்**

சொல்லை திரித்து ஒலிக்கும் முறையில் - அச் சொல் குறிப்பான அல்லது சிறப்பான அர்த்தங்களை அது கொடுக்கும். மொழியின் இலக்கண அமைப்பில் ஒரு சொல்லின் - காலம், பால், ஒருமை, பன்மை முதலிய செயற்பாட்டை மாற்றும் முறையில், இச் சொல் வடிவம், குறிப்பாக சொல் இறுதியில் அடையும் மாற்றும் சொல் திரிபு, பேச்சு மொழியில் காணப்படும் குரலின் ஏற்ற இறக்கம் - என்பனவற்றால் அதே சொல்லின் அர்த்தம் மாறுபடலாம். இதனை தொனி விகற்பம் அல்லது தோரணை என்று குறிப்பிடலாம்.

பேச்சு - நடிபாகம் ஏற்று நடிக்கும் பாத்தி ரத்தின் இயல்புத்தன்மை மற்றும் மன்னிலை குறித்த தகவல்களை வெளிப்படுத்துகின்றது. பார்வை யாளர்களின் மன்னிலையை இசை கட்டுப்படுத்தி வைத்திருக்கும் அளவுக்கு நாடகத்தில் பயன்படுத்தும் மொழியும் கட்டுப்படுத்தி வைத்திருக்கும்.

மொழியை உச்சரிக்கும் முறையினை (ஒலிவடிவத் தினை) பேச்சு என்று குறிப்பிடுவோம். பேசும்முறையில் அடிப்படையாக இருப்பது அதன் உச்சரிப்பாகும்.

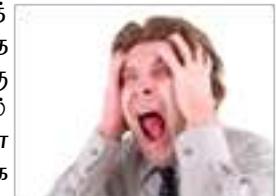

ஒலிகளின் தேர்வாக அதனைக் கருதலாம். படித்த மக்களின் நாளாந்த வாழ்க்கையில் பயன்படுத்தும் பொதுவான வார்த்தைகள் இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட அர்த்தங்களை கொடுப்பதாக இருக்கும். அந்த உச்சரிப்பு முறையில் பிழை இல்லாமல் இருக்கலாம், ஆனால் அது பிழை.

எனினும் உச்சரிப்பானது - சாதாரண வாழ்வியல் பயன்பாடில் அறியாமல் வெளிப்படும் நீங்கள் எங்கு பிறந்து வளர்க்கப்பட்டங்களோ, அந்த வட்டாரத்தன்மையை பேசும் மொழி வெளிப்படுத்தும்.

இது இயல்பாகவே அரங்கியல் கலைகளில் புரிந்துகொள்ளக் கூடியதாக இருக்கும். இருந்தாலும் அதனை நீங்கள் அறிந்திருப்பது நல்லது. சிறப்பான நிலையில் அல்லது குறைவான நிலையில் தரநிலைப்பட்ட உச்சரிப்பு முறை மேடையில் வரும்போது தெரியவரும்.

உங்கள் குரல் ஒலியிசையின் ஏற்ற இறக்க அளவு, அல்லது குரலின் ஒலி ஏறியப்படும் அல்லது வீசப்படும் தூரத்தை உங்கள் வாழ்க்கையில் நீங்கள் கற்றுக்கொண்டிருக்கலாம். அது உங்களிடம் இருந்து பத்து மீற்றர் தூரத்தில் உள்ள யாராவது கேட்கும் தன்மையை பெற்றிருக்கலாம். மேடையில் பார்வையாளர் முன் கட்டாயம் பேசியாக வேண்டும். அது நூறு மீற்றர் தூரத் தில் உள்ள காது கேளாத வயதான பெண்மனைக்கு கெட்காது, ஆனால் நடைமுறையில் கட்டாயப்படுத்திக் கேட்க வைக்கவேண்டும்.

இதன் அர்த்தம் உங்கள் குரல் பார்வையாளர் கஞக்கு மெல்லிய குரலில் இருப்பதுபோல இருக்கும், அதே உங்களுக்கு மிகவும் சத்தமாக இருக்கும். இது பற்றிப் பேச்சுப் பயிற்சி அளிப்பவர்கள் பெரும்பாலும் என்ன பேசுகின்றார்கள் என்றால், 'எவ்வளவு சத்தமாக நீங்கள் பேசுகிற்கலோ, அவ்வளவு தெளிவாக இருக்கும் உங்கள் பேச்சு' என்று சொல்கிறார்கள்.

இது ஒரு வகையில் உண்மையும் கூட. அது ஏற்றக் கொள்ளவேண்டிய ஒன்று. நடிகார்கள் சத்தமாக, உரத்த குரலில் பேச வேண்டும். அதுவே கூச்சலிடல் அல்லது உரக்கக் கத்துதலாக இருக்கக் கூடாது. இதுவரைக்கும் இந்த முறையில் செயல்பட்டவர்களை பார்ப்பது அரிது.

எனினும் நடிகள் தன்னை முன்னிலைப்படுத்த வேண்டும் என்றால், சில அடிப்படையான பேச்சுப் பயிச்சியின் அடிப்படை இங்கு கவனிக்கலாம்.

- சுவாசம் -

சுவாசிக்காமல் பேச முடியாது. நீங்கள் உங்கள் நுரையீரல் முழுமையாக காற்றினால் நிரப்பியிருந்தால் கஷ்டப்பட வேண்டியதில்லை. அதனால் நீங்கள்,

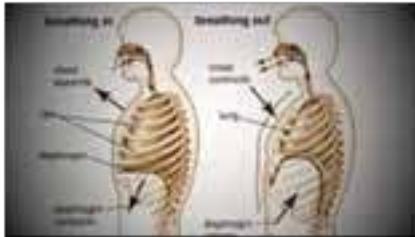
1. ஏராளமான காற்றை சேமித்து வைத்துள் ஸ்ரீகள்.

2. சேமித்து வைப்பதனுடாக நம்பிகையை பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

3. பெரும்பாலும் உங்கள் மார்பு ஒர் ஒலி நீடித்து ஒலிக்கக் கூடியதாக நிறைந்திருப்பதால் உங்கள் குரலின் தரத்தை மேம்படுத்தலாம்.

4. சுவாசத்தை உள்ளிடுமுத்து மார்பை முன்நிறுத்துவதன்மூலம் தோற்றுத்தை மேம்படுத்தலாம்.

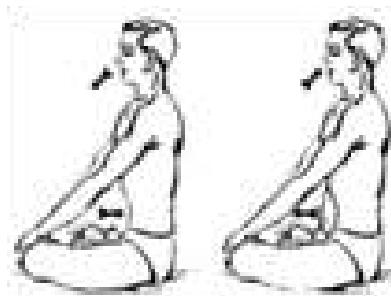
நீங்கள் உங்கள் மார்பை தூக்கி வைத் திருந்தால், நீங்கள் உதரவிதான்தால் (ஒரு வருடதை நுரையீரலுக்கும் வயிற்றுக்கும்

இடையில் அமைந்து மூச்சுக் காற்றுக்கு உதவும் தசையினை உதரவிதானம் (என்பர்) சுவாசிக்கக் கட்டாயப்படுத்தப்படுவீர்கள். இது ஒரு தசைநாரால் ஆணாது மற்றும் மிகவும் விணோதமான பல தசையைவிட மிகவும் துல்லியமான கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டிருக்கும்.

உதரவிதான்தால் சுவாசிக்கும்போது - உங்கள் வயிறு வெளியே நகரும் - சுவாசத்தை உள் இழுக்கும்போது, அதுபோல் வெளிவிடும்போது வயிறு உள்ளோக்கி நகரும்.

இதை ஒருபோதும் பயிற்சி பண்ணி பார்க்காதவர்கள் முதலில் பயிற்சி பண்ணும்போது சிரமப்படுவார்கள். முதுகுப் பக்கம் நிலத்தில் படும்வகையில் படுத்துக்கொண்டு ஒரு கையை உங்கள் மார்பிலும் மறுகையை வயிற்றையும் தொட்டுப்பாருங்கள் சுவாசத்தின் போது உடல் அசைவதை மார்பை உயர்த்தி வைத்திருப்பதால் வயிற்றுப்பகுதி மேலும் கீழுமாக நகரும். இதனை தொடர்ந்து பயிற்சி செய்யவேண்டும், எங்களுக்கு தாடனம்

வரும்வரை. உதரவிதான்த்தில் சுவாசிப்பது உடலுக்கும் நல்லது. சில பேச்சாளர்கள் அடிக்கடி சுவாசிக்கின்றார்கள். பத்து வார்த்தைக்கு ஒருமுறை சுவாசத்தை மேற்கொள்கின்றோம், நாங்கள்.

குறிப்பு (நடிகனுடைய - உங்களுடைய) பேச்சின் போது - முதல் சுவாசம் உள் எடுக்கும் சந்தர்ப்பம் எப்போது எனின் - முதல் சுவாசிப்பவரின் கடைசி வரியில் இருந்துதான்.

ஓலி வெளிவருதல் - ஓலியை உருக்குதல் - இனிமையான ஒசையை உருவாக்க வேண்டும் என்றால் திறந்த வெளிக்காற்றை சுவாசிக்க வேண்டும்.

அமெரிக்கர்கள் அதிகமாக தாடையையையும் (நாடி) உதட்டையும் மூடியதாக வைத்துக் கொண்டுதான் பேசுவார்கள். இந்தமாதிரியான சந்தர்ப்பத்தில் குரல் ஒலி என்ன வித்தியாசத்தில் ஒலிக்கும்? நாடியை கீழே போட்டு, நாக்கையும் கீழ்ப்போட்டு உதட்டை திறந்து குரல் ஓலியை வெளிவிடவேண்டும். தாடையும் நாக்கும் கீழே வரவேண்டும். அதன் அர்த்தம் அதனை கீழே தொங்கப்போடுவது இல்லை.

கடுமையான ஓலி உருவாக்கிறபோது குரல்வளை தவிர உடலில் ஏனைய பகுதியில் பதட்டம் ஏற்படுகின்றது. இதற்கு நீங்கள் உங்களுடைய தாடையைப் பயன்படுத்தி பயிற்சி செய்து பார்க்க வேண்டும். அறிவுத்திறன் தன்மை முறையினைப் பின்பற்றி தாடையை கீழே தள்ளி குறிப்பிட்ட வகையில் பயிற்சி செய்யவேண்டும்.

முதலில் வாயைத் திறக்கும் முறையில் சொற்களைப் பயன்படுத்தும் ஆற்றல் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். அதன்பின் ஆரம்பத்தில் உயிர் எழுத்துக்களுடன் உச்சரிக்கும் தன்மை யில் பயிற்சி மேற்கொள்ள வேண்டும். வாயைத் திறக்காவிடின் உயிர்

எழுத்துக்களை உச்சரிக்கும் தன்மையில் அதன் தரம் குறைவடையும். அதிகமாக வாயைத் திறந்து பயிற்சி செய்வது என்பது பொதுவாக வாயைத்திறப்பது என்பதை விட அதிகமானதாக இருக்கவேண்டும், அந்த நிலையில் உயிர் எழுத்தை சொல்ல வேண்டும். இதனை தொடர்ந்து பயிற்சி பண்ணும்போது உணர்ந்து கொள்ளலாம் சொற்களை உச்சரிக்கும் தன்மையில் ஏற்படும் வித்தியாசத்தை. உங்களுடைய பேச்சின்போது - முதல் சுவாசம் உள்ளுடுக்கும் சந்தாப்பம் - முன்னாடி முதல் சுவாசிப்பின் கடைசி வரியில் இருந்துதான்.

சொல்லாட்சி/சொல்லுதீர்வு

ஒருவர் சொற்களை உச்சரிக்கும் விதம். பேச்சில் அல்லது எழுத்தில் சொற்கள் மற்றும் சொற்றொடர்களின் தேர்வு மற்றும் பயன்பாடுத்தும் விதம் முக்கியமானதாகும். ஒசையை எவ்வாறு பயன்படுத்த வேண்டும் என்று உச்சரிப்பு தீர்மானிக்கின்றது.

சொல்லுதீர்வு - ஒசையை தெளிவாக்கின்றது. தெளிவான பேச்சுக்கு ஒசை என்பது மிக முக்கியமானது. எதிர்ப்பாராத விதமாக இந்த ஒசையின் தன்மை வழக்கமான முறையில் 'குளிப்பேசும்' முறைமையும், தெளிவின்று சொற்களை உச்சரிக்கும் தன்மையும் காணப்படுகின்றது.

சொற்கள் சேர்த்து வசனம் வரும்போதுதான் அங்கு அரைப்புள்ளி, காற்புள்ளி என்ற நிறுத்தற் குறியீடுகளை பயன்படுத்துகின்றோம். ஒசை வடிவம் இணையும் போது சுவாசம் இணையும். குரல் நாணின் அதிரவில்லாமல் ஒலி வெளிவராது.

உட்பின் இயக்கம் என்பது அசைவு சொற்களை அல்லது சொற்பகுதிகளை தெளிவாக கூற, திருத்தமாக சொல்ல அல்லது உச்சரிக்க உதவுகின்றது. இயன்ற அளவு உதட்டை அசைக்க கற்றுக்கொள்ளுங்கள். பயிற்சியின் போது மிகைப்படுத்தியதன்மை தேவை. அதனை முகத்தில் தான் தோற்றுவிக்க வேண்டும். சாதாரணமான முகத்தில் செய்யப்படும் அதிகப் படியான உதட்டசைவு என்பது ஆபத்தானது அல்ல. செயல்திறன் உள்ள உதட்டசைவு என்பது சுறுசுறுப்பான தோற்றுத்தையும் தரும்.

வெறுயாருகள்

பேச்சின்போது குரல் வெளிப்பாட்டின் முக்கியத்துவத்தை மிகைப்படுத்தலாம். அரசியல் பேச்சாளரின் பேச்சில் ஒரு அர்த்தமும் இல்லாமல் இருந்தாலும், பேச்சின் மூலம்

பார்வையாளர்களை கையுக்குள் வைத்திருப்பது என்பது ஒரு முக்கிய செயல்திறமை. தரமற்ற நாடகத்தினை பார்க்க வந்த பார்வையாளரை மகிழ்ச்சிக்குள் தினழக்க விடுவது சிறந்த நடிகருக்கான முக்கிய பண்பு ஆகும்.

1. ஒலியழவு - Volume -

ஒலி இத்தனை அளவு உரத்த தன்மை உடையதாக இருக்கின்றது என்பதைக் கீழுள்ள குறிக்கின்றது. ஆரம்பத்தில் அனைவரும் உரத்த குரலில் பேசுவதற்கு சிக்கலாக இருக்கும். உரத்த குரலில் பேசுவது என்பது அனைத்து நேரங்களிலும் கத்திப் பேசுவது என்பது இல்லை அதன் அர்த்தம். இருந்தாலும் அவரின் குரலின் சத்தத்தின் சக்தியை அதிகரித்தலாகும். குரல் சொற்களை உரத்தானதாக இல்லாமல் மீல் வியதான் தொனியினைக் கண் கீழ்க்கொண்டு பிடிக்கவேண்டும். அவ்வாறு கேட்கும்பொது காதுவழியாக ஒலிகளை ஏற்றுக்கொள்வது இலகுவானதாக இருக்கும். இந்த மெல்லிய குரலோசையில் அதன் சத்தத்தை அதிகரித்தல் என்பது இங்கு முக்கியமானதாகும்.

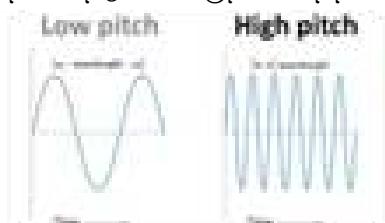
2. தொனியளவு Pitch - சுருதி -

ஒலியின் குறிப்பாக இசையின் ஏற்ற இறக்க அளவையாகும். அதிகமானவர்கள் தமக்கான தொனியளவைக் கொண்டுள்ளனர்.

3. ஒசைக் கூற்றின் வேகம் - செயல் வேகம் Tempo -

குரல் ஒலி கடத்தப்படும் வேகத்தை இது குறித்து நிற்கின்றது. பயிற்சி முறைக்குட்பட்டவர்கள் வழக்கமான முறையில் பேசும்போது உறுதியான வேகமாக இருக்கும். பலர் மனமகிழ்ச்சியும் உற்சாகமும் கொண்டிருக்கிற அல்லது அவற்றை வெளிப்படுத்துகிற நிலையில் அல்லது பரபரப்பான நிலையில், அமைதியற்ற நிலையில் அதிகமாக மிக விரைவாகப் பேசுவார்.

ஆனாலும் உடையவர்கள் தாம்பேசும்போது பேச்சு வேகத்தை அடிக்கடி தமது கட்டுப் பாட்டிற்குள் வைத்திருப்பார். அதாவது நீளமான வசனத்தின் நடுவில் குறிப்பிடத்தக்கதான்

செயல் முறையிலான மாற்றத்தை பேசும்போது ஏற்படுத்துவதாகும்.

அதிகப் பேர் நம்புகின்றார்கள் தாம்பேசும் போது சத்தம் ஒரே அளவானதாக இருக்கும் என்று. உண்மையில் ஒலியில் இயல்பானது - வித்தியாசமான வசனத்தின் நீளத்திலும் வேகத்திலும் தான் உண்டு. இந்த வித்தியாசம் மிகைப்படுத்தலை விட வித்தியாசமானதாக இருக்கலாம்.

4. தர மேம்பாரு

தரவித்தியாசம். வயலின், வீணை, ரம்பட் போன்ற இசைக்கருவிளை ஒரே சுருதியில் இயக்கும் போது அவ்வாத்தியங்களின் ஒலி இயல்பு வித்தியாசப்படும்.

பலரும் அறிந்திராதது மட்டுல்ல வியப் பூட்டும் விடயம் என்னவென்றால் - பேசுக்க தொடர்பான அதன் வீச்செல்லை - ஏற்ற, இறக்கம், வரம்பு என்பன ஆகும். குரலில் குழந்தைத்தனம் இருக்கும், அதிகாரத்தனமை இருக்கும். மேன்மைத்தன்மை இருக்கும். பயங்கரமான தன்மை இருக்கும் சந்தர்ப்ப வசமாக பேசும்போது இத்திறமைகளை வெளிக்காட்டு வதில்லை. இருந்தாலும் இந்த உணர்வுகள் அதன் பின்னணியில் இருக்கலாம்.

சொந்தக்குரலை வைத்து பயிற்சி செய்து பார்க்கும் போது குரலின் தன்மையை உணர்ந்து கொள்ளலாம். அவ்வாறு பேசிப் பழகும்போது - கண்டிப்பாகவும், இரக்கமற்ற முறையிலும், கவித் துவமான அல்லது இனிமையான முறையிலும், நகைச்சவையான சந்தர்ப்பத்தில் வேடுக்கையாகவும் பேசும் முறை என்றவாறு பயிற்சி செய்து பார்க்கலாம்.

யமிற்சியில் வேறுயாருகள்

குரல் வெளிப்பாட்டின் நான்கு விதமான செயல் இயக்குத்திற்கும் ஒரு பயிற்சியை செய்வது சிறுப்பானதாகும்.

ஒரு குறிப்பிட்ட நாடகத்தின் பத்து வரிகைளைத் தெரிவுசெய்து - குறிப்பாக ஏனைய நாடக எழுத்துருவைவிட சிறந்தது சேக்பியருடைய நாடக எழுத்துருவில் இருந்து எடுப்பது, அல்லது நவீன இலக்கியத்தின் உரைநடைப்பகுதியாக இருந்து தேர்வு செய்யப்பட்ட எழுத்துப்பிரதியாக இருக்கலாம். அல்லது இரண்டையும் தேர்வு செய்யலாம். சிறுப்பான முறையில் பிறர் கேட்கும் வகையில் இயல்பான குரல் ஒசையில் வாசிக்கவேண்டும். இவ்வாறு வாசிக்கும்போது உணர்வான குரல் வீச்சின் எல்லையை பயன்படுத்தி வாசிக்க வேண்டும். இவ்வேளையில் சொல்லின்

வேகத்திற்கோ, சொல்லின் தன்மைக்கோ, பண்புக்கோ கவனம் செலுத்தத் தேவையில்லை. உரைப்பகுதியை மாற்றினாலும் அதனையே திரும்பச் செய்தாலும் சொல்லுகின்ற முறையில் மாற்றம் தேவையில்லை.

குரல் ஒலியின் இயல்பான தன்மையிலும், நிலையில்லாத தன்மையிலும், வேறுபட்ட தன்மையிலும் பயிற்சி செய்யவேண்டும். அது ஒரு செயல் முறையிலான இசைக்கூறு வடிவில் அமையவேண்டும்.

ஒரு விடயத்தை விளக்கும் முறையில் - குரல் ஒலியின் மாற்றம் செய்வது என்பதில் இருந்து தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது அதன் சொல்லை தகுந்தவாறு உச்சரிக்க பெருமளவு பயிற்சி தேவை என்பதாகும்.

குரல் ஒலியின் விஸ்தீர்த்தன்மையைப் பயன்படுத்தி - குறிப்பிட்ட பகுதியை முப்பது அல்லது இருபது தட்டை வாசிக்குதின் உணர்ந்து கொள்ளலாம் - குரலின் வீச்செல்லையை - அத்துடன் எந்தச் சொல்லை எங்கு ஏற்றி இறக்க வேண்டும் என்று. எந்தச் சொல்லுக்கு அழுத்தம் கொடுக்க வேண்டும் என்று. அந்தச் சொல்லின் அர்த்தத்திற்கு ஏற்றாற் போல் அச்சொல்லை நீங்கள் தானாகவே ஏற்றி இறக்க உணர்ந்துகொள்வீர்கள். இவ்வாறான முறையில் சுருதிக்கான பயிற்சி முறையையும் செய்யலாம்.

பகிள்வோம்....

ஸழும் தமழும்

வாய்மொழி இலக்கம் (1961) எனும் நூலிலே ஈழத்தில் வழங்கும் நாட்டுப்புற பாடல்கள் சில உள்ளன. அவற்றிலே மன்னார் பகுதியில் வழங்கும் நாட்டார் பாடலில் ஒருபகுதி இங்கு தரப்பெற்றுள்ளது. கணவனைப் பிரிந்த மனை வியின் கூற்றாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. எங்கலம் பீடித்து எநுவகாண்டு பாருதம்பி! மச்சானைக் கண்டால்-உன்னை மய்ஸ்வர்ட்டாம் என்று சொல்லு பட்டியல் புடியலை பால்கறக்கும் தமிழ்மாரை மச்சானைப் கண்டால் - உன் மய்ஸ்வர்ட்டாம் என்று சொல்லு சல்லூருச் சொலையை சறுவனத்தில் மாடுகட்டி கண்குறகுப்பார்! அவரைக் கண்டால்வர்ட்டாம் சொல்லஞ்சுக்கொ

இவ்வாறான முறையில் குரலின் சுருதி நிலையைக் கண்டுபிடிக்கலாம். சுருதியைக் கண்டுபிடித்துவிட்டால் பேசும்போது அதற்கான குரல் தானாகவே வந்து சேர்ந்துவிடும். சுருதி நிலைக்குப் பயிற்சி செய்யும்போது மற்றைய மூன்றையும் பின்தள்ளி வைக்க வேண்டும். அதே பயிற்சியை வேகத்திற்கும் தரத்திற்கும் பயன்படுத்தலாம். வேகத்தின் அளவும் சுருதியும் குரல் ஒலிவீசுக்கம் பயிற்சி பண்ணும்போது தாளம் தானாகவே வந்து சேர்ந்துவிடும். இவ்வேளையில் கடினமான குரல், இனிமையான குரல், மென்மையான குரல் என்று குரலின் தன்மையை மாற்றிப்பாக்க வேண்டும்.

எந்த இடத்தில் மாற்றம் செய்யவேண்டும் என்பதை கண்டுபிடித்தவுடன், குறிப்பிட்ட வார்த்தையின் பொருளை உணராது உச்சரிக் கப்படுமாயிருந்தால் அந்த ஒலி புரிதிறனை வெளிப்படுத்தாது அர்த்தமற்றதாக இருக்கும். ஒரு குறிப்பிட்ட குழந்தையில் உண்மையான பேச்சின் வேறுபாட்டை மாற்றினால் அதில் விளக்கம் குறைவானதாக இருக்கும். பேசுகில் செப்பனிடப்படாத பயிற்சி முறை கட்டாயம் இந்த இடத்தில் தேவையற்றது.

குரல் பயிற்சி எடுப்பவர்கள் விடாமுயற்சியான முறையில் பயிற்சி எடுப்பவர்களாக இருந்தால் அது முட்டாள் தனமானதாக இருக்கும். செறிந்த முறையிலான குரல் மாற்றத்தை எவ்வாறு கொண்டுவருவதென்பதை பயிற்சியில் ஈடுபடும்போது புரிந்து கொள்ளமுடியும்.

பேசும் போது பேச்சின் தன்மையை நுட்பமுறையினதாக மாற்றவேண்டும். சரியான முறையில் அமையவில்லை என்றால் பேசுக் கூட்பமற்றதாக இருக்கும் - மேடைபேச்சு.

நிறைவாக

சொல்லுக் கொல்லலைப் பிற்கு ஓர் சொல் அக்சொல்லலை வெல்லும் கொல் இன்மை அறிந்து

என்கிறது திருக்குறள். குரல், அதன் ஒலி, அதன் கால அளவு, அதன் ஒலியளவு, சுருதி என்பன ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்பு பட்டது. இருப்பினும் பகுதி பகுதியாக பிரிந்து அனுகப்பட்டு அதன் தனித்தன்மைகளையும் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். ‘பாஷா ரூபினி’ என்று இறைவியை குறிப்பிடுகின் றோம். மொழியின் அதிபதி - சரல்வதி. மொழி இறைவியினுடைய மொழியாகவே இருக்கிறது. நாடகத்தின் இயக்கத்திற்கு மொழி அசைவே காரணம்.

○○○

மனிதன் இரு விசித்திரபிராணி

அவன் கல்லாய் இருந்தால்
அவனுக்குள்ளந்தப் பிரச்சினையும் இருந்திருக்காது.
உயிராய் உணர்வுகளின் தவிப்பாய் ஆனபோது
விளங்காய்
இயற்கையைதிர்கொண்டு
வாழுப் பழகீக் கொண்டான்.
இயற்கைக்குள்ளந்தத் தீங்குமில்லை
இயற்கைதரும் சாதகபாதகங்களைதிர்கொள்வதே.

வாழ்வாக இருந்தது.
மனம் ஆனபோதேபிரச்சினைகள் தொடங்கின.
தன்னை முழு இருப்பிலிருந்தும்
தனியாக இனங்காண
சுயநலமும் ஆணாவலமும்
மனத்தைஆக்கிரமித்தன
இயற்கையைமதிக்கமாற்றான்.
தனக்குநன்மைசெய்கற்றாகஎன்னிக்கொண்டு
இயற்கையையும் சகஜீவராசிகளையும்
மனிதன் உட்ப
அழிந்துகொண்டும்
அவைகள் அழிகிறபோது
தானும் அழிகிறன் எனுணராது
இலக்கற்றபயணத்தைமேற்கொண்டுள்ளன்.

மனிதன்
தன்னைத்தானே உணர்ந்துகொள்கிறபோது
இயற்கைதழுவியையிராய்
முழு ஜீவராசிகளையும் தமுவியமனமாய்
தனியாகவும், முழுமையாகவும்
விடுதலையாய்
விரிந்துகிடப்பான்

இன்மையமனிதன்
தனக்கும் இயற்கைக்கும்
சக ஜீவராசிகளுக்கும்
குறுகியநன்மைகளும்
பரியாளவிலானதீமைகளும்
செய்துகொண்டுவாழும்
விரிந்துப் பிராணி.

உ.ஜீவகாருண்யன்

ஓர்றறத்திங்கள் வ்வென்னிலவில் ...

வீகாஸ் அஹம்ப் செல்வி (ஸிஃப்)
டாக்டர்
வழகாது வீகாஸ் பார்
(கிராண்ட் மூவுக்ஸல் ஷப் - வைப்பு)

வெகுநாட்களாகவே இரு பாடல் வரிகள் என் காதுகளைப் பதம்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றன. “இருவர்” (1997) எனும் திரைப்படத்தில் கவிப்பேரரச வைரமுத்துவின் அழகிய வரிகளிலமைந்த “நறுமுகையே..” மற்றும் சிவப்பதிகாரம் (2006) எனும் திரைப்படத்தில் யுபாரதியின் வரிகளிலமைந்த ‘அற்றறத் திங்கள் வானிடம்..’ என்றபாடல் வரிகளே அவை. இவ்விருபாடல்களிலும் ‘அற்றறத் திங்கள்..’ என்றசொற்றொடர் பொதுவிலமைந்துள்ளதுன், கவிப்பேரரசுவின் பாடலில் (அற்றறத் திங்கள்) அந்திலவில் என்றசொல்லும் மேலதிகமாய் இடம்பெறுகிறது.

இப்பாடல்களுக்கு அப்பால், என் சாதாரணதா மாணாக்கருக்கு அண்மையில் கற்பிக்கும் நோக்கில் இன்குலாபின் ‘அற்றறத் திங்கள்’ என்ற நாடகத்தினையும் நுகரக் கிடைத்தது. அன்றிலிருந்து இந்த அற்றறத் திங்கள் என்ற தேடுபடலமும் ஆரம்பமாகியது.

மேற்கண்ட இரு பாடல்களினதும் ஆரம்பவரிகளிலும் இன்குலாபின் நாடகத்திலும் சங்க இலக்கியமான பறத்தினையின் நூற்றிப் பன்னிரண்டாம் செய்யுளின் செல்வாக்கினைக் காணலாம். இன்குலாப் தனது நாடகத்தினை இச்செய்யுளை முழுக்க அடியொற்றி நகர்த்தியிருக்கும் அதேவேளை, பாடல் ஆசிரியர்களே அதன் முதல் ஒரிடு சொற்களையும் உபயோகித்திருக்கின்றனர். குறித்த புறத்தினைச் செய்யுளை முழுமையாக நோக்கின்,

அற்றறத் திங்கள் ஓவ்வொன் னிலவின்
எந்தையும் உடையேம் எம்குஞ்றும் பிற்கொளார்
குற்றறத் திங்கள் ஓவ்வொன் னிலவின்
வென்றெற்றமுரசின் வேந்தர்ஸம்
குன்றும் கொண்டார்யாம் எந்தையும் னிலமே.

எனவருகிறது.

ஏலவே கூறிய இரு திரையிசைப் பாடல்களும் வேறுபட்ட காதல் உணர்ச்சிகளையும், அப்பாத் திரங்கள் குறித்தவொருபொழுதில் கண்ணுற்ற மறக்கமுடியாத காட்சியையும் (உ.-ம். ‘நறுமுகையே..’ எனும் பாடலில் முன்னொருநாளில் தலைவி பொய்கையொன்றில் நீராடிய காட்சியை தலைவன் நினைவு கூறும் சந்தர்ப்பம்) எடுத்துக்காட்டுகிறது. என்றாலும் மேற்கண்ட புறத்தினைச் செய்யுளில் வேர் கொண்டுள்ள உணர்ச்சிவேறுபட்டது. அவ்வணர்வவைகளில் சிக்குண்ட என் தேடுபடலத்தின் சாரமே இவ்வாக்கமெனலாம்.

இலக்கியமொன்றின் பொருள் மற்றும் அதன் நுகர்ச்சிகளைக் காண, அதுதோன்றிய காலம், பாடியவர் மற்றும் பாடப்பட்டவர் என்பன பற்றியசெய்திகள் இன்றியமையாதன. மேற்கண்ட புறத்தினை இலக்கியத்தின் நூற்றிப் பன்னிரண்டாம் பாடலுக்கும் நூற்று ஒன்பதாம் பாடலுக்குமிடையே இறுக்கமான தொடர்பிருக்கிறது. முதற்பாடல் பாரியின் இரு புதல்வி யரின் அருபவக் கூற்றாகவந்துள்ளதுடன் இரண்டாம் பாடல் பாரிமன்னையும் அவனது பறம்புநாட்டினையும் வழுத்திப் பாடும் கபிலரின் கூற்றாகவும் வந்துள்ளது.

சங்க இலக்கியவரலாற்றில் புறத்தினை மரபில் பாடாண்தினை ஒழுக்கத்தினை செவ்வென எடுத்தியம்பும் பாடல்களுள் மேற்கூறிய கபிலரின் பாடலும் குறிப்பிடத்தக்கவொன்றாகும். ‘அனிதோதானே, பாரியதுபறம்பே...’ என் வரும் இப்பாடலில் பாரிமன்னின் கொடைத்திறன், நாட்டு வளம் என்பவற்றுக்கு மேலதிகமாக அவன் மீது மூவேந்தராகிய சேர, சோழ, மற்றும் பாண்டிய மன்னர்கள் கொண்டிருந்த பகைமையும் எவ்வாறாவது பாரிமன்னனை வீழ்த்தி அந்நாட்டையும் அவனது இரு புதல்வியரையும் கைக்கொள்ள வேண்டும் என்ற வன்முழு வெளிப்படுகிறது. இவற்றை உணர்ந்த கபிலர்,

...மரந்தொறும் மினித்தகளிற்றினிர் ஆயினும்
புலந்தொறும் யரமியதேரினிர் ஆயினும்
தாளிற் கொள்ளலீர் வாளிற் றாலன்

**யാർക്കുവൻലുകാൻനുമാറേ
സക്രിയരൂപിൻ ചീറ്റിയാറു പണ്ണി,
വിരുദ്ധയാലി കുന്തലനുമും വിരലിയർ മിൻവര,
അധിക്കരിച്ച പാര്ഷ്ണി ചെലിനേ
നാടുമും കുന്ത്രുമും ഒരുന്കരായുമാണേ.**

എൻ മുവേന്തരയുമും നൈന്തുപാടുകിന്റെ.

അതാവതു, നീംവിരുദ്ധവുമും പാരിമിന്നന്നെയുമും അവന്തു പ്രമുഖമല്ലെയെയുമും അതെയുമും പൊന്തു, അവന്തു നാടെന്തുകുമും യാണെ, വീരരാജകിയ തേരപ്പെടെ മുതലാഞ്ചുരുളൈ നീരിപ്പി, ഉമതു വാണിന് വലിമെയെക്കു കാട്ടി അവന്നെ വീഴ്ത്തു ഇയലാതു. മാരാക, (ആടലുപാടലുപാടൽ) ഇരന്തുകേട്ടുകുമും പാഞ്ചപോലു ചിന്തന്തയാമും എനുമും വാത്തു തിയക്കുരുവികൊണ്ടു ഉമതു മന്നവിയരെ വിരലിപി പെണ്കണാക (ആടു മകൻിര) പാവനെ ചെയ്തു അവന്നെ മകിമ്പിപ്പിന് അവന്തു വണങ്കൾ ഉണ്ടാന്തകലാക മലൈക്കണ്ണെ എല്ലൈയാകക്കൊണ്ട മുழു പ്രമ്പുനാട്ടെയുമേ ഒരുന്കേ ഉമക്കണിപ്പാൻ എൻകിന്റോർ കപിലർ.

ഇവ വിതമും, മുവേന്തര പാരിയെയുമും തര പലമുരൈ മുയൻ്റു, ഇരുതിയിലും വെവ്റ്റിയുമും കൺടതാക വരലാറു ചാൻറു പകർക്കിന്റു. തന്ത്രയോടു വാമ്പുന്തകാലത്തിലും ചെലവും ചെമ്പിപ്പോടു വാമ്പുന്ത പാരിമകൻിര, പാരി ഇരന്തപിന് തുന്പമും അതെയലാൻര. കപിലർ അവർക്കണ്ണെ അമൈത്തുകുകൊണ്ടു പ്രമുഖമലൈയെ നീങ്കിനാർ. പിന്നര ഊരം ഊരാക്കശ ചെന്നു അമ്മക്കിന്നെ മഞ്ചപ്പത്രംകുരിയ അരശക കുമ്പിനിരിടമും മഞ്ചപ്പെടുകൊണ്ടാവോ അല്ലതു പാതുകാക്കുവോ വേൺ ദിനാർ. വിഷചിക്കോൺ എൻപാണിടമും ചെന്നു ഇവർക്കണ്ണെ, മുല്ലൈക്കു കൊടിവാടിയതുപൊറുക്കാമലും തേരീന്തപാരിയിന് മകൻിര നാൻ പാരിയുടൻ വാമ്പുന്ത പുലവൻ ഇവരെ നാൻ കൊടുക്കുന്നു കൊണ്ടു എന്നു കുറിനാർ. എനിനുമും അമുയർച്ചിതോറ്റു. ഇരുന്കോവേൻ എനുമും മഞ്ചനിടമും ചെന്നു ഇവബാറേ വേൺ ദിനാർ. അങ്കുമും പയൻ വിശ്വാസിലും (പാർക്ക്: പുറമും - 200 മർത്തുമും 201). ഇരുതിയിലും അമ്മക്കിന്നെപ്പോൾപ്പെടുത്തിയിട്ടും ചേര്ത്തുവിട്ടും ഉണ്ണാനോണ്ടുപു കൊണ്ടു പാരിയെ എൻണി ഉയിരവിട്ടാർ (വടക്കിരുത്തലും) എൻവരലാറു കുറകിന്റു.

മേർക്കണ്ടവകൈയിലും വങ്ങച്ചാക വീഴ്ത്തുപ്പട്ട പാരിയിന് ഇരു പുതല്ലവിയരുമും തമും തന്ത്രയിന്ന് പിരിവുകണ്ടുമും അവർക്കണ്ണതുനാടുമും മുവേന്തരാലും പ്രഹിപോണന്നിലും കുറിത്തുമും പേകുമും പാടലാകവേ പുരത്തിനെയിന്ന് നൂറ്റിപ്പും പണ്ണിരണ്ടാവുതു പാടലും അമൈന്തുണ്ടാതു.

ഇപ്പാടലും മുമുക്കു തന്ത്രയെപ്പു പിരിന്തു പെൻ മക്കളും സോകു ഉണ്ണവെയുമും തമും ശൊന്തു നാട്ടിവിന്റു അകത്തിക്കണാക വെണിയകൻരു ചെല്ലുമും അവർക്കളും ഉണ്ണാത്തുനാരവെയുമും എന്തുതുകു കാട്ടുകിന്റു.

‘വേന്തരുമും മുത്തുകയയിട്ടിരുന്തു അന്തു നിലാകു കാലത്തിനു വെണ്ണമെയാണു നിലാ ഓണിയിലും എങ്കാൻ തന്ത്രയെന്നും പെറ്റിരുന്തോമും എങ്കനുന്നെയുമും പിറ്റു കൊണ്ടാവിലും എങ്കാനിടമേ ഇരുന്തതു. അന്തു നിലാകു കാലത്തിനു വെണ്ണമെയാണു നിലാ ഓണിയിലും വെവ്റ്റി മുരചിക്കുകു കൊണ്ടു മുവേന്തരുകൾ എമ്മുടൈയുമും മലൈയെയുമും പെറ്റിരുന്തു നാമും എങ്കാൻ തന്ത്രയെന്നുമും ഇമുന്തോമും. എൻ തന്ത്രകൾകു കുഞ്ഞും എണ്കലായുത്തുകു കൊണ്ടാണു. ഇപ്പാടലിലും വരുമും അറ്റരൈതുകു തിന്കാൻ - അവവെണ്ണിലും ഇറ്റരൈതുകു തിന്കാൻ - ഇവവെണ്ണിലും എനുമും ഇരു ചൊറ്റിരുപാട്ടകുനുമും പാരി എനുമും പെരുന്തകു അവന്തു പ്രമുഖമലൈയിലും നിലൈക്കൊണ്ടുതുനു കുടകനുന്നും ആണ്ടാം (ഈരുന്തു) കാലത്തിനെയുമും, അതൻ ഇൻപനുകൾക്കു മും അവവാട്ടി കവിമുകകപ്പട്ടു, വെവ്റ്റരചരകൾ അന്നാട്ടി നിലൈക്കൊണ്ടിരുക്കുമും (നികുളം) കാലത്തിനെയുമും അതൻ തുന്പനുകൾക്കു എഡുത്താണുകിന്നു. ചൊല്ലുക്കുൾ അടക്കമുട്ടാതു, ഇരുവേരു വരലാറ്റു മാറ്റരുന്തകൾ ചൊല്ലുക്കുൾ അടക്കുമുയർച്ചിയിലേയേ ഇംചൊറ്റകൾ തിരുന്ന പടക്കക്കയാണപ്പട്ടുണ്ണാണു.

ഇതേപിന്നെന്നിയിലും ഇൻകുലാപ്പിന്നു (അറ്റരൈതുകു തിന്കാൻ) നാടകമും ചെറു ആപ്പുന്തു നോക്കപ്പെടു വേൺ ദിനയുതു. ഇൻകുലാപ്പിന്നു നാടകത്തിനെ നുകരുമും വാസകർ ധാവരുമും മേറ്റക്കണ്ട വകൈയിലും പാരിമകൻിര തമതു തന്ത്രയിന്നു ഇരുപ്പിറ്റുകുപു പിന്നരു അനുപാവിത്തു തുന്പനുകൾക്കു മുകുപ്പാക തമതു ശൊന്തു നാട്ടിനെതു തുന്തു അകത്തിക്കോലമും പുണ്ണുമുകാട്ടിയിനെയുമും തമും അകക്കു കണ്കണുതേ കാണ്പാരു.

ഇൻകുലാപ്പി, പാരിമകൻിര ഇരുവരയുമും തന്തു നാടകത്തിനു കതാപാത്തിരുന്തകൾക്കുവേബേ പേചവിട്ടിരുക്കിന്റോരു.

അങ്കവൈ: തന്ത്രയു കട്ടിയ കൂടു.... പുരാകു കുന്നുകൾപ്പെടു പോലുവാരത്താര... അമ്മാവിനുമുകമും നിനെവിലിലും നിലാവൈത്താൻകാട്ടിനാരു.

ചങ്കവൈ: (ഇരു മരപ്പാസ്കിക്കോലുമും ഉലർന്തു പോളു കുന്നുകൾപ്പെടു പുക്കൾക്കു മഞ്ചു യോടുകുപ്പു വരുകിന്റോരു)

ഇതോ നാമും വിശ്വാസിയു മരപ്പാസ്കിക്കു... നാമും പല്ലാലേ കടിസ്സ തുന്പനുകൾടു ഇരുക്കു.

അങ്കവൈ: തന്ത്രയെല്ലാം... തന്ത്രയെല്ലാം...

முநுநினைக மரத்து வேதாளம்

வெற்பு வந்தவுடன் நாங்கள்
வீரவசனத்தை விட்டிடுவோம்
மதும் மொழி கடந்து நாம்
மனிதம்பேண விழைவோம்
நாடு தேசியம் நலன்
நாடியே நிகழ்வுகள் செய்வோம்
ஐடகமெங்கும் மதும் கடந்து
உரைகள் உரத்து ஒலிக்கும்
எல்லா மதுபீங்களும் குழுக்களும்
எம்மை நாடியே வரும்
சிறுகு கட்டப்பட்ட வெண்புறா
சிறகுத்திட கட்டவிழப்போம்
சமாதானம் சகிப்புத்தன்மை
சாந்தி புதிய ஞானம் பெறும்
தேசிய இனங்கள்பால் ஓர்
திடீர் பாசம் தோன்றும்
பழைய தேசியக்கொடி மீளவும்
புதுப்பொலிவுடன் பறக்கும்
மொழிகளின்மேல் பக்தியும்
மும்மொழி உரைகளும் மேலோங்கும்
காலம் செல்ல எல்லாம்கடக்க
காட்சிகள் எல்லாம் மறையும்
முருங்கை மரமீது மீளவேதாளம்
முன்னுழித்தேவறும்
பழைய குருடி கதவைத்திறவுஷயாய்
பாதையெல்லாம் காக்கிச் சட்டையாகும்.

போல்கள்

ஓளியே எங்கே ஓளித்தாய்?
ஓளியே எங்கே மறைந்தாய்?
மொழியே மௌனமானதால்
முனிவணாய் மாறினாயோ?
ஓளியே எங்கே சென்றாய்?
‘உண்மை’ உணக் கவர்ந்தானோ?
ஓளியே ஏன் மங்கிலிட்டாய்?
ஓளிபோல இருள் கவிந்தநானாலா?

- தலையூரூப் ராமானுஜராஜ்

தேரில்லை.. பறம்புமலையை, பறம்பு மலையில் பால் வார்க்கும் நிலவை... சங்கவை எப்படி எடுத்துச் செல்வது?

சங்கவை: பறம்புமக்களின் அன்பை எப்படி விட்டுச் செல்வது? குறவர்கள்.. கானவர்கள்.. எயினர்கள்.. தந்தையின் பிரிவில் விதிர்த்துப் போய்விட்டார்கள்.....

.....

சங்கவை: வரகும் என்னும் முளைச்சு முதிர்ந்து கிடக்குற இந்தப் புன்செய்களைவிட்டுப் போக வேண்டியதுதான்....

இவ்வாறு, பாரியின் மகனிர் இருவரும் உரைவாடுவது போலவரும் பகுதியில், அவர் இருவரும் தமது தந்தையின் மறைவுக்கு முன் னர் அவரளித்த அன்புமற்றும் ஆதரவையும் அவர் மறைவுக்குப் பின்னர் தமக்கு நேர்ந்த நிர்க்கதியினையும் (கையறுநிலை) என்னி கலக்கமடைவதாக இன்குலாப் எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

இவையனைத்துக்கும் மேலாக இன்குலாப் கபிலரையும் ஒருபேசும் பாத்திரமாக மாற்றி யிருக்கிறார். அங்கவை மற்றும் சங்கவையினை விளித்து கபிலர் கூறும் (ஆறுதல்) வார்த்தைகள் அம்முவரின் இடம்பெயர்வுவியினைநேர்த்தியாய் எடுத்துக் காட்டும் தன்மையிலானவை.

‘ஆம் புறப்படவேண்டியதுதான்... (அருவியின் ஆர்ப்பரிப்பு, பறவைகளின் பேச்சொலி, இலைகளின் சலசலப்பு.. இவற்றைக் காத்து கொடுத்துக் கேட்கிறார்) இப்போ... இந்த மலையைப் பிரிவது இந்த மலையை விடக் கூடுதலாகக் கணக்கிறதே..... என் அருமைச் செல்வங்களே... பறம்புமலையின் இனிய சுனை நீரில் ஒருமுடக்குக் குடியுங்கள். கடைசியாக முடிந்தமட்டுக்கும் இந்தமலைப் பூக்களின் மணத்தை இழுத்து மூச்சடக்கிக்கொள் ஞங்கள்..... பறம்புமலையே நீவாழக்! ’

குறித்த சங்கப் பாடலினை அடியொற்றி, பாரிமகனிர் தம் தாய்நாட்டிலிருந்து பிரித்து எறியப்பட்ட செய்தியினை அழகுற வெளிக்காட்டும் இன்குலாபின் பாவனைமுறையும் மற்றும் சொல்லும் விதமும் மிகநேர்த்தியானவை. நயத்திற்குரியவை.

அற்றைத்திங்கள், இற்றைத்திங்கள் என்ற இரு வார்த்தைகளுக்குமான கருத்தும் தெளிவும் அடைந்தபோதலும், அவை வெளிக் கொணரும் உணர்வலைகள் மனதிற்குள் ஓய்வதற்கில்லை. இடம் பெயர் வு மற்றும் அதன் வலிகளை அனுபவித்துக் காண்டிருக்கும் பல்லாயிரக் கணக்கான அங்கவையினரும் சங்கவையினரும் தத்தம் வலித்திற்ந்து கரைசேரும் வரையிலும் இவ்வலைகள் ஓய்வோவதுமில்லை.

வெநாயல் நடேசனின் ஒரு நூல்கள்

கானல் தேசம்

இலங்கையின் முப்பதாண்டு கால இனப்போர் பிரதேசத்துள் நிகழம் புனைவிது. போருக்காகக் கட்டமைக்கப்படும் நியாயப்புனிதங்களின் இருள் ஆழங்களில் புதையுண்ட வரலாற்றுண்மைகளை மானுட அறத்தின் ஒளிமூலம் பேச விழையும் பிரதி.வரலாற்றாசிரியர்கள் பேசத் தயங்குகிற, பேசுவதற்குரிய ஆதாரப் புள்ளிகளை முன்வைக்க முடியாத சூழலில் உருவாகும் இடைவெளிகளை இந்தப் புனைவு நிரப்ப முயல்கிறது. புனைவெழுத்தின் சாத்தியங்களும் அதற்கான துணிவுமே இதனுடைய விரிவும் வலிமையும், உண்மைகள் எங்கும் எந்த ரூபத்திலுமிருக்கும், அவற்றைக் கண்டடைவதே இலக்கிய பிரதியின் வழி என்ற நம்பிக்கையின் துணிவோடு நிகழம் காலக்கதை. மெய்யும் புனைவுமான கலவையில் துலங்கும் வரலாற்றுப் பாடமிது. உருமறைப்புச் செய்யப்பட்ட உண்மைகளின் கண்களைத் திறந்து நமது கண்களை ஊட்டிருவிப் பார்க்கும் சாட்சியம்.

எக்ஸெஸ்

பேர் முடிவுடைந்த பின்னர் வெளிவந்த பல நூல்கள், அதனை நியாயப்படுத்தியும், கேள்விக்குட்படுத்தியும் பூகோள் அரசியலை முதன்மைப்படுத்தியும், தவறவிட்ட இராஜதந்திரங்களை சித்திரித்தும் வெளியாகியிருக்கும் பின்னனியில், எந்தப்பக்கமும் சாராத ஒருமனிதநேய வாதியின் தார்மீக்க் குரலாக நடேசனின் எக்ஸெஸ் ஒலிக்கிறது.

நனவிடைதோய்தல் உத்தியில் எழுதப்பட்டுள்ள இந்த நூல் எமது வாசகர்களுக்கு புதிய வரவு. அவர்கள் இதுவரையில் பார்க்கத் தவறிய பக்கங்களை இந்த நூலில் தரிசிக்கலாம்.

- முஞ்செழுபதி

கிடைக்கும் இடம்: யூலைஸிங்கம் துதுக்காலை - இல.202. செட்டியார் தெரு, கொழும்பு 11. தொ.பே:2422321

அமர் செம்பியன் செல்வன் (ஆ. குராஜகோபால்) ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி - 2018

(அனுசரணை : செம்பியன் செல்வன் குடும்பத்தினர்)

முதற் பரிசு : ரூபா 5000/-

நேரடிமாம் பரிசு: ரூபா 3000/-

மூன்றாம் பரிசு: ரூபா 2000/-

ஏனைய ஏழு சிறுகதைகளுக்கு பரிசுச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படும்.

போட்டிக்கான வீதிகள்

சிறுகதைகள் முன்னர் எங்கும் பிரசுரிக்கப்படாததாக இருத்தல்வேண்டும்.

போட்டியில் பங்குபற்றுபவர்கள் தமது பெயர், முகவரி போன்ற விடையங்களை வேறாக கிடைத்தல்வேண்டும்.

தபால் உறையின் இடை பக்க மூலையில்

“அமர் செம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி” எனக் குறிப்பிடப்பட்டவேண்டும்.
அனுப்ப வேண்டிய முகவரி: ஞானம் அலுவலகம் - 38, 46-ஆவது ஒழுங்கை, கொழும்பு 06.

போட்டி முடிவுத் திங்கல் : 31.07.2019

முடிவு திகதிக்குப் பின்னர் கிடைக்கும் கதைகள் போட்டியில் சேர்க்கப்படமாட்டாது. – ஆசரியன்

எழுத்து தீண்டியில் வைய்வூஸ்கள்

பொருளியல் துறை மனோகாரி

உயிர்த்த நூய்றும் உயிர்ப்புந்த மனதமும்

உயிர்த்த நூயிறு கிரிஸ்தவ மக்களுக்கு ஒரு புனிதமான, மக்ஷ்சியானநாள். ஆனால், நமது நாட்டில் யாரும் எதிர்பாராத நிகழ்வு ஒன்று அந்நாளில் நடைபெற்றுள்ளது. அநியாயமாகப் பல உயிர்கள் பற்றிக்கப்பட்டதோடு, பலர் காயமடைந்தும் உள்ளனர். மனித குலத்துக்கே ஒவ்வாத படுபாதகச் செயலை, சிலர் கற்பனை இராச்சியம் ஒன்றினை மனங்கொண்டு, மதத்தின் பெயரால் நிறைவேற்றியுள்ளனர். ஆனால், உலகில் எந்த மதமும் மனிதக்கொலைகளை ஆதரிக்கவில்லை என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்தவிடயம். எனினும், ஒருசாரார் மனிதாபி மானத்தைக் குழிதோண்டிப் புதைத்து விட்டு மானுதர்மதத்துக்கு எதிராக நடந்து கொள்கின்றனர். அதனாலேயே நாட்டில் இத்தகைய கொடுரை, துயர நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. திதனை நிறைவேற்றிய வர்களுக்கு, வாழவேண்டிய வயதில் தமது உயிர்களை அநியாயமாக இழந்ததைத் தவிர, வேறு எந்த நன்மையும் கிடைக்கப்போவது இல்லை.

அதேவேளை, இவ்வாறான பிரச்சினை நாட்டில் ஏற்படப்போகின்றது என்று தகவல்கள் கிடைத்தும், அவை பற்றி எந்த விதத்திலும் அலட்டிக்கொள்ளாமலும், அக்கறைப்படாமலும் செயற்பட்டவர்களைப் பற்றி யாரிடம் சொல்வது? யாரிடம் நோவது? நாட்டினதும், நாட்டு மக்களதும் பாதுகாப்புப் பற்றிக் கொஞ்சமேனும் அக்கறைப்படாமல் சம்பந்தப்பட்டவர்களால் எப்படி இருக்க முடிந்தது? அது ஆச்சரியத்திலும் ஆச்சரியம்! இனிமேலாவது விழிப்புடன் செயற்படுவது அவசியம்.

இத்தகைய சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுக்கி, ஆட்சிக்கு வந்துவிடவேண்டும் என்று சிலர் துடிப்பதையும் காணமுடிகிறது. சம்பந்தப் பட்டவர்கள் சரியாக நடந்துகொண்டால், இத்தகைய சந்தர்ப்பவாதிகளுக்கு இடம் இல்லாமலே போய்விடும். இத்தகைய கொடுரை செயல்களுக்குப் பின்னையில் இருந்த வர்கள், இருப்பவர்கள் பற்றியும் இன்னார் இனியார் என்ற பாரப்சம் இல்லாமல் விசாரணைகள் நடத்தவேண்டும். உண்மைகள் கண்டறியப்படவேண்டும். இப்போதெல்லாம் சில அரசியல்வாதிகள் அழகாக நடிக்கிறார்கள். தங்கள் வேஷம்

கலைந்துவிடக்கூடாது என்பதில் கண்ணும் கருத்துமாகச் செயற்படுகிறார்கள். ஆனால், மக்கள் விழிப்பாக இருக்கிறார்கள்.

உயிர்த்த நூயிறில் மனிதத்துவம் உயிர்ப்பிழுந்ததை என்னும்போது, மனம் வேதனைப்படுகின்றது. என்னிலா ஆனந்தத் தோடும், என்னற்ற கனவுகளோடும் அன்றைய வாழ்வைத் தொடங்கியவர்கள், உயிர்களை இழந்தும், காயப்பட்டும் போன்ற வியப்பையும், விசநக்கதையும் ஏற்படுத்துகின்றது. மனித உயிர்களின் பெறுமதி உணராதவர்கள் மனிதர்களே அல்லர். ‘யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்’ என்ற உயர்ந்த தத்துவத்தைக் கொண்டிருந்தால், மனித வாழ்வு மேம்படும். இல்லையேல், மனித குலமே சின்னாபின்னப்பட்டுப் போய்விடும்.

தமிழ்த் திரையன் தந்துவச் சீர்ப்

எனது கண்ணில் சத்திரசிகிச்சை ஒன்று இடம்பெற்றதால், கடந்த ஏப்ரல் நூனம் இதழில் என்னால் பத்தியை எழுத முடியவில்லை. சில நாட்கள் ஓய்வின் பின்னர், மீண்டும் பத்திரிகைகளைப் புரட்டவும், தொலைக்காட்சிகளைப் பார்க்கவும் தொடங்கியபோது, அதிர்ச்சியான செய்தி ஒன்று கண்ணில் பட்டது. பிரபல இயக்குநர் மகேந்திரன் காலமாகிவிட்டார் என்பதே அச்செய்தி. தரமான சினிமா பற்றிச் சிந்திக்கும் எவரும் மகேந்திரனை இலகுவில் மறக்கமுடியாது.

பொதுவாகவே சினிமா பற்றி ஈடுபாடு கொண்ட நான், 1937ஆம் ஆண்டில் இருந்து வெளிவந்த முக்கிய தமிழ்த்திரைப்படங்களைச் (முதல் தமிழ்ப் பேசும்பாடும் 1931ல் வெளிவந்தது யாவரும் அறிந்த செய்தி) சேகரித்துவைத்திருக்கிறேன். ஒஸ்கார் விருது பெற்ற சில சர்வதேசத் திரைப்படங்களையும் கைவசம் வைத்துள்ளேன். இலங்கைத் தமிழ்த் திரைப்படங்கள் பலவற்றை நான் பார்த்திருந்தாலும், மூன்றை மட்டுமே என்னால் சேகரிக்க முடிந்தது. அதேபோல, மகேந்திரனின் முள்ளும் மலரும், உதிரிப் பூக்கள், நெஞ்சத்தைக் கிள்ளாதே ஆகிய திரைப்படங்களும் கைவசம் உள்ளன. இத்திரைப்படங்களையும், அவரது பிற திரைப்படங்களையும் பார்த்தபோது, பத்திரிகைகளில் (இனமுழக்கம், துக்ளக்)

திரைப்பட விமர்சகராக, பின்னர் நாடக ஆசிரியராக, திரைப்படக் கதை - வசனகர்த் தாவாக இருந்து, இயக்குநராக வளர்ச்சி பெற்ற மகேந்திரனின் (இயற்பெயர் அலெக்ஸாண்டர்) தனி ஆளுமையைக் கண்டுகொள்ளலாம்.

தமிழ்த் திரைப்படங்களைப் பொறுத்த வரையில், வழமையான பாணியில் இருந்து, சற்று வேறுபட்ட போக்கில் தமது புதிய ஆளுமைக்கோலங்களை வெளிப்படுத்தத் தோடங்கியவர்களாக வீணை பாலச்சந்தர், ஸ்ரீதர், எஸ். பாலச்சந்தர், பாரதிராஜா, மகேந்திரன், பாலுமகேந்திரா, மணிரத்னம், தங்கர பச்சான், பாலா எனப் பட்டியல் ஒன்று நீண்டு கொண்டு போகிறது. அவர்களுள் மகேந்திர னுக்கு என்று ஒரு தனியிடம் உண்டு. தமிழ்த் திரைப்படத்துறையைச் சர்வதேசப் பார்வைக்குள் கொண்டுசென்ற பெருமையும் அவருக்கு உண்டு. அந்தப் பெருமைக்குரிய திரைப்படம், உதிரிப்புக்கள். அத்திரைப்படம் தொடர்பான விழா ஒன்றுக்குத் தலைமை தாங்கிய இசைமேதையும், நடிகரும், இயக்கு நிருமான வீணை பாலச்சந்தர், தாம் பார்த்த சிறந்த திரைப்படங்களுள் ஒன்று உதிரிப்புக்கள் என்று பாராட்டியுள்ளார்.

மகேந்திரனின் மூன்றும் மலரும் என்ற திரைப்படம், நாவல் ஒன்றை மூலக்கதையாகக் கொண்டுள்ளதுடன், ரஜினிகாந்தின் இன்னொரு ஆளுமையை வெளிக்கொண்டந்த சிறந்த திரைப்படமாகவும் வினங்குகிறது. மகேந்தி ரனின் இறுதிச்சடங்கில் ரஜினிகாந்த் பேசும்போது, எனக்குள் இருந்த இன்னொரு ரஜினிகாந்தை வெளியே கொண்டுவந்தவர் மகேந்திரன்’ என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். அத்தோடு, தாம் நடித்த திரைப்படங்களுள் தமக்கு மிகவும் பிடித்தது மூன்றும் மலரும் என்று முன்னரும் ரஜினிகாந்த் குறிப்பிட்டி ருந்தார்.

மகேந்திரனது உதிரிப்புக்கள் திரைப்படம், புதுமைப்பித்தனின் சிற்றன்னை என்ற படைப்பின் கதைக்கருவை மூலக்கதையாகக் கொண்டு அமைந்துள்ளது. அத்திரைப்படத்தில், வழக்கமாகத் தமிழ்த் திரைப்படங்களில் இடம்பெறுவது போன்று, பேரழகி போன்ற நடிகையைக் கதாநாயகியாகத் தேர்வு செய்யாமல், அப்பாத்திரத்துக்குப் பொருத்த மான அஸ்வினியைக் கர்நாடகாவில் இருந்து தெரிவிசெய்து, அதன் கதாநாயகியாக மகேந்திரன் அறிமுகப்படுத்தினார்.

ஒருமுறை மும்பாயில் ஒரு ஹோட்டலில் மகேந்திரன் தங்கியிருந்தபோது, ஒருநாள் காலையில், அந்த ஹோட்டலுக்கு எதிரே இருந்த கடற்கரையில் உடற்பிழிச்சிக்காக ஓர் இளம் யுவதி ஒடிக்கொண்டிருப்பதைப் பார்த்த மகேந்திரன், தாம் கண்ட அக்காட்சியை வைத்து உருவாக்கிய திரைப்படமே, நெஞ்சத்தைக்

கிள்ளாதே. அப்படத்தின் கதாநாயகி பாத்திரத் துக்கான நடிகையைப் பல்வேறு இடங்களிலும் சல்லடை போட்டுத் தேடியும் கிடைக்காத நிலையில், தற்செயலாகப் படப்பிடிப்பு ஒன்றில், ஒளிப்பதிவாளர் அசோக்குமாருக்கு உதவியாளராகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த சஹாசினியின் சுறுசுறுப்பையும், அவர் இயங்கும் முறையையும் கவனித்து, அவர்தான் தமது நெஞ்சத்தைக் கிள்ளாதே படத்தின் கதாநாயகி பாத்திரத்துக்குப் பொருத்தமானவர் என்று தீர்மானித்துக்கொண்டார். எதிர்காலத்தில் பிரபல திரைப்பட ஒளிப்பதிவாளராக வரவேண்டும் என்ற இலட்சியத்தைக் கொண்டிருந்த சஹாசினியை வற்புறுத்தி, அப்படத்தில் நடிக்கச் செய்தார். அதைத் தொடந்து, சஹாசினியும் புகழ்பெற்ற நடிகை யாகிவிட்டார். கர்நாடகாவைச் சேர்ந்த மோகனை அப்படத்தின் கதாநாயகனாக அறிமுகம் செய்தார். அவரும் பின்னர் புகழ் பெற்ற நடிகராகவிட்டார்.

மகேந்திரன், தமது திரைப்பட அனுபவங்கள் தொடர்பாகச் சினிமாவும் நானும் என்ற நூலை எழுதியுள்ளார். எனது வீட்டு நூலகத்தின் ஒரு பகுதியில் இருக்கும் சினிமா தொடர்பான பல்வேறு நூல்களுடன், இந்த நூலும் இருக்கிறது. முதலில் எழுத்தாளர் எஸ்.பொ வின் மீதர் வெளியீடாக இந்நூலின் இரு பதிப்புகள் வெளிவந்தன. பின்னர், கற்பகம் புத்தகாலயம் வெளியீடாக அதன் புதிய பதிப்பு வெளியாகியுள்ளது. முன்னைய பதிப்புகளில் இடம்பெற்ற சிலவற்றை நீக்கியும், சிலவற்றைப் புதிதாகச் சேர்த்தும் புதிய பதிப்பு அமைந்துள்ளது. இந்நூலில், மகேந்திரனின் திரைப்பட அனுபவம், ஆளுமை மாத்திரமன்றி, எம்.ஜி.ஆர், சிவாஜிகணேசன், பானுமதி, சோ, ரஜினிகாந்த், கமல்ஹாசன், இளையராஜா, ஏ.ஆர்.ரஹ்மான் முதலியோரின் ஆளுமைப் பண்புகளையும், திரைப்படத்துறையில் அவர்களது செயற்பாடுகளையும், தமக்கும், அவர்களுக்கும் இடையிலான தொடர்பு களையும் மகேந்திரன் சிறப்பாகப் பதிவு செய்துள்ளார். அத்தோடு, இலங்கையில் பிரபாகரனுடனான தமது சந்திப்புப் பற்றியும் (முழுக்க முழுக்கச் சினிமா பற்றியது), அவரது இயக்கக் கலைஞர்களுக்குத் திரைப்படப் பயிற்சி அளித்தமை பற்றியும் அவர் அந்நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். அந்த நூலைப் படிக்கும்போது, ஒரு நாவலைப் படிக்கும் சவாரசியம் எனக்கு ஏற்பட்டது. அந்நூல் பற்றி, எழுத்தாளர் முருகபூசதியும் இலங்கைப் பத்திரிகை ஒன்றில் பதிவு செய்திருந்தார். நான் எம்.ஜி.ஆரின் பல திரைப்படங்களைப் பார்த்திருந்தாலும், அவரை ஒரு சிறந்த

நடிகராக ஏற்றுக்கொள்ள என்னம் ஒப்பவில்லை. ஆனால், தரமான திரைப்படம் தொடர்பாக எம்.ஐ.ஆருக்குள் ஒரு கனவு இருந்தது என்பதை, அந்நால் வாயிலாக மகேந்திரன் பதிவுசெய்துள்ளார். தமிழ்த் திரைப்படங்கள் தொடர்பாக தமக்கு இருந்த விமர்சனத்தை, நாடோடிமன்னன் திரைப்பட வெற்றிவிழாவுக்காகத் தாம் கற்ற கல்லூரிக்கு வருகை தந்திருந்த எம்.ஐ.ஆரின் முன்னிலையிலேயே தெரிவித்து, அவரின் பாராட்டைப் பெற்றுக்கொண்டவர், மகேந்திரன்.

மகேந்திரனின் முள்ளும் மலரும் படத்தைப் பார்த்தபின்னர், எம்.ஐ.ஆர் அவரிடம் கூறிய வார்த்தைகள், திரைப்படம் தொடர்பான எம்.ஐ.ஆரின் என்னத்தை அப்படியே வெளிப்படுத்துகின்றன: மகேந்திரன், எனக்குப் பேச வார்த்தைகள் வரவில்லை. இந்தப் படத்தின் மூலம் தமிழ் சினிமாவில் பெரிய திருப்புமுனையை உண்டாக்கியிருக்கிற்கள். என்னைப் போன்றவர்கள் ஆசைப்பட்டாலும் செய்யமுடியாத சாதனையைச் செய்திருக்கிற்கள். பத்திரிகைகள் பாராட்டியது இருக்கட்டும். இப்போது நான் சொல்கிறேன். சினிமா ஒரு விவல் மீடியம் என்பதை இந்தப் படத்தின் மூலமாகப் பொட்டில் அறைந்த மாதிரிச் சொல்லி, மகத்தான வெற்றியும் கண்டிருக்கிற்கள். அன்றைக்கு அழகப்பாகல்லூரியில் என் முன்னால், ஒரு நல்ல சினிமா எப்படி இருக்கவேண்டும் என்று பேசின்றிகள். அதை இன்றைக்குச் செயல் மூலம் நீங்களே நிருபித்துக் காட்டிவிட்டார்கள்.” எம்.ஐ.ஆருக்குள், திரைப்படம் யதார்த்தமாக அமையவேண்டும் என்ற உயரிய எண்ணம் இருந்தது. ஆனால், அவரால் தமது என்னத்தை நிறைவேற்ற முடியாமல் போனது சோகமே.

மகேந்திரன், சிவாஜிகணேசன் பற்றிய தமது கருத்துகளையும், அனுபவங்களையும் அந்நாலில் இவ்வாறு பதிவு செய்துள்ளார்: ‘தமிழ் சினிமா, உலக அளவில் தன் நெஞ்சை நிமிர்த்திக்கொள்ள அவதரித்த அற்புதக் கலைஞர் நடிகர்த்திலகம் சிவாஜிகணேசன்!... என் போன்றவனுக்குத் தான் எத்தனை பாக்கியம்...பெருமை’ அந்த நடிப்புலக மாமேதை, நான் எழுதிய வசனத்தைப் பேசினார் என்று! அப்பாவை யானையாக நினைத்துச் சவாரி செய்து குதூகலிக்கும் குழந்தை போல, சந்தோஷமாக ஆர்ப்பரிக்கிறேன். நான் உருவாக்கிய கதாபாத்திரத்துக்கு அவர் உயிரும் உருவமும் கொடுத்து வாழ்ந்துகாட்டியதை, என் சந்ததியினரால் மறக்க முடியாது!... அப்பேர்ப்பட்ட பிறவிக் கலைஞர், எப்பேர்ப்பட்ட தொழில்பக்தி

கொண்டவர் தெரியுமா? காலையில் ஏழு மணிக்குப் படப்பிடிப்பு என்றால், 6.40-க்கே படப்பிடிப்புத் தளத்தில் இருப்பார். மதிய சாப்பாடு இடைவேளை வரை செட்டை விட்டு வெளியே வரமாட்டார். மாலையில் நாடகம் என்றால், மதியம் ஒரு மணிக்கே நாடகமேடைக்கு வந்து தங்கிவிடுவார். காரணம்? நடிக்கப்போகும் நாடகத்துக்குப் போடப்பட்டிருக்கும் அவரது வீடு அல்லது அரண்மனையே தான் வாழும் இடம் என்ற உணர்வைத் தனக்குள்ளே ஏற்படுத்திக்கொள்ளத்தான். நாடகம் தொடங்கி... முடியும் வரை தன் பெயர் சிவாஜிகணேசன் என்பதையே மறந்து, நாடகத்தின் கட்டப்பொம்மனாகவோ, எல்லி சௌதரியாகவோ கூடு விட்டுக் கூடு பாய்ந்துவிடுவார்!... இன்று வரை... நடிகர்த்திலகத்தை நடிக்கவைத்து புதிய கோணத்தில் ஒரு திரைப்படத்தை இயக்கமுடியாது போன சோகம் எனக்குள் உண்டு. இவை போன்ற பல விடயங்களை, மகேந்திரன் தமது நாலில் பதிவு செய்துள்ளார். சிவாஜிகணேசன் பற்றிச் சொல்லும்போது, இன்னொரு விடயத்தினையும் மகேந்திரன் குறிப்பிடுகிறார். சென்னை சாந்தோம் கலைத்தொடர்பு நிலையம் கேட்டுக் கொண்ட தற்கு இணங்க, சிவாஜிகணேசன் பற்றிப் பன்னிரண்டு நிமிடங்கள் ஓடக்கூடிய குறும்படம் ஒன்று மகேந்திரனால் தயாரிக்கப்பட்டு, அந்நிலையத்தின் விழாவில் திரையிடப்பட்டது. அக்குறும்படம் பற்றி மகேந்திரன் மிக மகிழ்ச்சியுடன் இவ்வாறு தெரிவிக்கிறார்: ‘எல்லோராலும் பெரிதும் பாராட்டப்பட்ட அந்தக் குறும்படம் நான் இயக்கிய படங்களிலேயே மிகச் சிறந்தது என்று அடித்துச் சொல்வேன். அர்த்தம் செறிந்த அந்தக் குறும்படத்தின் தொடக்கமும், முடிவும் மிகவும் நேர்த்தியானவை. அதுபோல படத்தின் உள்ளடக்கம், எட்ட பண்ணப்பட்ட விதம், அற்புதமான திரைக்கதைக்கான சான்று என்று என்னை நானே பாராட்டிக்கொள்கிறேன். 14ர்ல்களில் கூட நடிகர்த்திலகம் பற்றிச் சொல்லமுடியாததை, வெறும் 12 நிமிடங்களில் சொல்லிவிட்டேன் எனக் கருதுகிறேன். ஒரு மாபெரும் நடிப்புச் சக்கரவர்த்தியை, அவர் வாழ்ந்தகாலத்திலேயே நான் மனமார உயர்ந்தப்பட்சமாகக் கெளரவித்ததாக இப்போது உணர்கிறேன்.’ தமிழ்த் திரைப்பட வரலாற்றில் மகேந்திரனின் பெயர் அழியாத இடத்தைப் பெற்றுவிட்டது.

வாசகர் பேச்கறார்

எரிமலை நாவலை முன்னிறுத்தி பேரா.வ.மகேஸ்வரன் (ஞானம் 227) பேசாப் பொருளையா பேசப்பட்டபொருளையா நாவல சுட்டுகிறது என்ற முரண்பட்ட சிந்தனையுடன் சில ஆணித்தரமான கருத்துக்களையும் கூறியிருப்பது நல்விருந்து எப்பதில் ஜயமேதுமில்லை. எனினும் ஒருவிடயத்தில் அவர் அவசரப்பட்டுவிட்டார் போலத் தோன்றுகிறது.

“ஆமாம், தமிழ் சிங்களாறவு என்பது கலப்புத் திருமணங்கள் மூலமாக நிறைவேறலாம் என்ற கருத்துநிலையை எவ்வளவு காலத்துக்குத் தூக்கிப் பிடிக்கப் போகிறோம்” என்ற அவரது கூற்று எரிமலை நாவலைப் பொறுத்தளவில் என்னளவும் பொருந்தாது என்பதே எனது நிலைப்பாடாகும்.

நாவலாசிரியர் ஒதுங்கி நின்று பார்க்கும் ஒரு பார்வையாளாக இருந்து பலரது சிந்தனைகளை இயன்றாவு நடுநிலையுடன் தொகுத்திருக்கும் அதேவேளை அதனாடே இழையோடும் ஒரு சிறிய ஆணால் வலுவான கதையோட்டத்தில் சந்தர்ப்பவசமாகச் சந்திக்கும் ஒருதமிழ் இளைஞரும் ஒரு சிங்களயுவதியும் காதல் வயப்படுவதையும் அவர்கள் நாட்டுநிலைகுறித்துக் குழப்பமடைந்தாலும் தமது காதலைப் பூரணப்படுத்துவதில் அவர்களிடமிருந்த தீவிரத்தையும் நாவல் காட்டுகிறதேயன்றி நாவலாசிரியர் எந்த இடத்திலும் இன ஒற்றுமைக்கு கலப்புத் திருமணம் அவசியம் என வலியுறுத்தியதாகத் தெரியவில்லை.

எனது பார்வையில் சிங்களப் பாத்திரங்கள் மீது சிலகருத்துக்கள் வலிந்து தினிக்கப்படுவதான் ஒரு தோற்றப்பாடு நிலவினாலும் திருமதி விமல்சிறியைத் “மாஸ்டர் உங்களுடன் கதைத்தத்தில்.... சில விடயங்களை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ளமுடிகிறது.... சில விடயங்களில் எனக்கு எதிர்மறையான சிந்தனைகள் உண்டு” என்று சொல்ல வைப்பதன் மூலம் (பக்கம் 161) கதாசிரியர் அந்த அபவாதத்திலிருந்து தன்னை விடுவிக்க முயன்றிருக்கிறார் என்று கூறலாம்.

சிங்களப் புத்திஜீவிகள் மட்டத்திலும் நாவலாசிரியரது கருத்துக்கள் அலசப் படவேண்டும் என்பதால் மொழிமாற்றம் அவசியம் என மகேஸ்வரன் கூறும் கருத்து ஏற்படையது. நானும் எனது பங்களிப்பாக நாவலை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளேன். எனது முயற்சிக்கு நாவலாசிரியர் பச்சைக்கொடி காட்டியிருப்பதும் மகிழ்ச்சியையே தருகிறது.

-வே.தில்லைநாதன், திருகோணமலை.

•••

தேவகி கருணாகரனின் ‘காலத்தால் கரையாத நினைவுகள்’ சிறுகதை வாசகனின் பொதுப்புத்தியில், சிந்தனையில் முற்போக்கு கருத்தோன்றை கலாச்சார கட்டுடைப்பு ஊடாக சொல்லவந்து மத ஓப்பீட்டாய்வுக்குள் பிரதான பாத்திரங்களை புகுத்தியதால் கதை சொல்லவந்த விடயத்திலிருந்து தடம் பூரண்டு விட்டது என்றே சொல்ல வேண்டும்.

கதையின் முதல் பகுதி ‘யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்து வளர்ந்து, தமிழ்ப்பண்பாடு, கலாச்சாரத்தில் ஊறிப்போயிருந்த எனக்கும்....’ என்று நகர்ந்து, கிரண் என்ற யூத வெள்ளையரின் அறிமுகத்துக்குப் பின் அவருடன் ரெஸ்டரன்ட் சினிமா என்று ஒன்றாக போகத் தொடங்கியதோடு கதையின் இரண்டாம் பகுதி பிரதான பாத்திரமான நிவேதாவை முற்போக்கு பெண்ணாகவும் ‘ஊறிப்போன்’ கலாச்சாரத்திலிருந்து விலகி செல்பவராகவும் காட்டுவதோடு கதை நகர ஆரம்பிக்கிறது. தம் பங்கிற்கு நிவேதாவின் பெற்றோர்களும் ‘நங்கள் இப்பொழுது இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் வாழ்கிறோம். கிரண் பண்பானவன் நீ அவனுடன் வெளியே போவதை நாங்கள் தடுக்க மாட்டோம்’ என்று முற்போக்கு பண்பாடு விரிகிறது!

இனித்தான் கதை பிரதான போக்கிலிருந்து தடம் பூர்க்கிறது, இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் வாழும் பெற்றோர் மதத்தையோ கலாச்சாரத்தையோ பார்க்கவில்லை, தம் மகஞாக்கு பண்பான கணவரையே எதிர்பார்ப்பதோடு மகளையும் அவரோடு வெளியே செல்ல தாராளமாக அனுமதிக்கிறார்கள். கதை இப்படி தெளிந்த நீரோடை போல் நகர்ந்து செல்கையில் கதையின் பிரதான பாத்திரங்களான நிவேதாவும் கிரணும் தாம் சார்ந்த மதங்களையும் கடவுளையும் ஓப்பீடு செய்து பொருத்தப்பாட்டை கண்டு உள்ளூர மகிழ்ச்சு போனது ஏன் என்று தெரியவில்லை! கலாச்சார கட்டுடைப்பு, முற்போக்கு சிந்தனை என்று கருத்தியல் ரதியாக கதை நகரும்போது அங்கே மத ஓப்பீட்டாய்வு செய்தது நகைப்புக்குரிய விடயமே! இது கதையின் பிரதான போக்கிலிருந்து இடைநடுவே தடம் பூரண்டதோடு கருதுவதுடன், சிந்தனைச் சிதைவையும் ஏற்படுத்திவிட்டது என்றே கூற வேண்டும்.

அஸ்ஹர் உமர், Mount Lavinia

•••

இலக்கம் 227 ஞானம் இதழில் ஆசிரியர் பக்கம் பல தகவல்களை அறிய முடிந்தது. முத்த எழுத்தாளர்கள் ஒன்றுகூடி இலங்கைத்தமிழ் எழுத்தாளர் பேரவை அமைப்பை உருவாக்க எடுத்துள்ள முயற்சி வெற்றிபெற இறைவனை வேண்டுகிறேன்.

அட்டைப்பட அதிதி சிறப்பாகவிருந்தது. எவரும் அறிய முடியாதவர்களை அடையாளப்படுத்தி விபரம் வெளிவருவது சாலவும் சிறந்தது. எழுதியவர்க்கும் பிரசரம் செய்தவர்க்கும் எனது நன்றி. தொடர்டடும் சேவை.

பழந்தமிழ் சொற்களைப் பற்றிய விபரம் நல்லதோரு முயற்சி. இதை விரிவுபடுத்தித் தொடர்ந்தால் தமிழ்மொழியின் சிறப்பு மேலோங்கும். ஆரம்ப காலத்தமிழர் ‘யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்’, ‘ஒன்றேகுலம் ஒருவனே தேவன்’ என்று வாழ்ந்தவர்கள். பிற்காலத்தில் சமயங்களால் மொழி திரிவுபட்டது. சைவ, இந்து, வைணவ ஆதிக்கம் தமிழ்மொழியில்மேலாங்கியது. இலங்கையில் வடக்கு கிழக்கு மற்றும் ஏனைய பகுதிகளில் வாழும் தமிழர்களின் பேச்சு மொழியின் ஒலிவடிவம் வேறுபட்டிருப்பதைக் காணலாம். அத்தோடு மூஸ்லிம்கள் எட்டுத்திசைகளிலும் பெரும்பான்மை சிங்களம் பேசுவோர்க்கு மத்தியில் வாழ்கின்றனர். அவர்கள் பேசும் மொழி தமிழ். மாகாணத்துக்கு மாகாணம் அவர்களின் தமிழ் பேச்சின் ஒலிவடிவம் வேறுபடுகிறதை அவதானிக்கலாம். இவை பற்றிய விரிவுதேவை. நடுநிலை முயற்சி சாலவும் சிறந்தது. வாக்கரவாணன் தொடர்ந்து ஆராய முயற்சிப்பது சிறந்தது. தொடர்டடும் சேவை. அந்தனி ஜீவாவின் பழைய டயறி புதுப்பிக்கப்பட்டிரும். தொடர்ந்து பத்தியாக வெளிவர்ட்டும்.

- பாணந்துறை எம்.வி.எம்.நிஸ்வான்

•••

இதழ் 227ல் கீதா கணேஷ் எழுதிய சுயமரணம் தற்காலத்துக்கு வேண்டிய நல்லதோரு படிப்பினையுட்டும் கதை. கண்ணதாஸ் எழுதிய தாளத்துக்கு வராத கணக்கு நாதஸ்வர தவில் கலைஞர்கள் பற்றியகதை. வழக்கமான கதைகளில் இருந்து வித்தியாசமானகதை. அக்கலைஞர்களது தொழில் வாழ்க்கை நுட்பங்களை ஆசிரியர் சிறப்பாக வெளிக்காட்டியிருந்தார். தேவகி கருணாகரன் எழுதிய காலத்தால்கரையாத நினைவுகள் புலம்பெயர் நாடுகளில் எமதுபெண்களுக்கு உரிய சுதந்திரத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. பன்முகச் கலாசாரம் உள்ளநாடுகளில் இத்தகைய திருமணங்கள் சாத்தியம்தான். கதையை சிறப்பாக விரசமின்றி வடிவமைத்த எழுத்தாளர் பாராட்டப்படவேண்டியவர். பெருகிவரும் புலமைத்திருடர்கள் பற்றிய ஞானம் பாலச்சந்திரனின் பதிவு முக்கியமானது. சகலமட்டத்திலும் இத்திருடர்கள் மலிந்து விட்டார்கள் என்பதையும் அறியமுடிந்தது.

கலாயோகி ஆண்த குமாரசாமி பற்றி நல்ல பல தகவல்களைத்தந்துள்ளார் கார்த்திகா கணேசர். எஸ்.கருணானந்தராஜாவின் கட்டுரை கலவித்தொகை பற்றி இன்றைய வாசகர்களுக்கு நல்ல அறிமுகத்தைத்தருகிறது. எரிமலை நாவல் பற்றிய விமர்சனம் பேராசிரியர் மகேஸ்வரனின் சிறப்பான பன்முகப் பார்வையாக அமைந்திருந்தது. அவருக்கும் எமது பாராட்டுக்கள்

மாரியுத்து சிவ்யாலன், நீர்மொழுப்பு

•••

ஞானம் சித்திரை இதழில் ஆசிரியர் பக்கம் ‘இலங்கை தமிழ் எழுத்தாளர் பேரவை’ பற்றிய விபரத்தை விபரித்திருந்தமை மகிழ்ச்சிக்குரியது. இதுவரை காலமும் ஒரு சூழ்நிய எல்லைக்குட்பட்டு, எண்ணங்களுக்குட்பட்டு இயங்கிவந்த அமைப்புகள் அவைகளுக்கு உட்பட்டே இயங்கின. அவை காலத்தின் தேவையாக இருந்திருக்கலாம். அதனால்தானோ தொடர்ந்து நிலைத்திருக்கமுடியாத நிலைமைக்குப்போய்விட்டன.

எவ்வாறாயினும் புதிய வரவாய் தோற்றுவிக்கப்பட்டிருக்கும் ‘இலங்கை தமிழ் எழுத்தாளர் பேரவை’ புதிய நம்பிக்கையாய்தெரிகிறது. வாழ்க வழமுடன்!

மேலும் வாக்கர வாணின் கட்டுரை அனைவரும் படிக்கவேண்டிய புதிய தகவலைத் தந்தது சிறப்பு. இன்னும் நினைய எதிர்பார்ப்புகளோடு..

- நல்லையா சந்திரசேகரன், ரத்தோட்டை.

•••

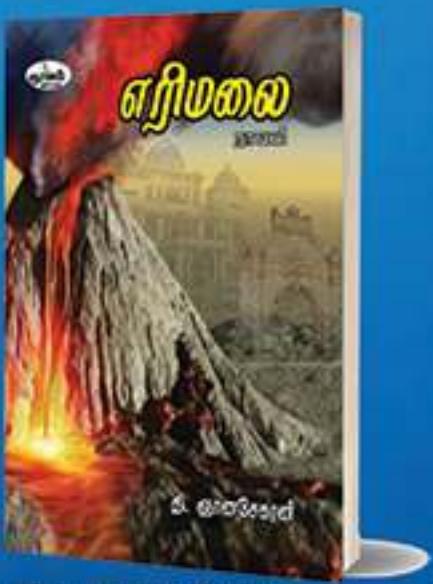
**தி. ஞானசேகரனின்
நால்கள்
2018**

விலை: ரூபா. 500/-

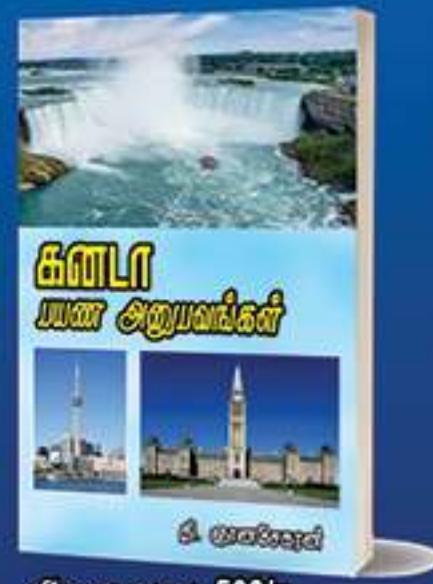
விலை: ரூபா. 400/-

விலை: ரூபா. 600/-

விலை: ரூபா. 500/-

விலை: ரூபா. 500/-

விலை: ரூபா. 750/-

ஞானம் பத்திரகம்
3B 46th மூங்கலை,
கொழும்பு 06
+94 11 258 6013
+94 777 306 506
editor@gnanam.info

